

A G R A A R T
dom aukcyjny

AUKCJA MALARSTWA

21 MARCA 2021

AUKCJA DZIEŁ SZTUKI

NIEDZIELA, 21 MARCA 2021

SZTUKA WSPÓŁCZESNA

UWAGA! zmiana godziny – 17⁰⁰

MALARSTWO TRADYCYJNE

godz. 19⁰⁰

WYSTAWA I LICYTACJA W NASZEJ SIEDZIBIE

Galeria AGRA-ART – Warszawa, ul. Wilcza 70

Rezerwacja linii telefonicznych, asysty internetowej oraz zlecenia

agra@agraart.pl lub tel. 22 625 08 08, 601 352 916

Zgodnie z obowiązującymi wymogami, licytacja odbędzie się w Galerii Agra-Art bez możliwości uczestnictwa na sali aukcyjnej. Zapraszamy do licytacji online, przez telefon lub pozostawienia zlecenia licytacji w Państwa imieniu.

Prosimy o zapoznanie się ze zmianą w Regulaminie; § 12. pkt 1.

INDEKS ARTYSTÓW

Teodor Axentowicz	6, 20	Adolf Abram Milich	90
Stefan Bakałowicz	38	Maurycy Minkowski	47
Maja Berezowska	87	Marian Mokwa	98
Józef Brandt	11	Szymon Mondzain	80, 83
Józef Brodowski	24	Mela Muter	78, 82
Józef Chełmoński	12	Carl Wilhelm Räuber	32
Władysław Chmieleński	62, 64, 65, 97	Mieczysław Reyzner	43
Leon Chwistek	72	Jan Rosen	33
Henryk Cieszkowski	41	Zygmunt Rozwadowski	3
Władysław Czachórski	10	Jan Rubczak	16
Celestyn Czynciel	42	Tadeusz Rybkowski	26
Eugeniusz Eibisch	91	Bronisława Rychter-Janowska	46, 48
Émile Eisman-Semenowsky	44	Henryk Siemiradzki	23
Erno Erb	63, 67	Franciszek Streitt	27
Julian Fałat	14, 17, 18	Jan Styka	31
Stanisław Gałek	70	Tadeusz Styka	68
Ludwik Gętlek	28	Bolesław Szańkowski	8
Henryk Hayden	86	Aleksander Świeszewski	40
Czesław Borys Jankowski	37	Włodzimierz Terlikowski	85
Rajmund Kanelba	79, 88	Iwan Trusz	39
Alfons Karpiński	7	Eugeniusz Urbański	49
Apoloniusz Kędzierski	15	Miloslava Vrbova-Štefková	99
Roman Kochanowski	30	Czesław Wasilewski	50, 51
Wiktor Korecki	56, 57, 61	Joachim Weingart	75
Jerzy Kossak	53, 58	Wojciech Weiss	69, 76, 84
Juliusz Kossak	1	Artur Wacław Wielogłowski	29
Wojciech Kossak	4, 55, 59	Alfred Wierusz Kowalski	34
Antoni Kozakiewicz	5	Leonard Wintorowski	52
Jean Lambert-Rucki	92	Stanisław Ignacy Witkiewicz	73
Leopold Löffler	25	Wincenty Wodzinowski	66
Tadeusz Makowski	74, 77	Leon Wyczółkowski	9
Jacek Malczewski	19, 21, 22	Feliks Michał Wygrzywalski	35, 36
Rafał Malczewski	60	Michał Gorstkin Wywiórski	13
Zygmunt Menkes	93	Szkoła Zakopiańska	71
Paweł Merwart	45	Włodzimierz Zakrzewski	96
Maurycy Mędrzycki	81	Teodor Ziomek	54
Piotr Michałowski	2	Jakub Zucker	94
		Jakub Zucker	95
		Stefan Żechowski	89

REGULAMIN AUKCJI DOMU AUKCYJNEGO AGRA-ART S.A.

§ 1. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Niniejszy *Regulamin* określa zasady przeprowadzenia oraz uczestnictwa w aukcji, której przedmiotem są dzieła sztuki oraz inne obiekty kolekcjonerskie, powierzone Domowi Aukcyjnemu Agra-Art S.A. celem ich sprzedaży.

§ 2. DEFINICJE

Ilekroć w niniejszym *Regulaminie* jest mowa o poniższych pojęciach, należy przez nie rozumieć:

1. *DOM AUKCYJNY* – Dom Aukcyjny Agra-Art S.A., z siedzibą w Warszawie przy ul. Wilczej 55/63, zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie pod numerem 101181.
2. *ESTYMACJE* – orientacyjny przedział cen, podany na podstawie analizy rynku aktualnej dla terminu aukcji, w którym w wyniku licytacji z największym prawdopodobieństwem może znaleźć się cena uzyskana; wartość ta nie uwzględnia kwoty *Premium*.
3. *PRZEDMIOT AUKCJI* – dzieło sztuki oraz inne rzeczy nie wyłączone z obrotu, powierzone przez klientów, które zgodnie z ich oświadczeniem są wolne od wad prawnych.
4. *CENA WYWOŁAWCZA* – cena, od której aukcjoner rozpoczyna licytację obiektu.
5. *SPRZEDAJĄCY* – osoba zgłaszająca przedmiot do sprzedaży (wliczając agenta, wykonawcę lub osobistego reprezentanta).
6. *UCZESTNIK* – osoba zarejestrowana, biorąca udział w aukcji.
7. *NABYWCA* – osoba (lub mocodawca, w przypadku licytacji przez pełnomocnika), która zgłosiła najwyższą ofertę zaakceptowaną przez Aukcjонера, lub nabyła przedmiot w sprzedaży poaukcyjnej.
8. *AUKCJONER* – osoba upoważniona przez Dom Aukcyjny do prowadzenia aukcji.
9. *UMOWA* – umowa kupna-sprzedaży zawarta między Domem Aukcyjnym a Nabywcą z chwilą udzielenia przybitcia, tj. w momencie zaakceptowania przez aukcjонера najwyższej oferty poprzez uderzenie młotkiem (zgodnie z art. 70² § 2 Kodeksu Cywilnego).
10. *PREMIUM* – prowizja płacona przez Nabywcę Domowi Aukcyjnemu, zawierająca podatek VAT, kwoty wynikające z *droit de suite* i podatek graniczny w przypadku obiektów sprowadzanych spoza Unii Europejskiej.
11. *CENA REZERWOWA* – cena znana Domowi Aukcyjnemu, za którą właściciel przedmiotu zgodził się go sprzedać, a która nie jest wyższa niż dolna estymacja.
12. *CENA ZAKUPU* – jest to cena całkowita do zapłaty (cena przybita młotkiem z dodanym *Premium*, lub w przypadku sprzedaży poaukcyjnej – uzgodniona cena sprzedaży), która nie podlega negocjacji po zakończeniu aukcji.
13. *CENA UZYSKANA* – najwyższa oferta zaakceptowana przez aukcjонера przez uderzenie młotkiem.

§ 3. WARUNKI UCZESTNICTWA W AUKCJI

1. *Uczestnik* rozumie i akceptuje warunki określone *Regulaminem*.
2. *Uczestnikiem* może być każda osoba fizyczna, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, ale posiadająca zdolność prawną.
3. Osoby, które zamierzają pierwszy raz uczestniczyć w aukcji *Domu Aukcyjnego*, proszone są o uprzedni kontakt z *Domem Aukcyjnym* w celu weryfikacji danych osobowych oraz ustalenia warunków ewentualnej płatności.
4. Wszelkie dane *Uczestników* pozostają do wyłącznej wiadomości *Domu Aukcyjnego*.
5. Osoba, która zgłasza chęć uczestnictwa w licytacji telefonicznej jest zobowiązana do wskazania numerów *Przedmiotów Aukcji*, które zamierza licytować oraz numeru telefonu, pod który pracownik *Domu Aukcyjnego* zadzwoni do niej w czasie aukcji.
6. Do udziału w licytacji będą dopuszczone wszystkie osoby, które zostaną pozytywnie zweryfikowane przez *Dom Aukcyjny*, dotychczas wywiązały się ze swoich zobowiązań lub osoby, wobec których złożono wiarygodne referencje.
7. *Dom Aukcyjny* może uzależnić uczestnictwo osoby w aukcji od zweryfikowania jej tożsamości na podstawie dokumentów.
8. *Dom Aukcyjny* zachowuje sobie prawo nie dopuszczenia osoby do uczestnictwa w aukcji bez podania przyczyny.
9. *Dom Aukcyjny* jest uprawniony do rejestracji przebiegu aukcji w formie audio video, z zastrzeżeniem należytej ochrony wizerunku *Uczestników*.

§ 4. UDZIAŁ OSOBISTY

1. Każdemu *Uczestnikowi* przed aukcją zostanie przypisany indywidualny numer identyfikacyjny. Przed rozpoczęciem aukcji przy stanowisku rejestracyjnym *Domu Aukcyjnego Uczestnik* otrzyma tabliczkę z tym numerem. *Uczestnik* posługuje się w/w tabliczką w trakcie licytacji w celu akceptacji kolejnych postąpień i jest zobowiązany okazać ją na każde wezwanie *Aukcjонера*.
2. Przy stanowisku rejestracyjnym *Uczestnik* potwierdza swoją tożsamość ważnym dokumentem ze zdjęciem na każdą prośbę pracownika *Domu Aukcyjnego* dokonującego rejestracji.
3. Bezpośrednio po zakończeniu aukcji *Uczestnik* obowiązany jest zwrócić tabliczkę, o której jest mowa w ust. 1 powyżej.
4. *Uczestnik* aukcji jest odpowiedzialny za skutki użycia tabliczki licytacyjnej przez osobę trzecią.
5. W przypadku zakupu, *Dom Aukcyjny* na prośbę *Uczestnika* wyda mu pisemne potwierdzenie zawartych umów.

§ 5. LICYTACJA TELEFONICZNA

1. *Uczestnicy* aukcji mają możliwość wzięcia udziału w aukcji przez telefon (licytacja telefoniczna).
2. *Dom Aukcyjny* nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej z powodu trudności z połączeniem z numerem podanym przez *Uczestnika*.
3. *Dom Aukcyjny* zapewnia możliwość uczestnictwa w licytacji telefonicznej w języku angielskim francuskim lub niemieckim.
4. *Uczestnik* licytacji telefonicznej powinien nie później niż na 12 godzin przed terminem aukcji skontaktować się z *Domem Aukcyjnym*, celem zarezerwowania linii telefonicznej.

§ 6. LICYTACJA W IMIENIU UCZESTNIKA

1. *Uczestnik* może zlecić *Domowi Aukcyjnemu* licytowanie wybranych *Przedmiotów Aukcji* w jego imieniu. W tym celu *Uczestnik* wypełnia formularz zamieszczony w katalogu aukcyjnym lub w Internecie pod adresem www.agraart.pl.
2. *Dom Aukcyjny* licytuje *Przedmioty aukcji* w imieniu *Uczestnika* do kwoty maksymalnej, oznaczonej przez *Uczestnika* na formularzu zlecenia.
3. *Dom Aukcyjny* doloży wszelkich starań, by zakupić przedmiot po najniższej możliwej cenie.
4. *Dom Aukcyjny* nie przyjmuje zleceń bez limitu ceny.
5. Wypełniony i podpisany formularz zlecenia licytacji należy dostarczyć osobiście lub mailem na adres agra@agraart.pl, nie później niż na 6 godzin przed rozpoczęciem aukcji.

§ 7. LICYTACJA PRZEZ INTERNET W CZASIE RZECZYWISTYM

1. *Dom Aukcyjny* udostępnia możliwość licytacji w czasie rzeczywistym przez Internet razem z *Uczestnikami* zgromadzonymi na sali aukcyjnej.
2. Warunkiem uczestnictwa w aukcji w sposób opisany w ust. 1 powyżej, jest zarejestrowanie się przez *Uczestnika* na stronie internetowej www.agraart.pl oraz uzyskanie statusu VIP.
3. Status VIP można uzyskać kontaktując się z *Domem Aukcyjnym* w sposób opisany pod adresem www.agraart.pl.
4. *Dom Aukcyjny* nie ponosi odpowiedzialności za wszelkie problemy, utrudnienia, a w szczególności brak możliwości licytacji spowodowany trudnościami lub awarią techniczną po stronie *Uczestnika* lub operatora łącza internetowego, z którego korzysta *Uczestnik*.

§ 8. ORGANIZACJA AUKCJI

1. Nie później niż na 10 dni przed planowanym terminem aukcji *Dom Aukcyjny* publikuje ogłoszenie informacyjne na stronie internetowej www.agraart.pl.
2. W ogłoszeniu, o którym jest mowa w ust. 1 powyżej, *Dom Aukcyjny* określa termin aukcji, miejsce oraz katalog *Przedmiotów Aukcji*.
3. *Dom Aukcyjny* jest uprawniony do jednostronnej zmiany warunków określonych w ogłoszeniu bez podania przyczyny.

§ 9. PRZEDMIOT AUKCJI

1. *Przedmiotami Aukcji* są rzeczy nie wyłączone z obrotu.
2. *Dom Aukcyjny* może wycofać *Przedmiot Aukcji* bez podania przyczyny.
3. *Dom Aukcyjny* nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne i prawne oferowanych *Przedmiotów Aukcji*.
4. Przed aukcją *Dom Aukcyjny* publikuje katalog zawierający *Przedmioty* oferowane na najbliższej aukcji. *Dom Aukcyjny* zastrzega sobie możliwość składania oświadczeń i poprawek po publikacji katalogu, które uzupełniają opisy tam zawarte. Oświadczenia i poprawki ogłoszone w czasie sprzedaży uzupełniają opis katalogowy.
5. Opisy zawarte w katalogu, o którym jest mowa w ust. 4 powyżej, przygotowywane są przez historyków sztuki posiadających rozległe i udokumentowane doświadczenie, potwierdzone pracą zawodową.

6. *Przedmioty Aukcji* są oceniane przez konserwatora dzieł sztuki.
7. *Dom Aukcyjny* gwarantuje zgodność cech sprzedawanych obiektów opisanych w katalogu ze stanem faktycznym.
8. *Przedmioty Aukcji* są udostępniane zainteresowanym w siedzibie *Domu Aukcyjnego* na 10 dni przed aukcją na wystawie poprzedzającej aukcję. *Dom Aukcyjny* zaleca wykorzystanie tej możliwości bliższego zapoznania się z obiektem, jego opisem katalogowym i stanem faktycznym.
9. Przedmioty aukcji oznaczone w opisach katalogowych symbolem * były importowane z państw niebędących członkami Unii Europejskiej. W takim przypadku *Premium* będzie powiększone o podatek graniczny w wysokości 8% kwoty wylicytowanej, chyba że przedmiot po zakupie opuści teren Unii Europejskiej.

§ 10. CENA

1. Wszystkie *Przedmioty Aukcyjne*, o ile nie są oznaczone inaczej, posiadają *Cenę Rezerwową*, naną jedynie *Domowi Aukcyjnemu*, która mieści się w przedziale między *Ceną Wywoławczą*, a *dolną Estymacją*.
2. W katalogu podaje się orientacyjne *Ceny Wywoławcze* oraz *Estymacje*. Właściciel *Przedmiotu aukcji* jest uprawniony do zmiany *Ceny Rezerwowej* na niższą do 24 godzin przed rozpoczęciem aukcji. *Dom Aukcyjny* zastrzega sobie prawo do zmiany *Ceny Wywoławczej* przed aukcją.
3. *Aukcjoner* może w zależności od zainteresowania obiektem rozpocząć licytację od *Ceny Wywoławczej* niższej lub wyższej niż umieszczona w katalogu.
4. *Estymacje* są określane przez *Dom Aukcyjny* na podstawie analizy wyników aukcji podobnych obiektów oraz aktualnej tendencji rynkowej.

§ 11. PRZEBIEG AUKCJI

1. Licytację prowadzi *Aukcjoner*, który określa postąpienia w licytacji, rozstrzyga wszelkie spory i wskazuje *Nabywcę* obiektu.
2. *Aukcjoner* stosuje postąpienia ustalone wcześniej według poniższej tabeli:

PRZEDZIAŁ CENOWY	MINIMALNE POSTĄPIENIE
do 5 000 zł	100 zł
5 000 – 10 000 zł	500 zł
10 000 – 100 000 zł	1 000 zł
100 000 – 200 000 zł	2 000 zł
200 000 – 500 000 zł	5 000 zł
powyżej 500 000 zł	10 000 zł

3. *Aukcjoner* może stosować wielokrotność minimalnych postąpień.
4. Stawki postąpień nie podlegają zmianie z uwagi na spójność z systemem internetowym *Domu Aukcyjnego*.
5. *Oferta Uczestnika* jest wiążąca po zaakceptowaniu jej przez *Aukcjонера*.
6. *Oferta* złożona w toku aukcji przestaje wiązać, gdy inny *Uczestnik* złoży ofertę wyższą.
7. *Aukcjoner* ma prawo, o ile uzna to za niezbędne, wycofać ofertę, odmówić przyjęcia oferty, wycofać *Przedmiot Aukcji* lub ponownie zaproponować *Przedmiot Aukcji* do licytacji.
8. *Aukcjoner* ma prawo otwierać licytację każdego *Przedmiotu Aukcji* działając w imieniu jego właściciela.
9. *Aukcjoner* jest uprawniony do samodzielnego składania ofert aż do poziomu *Ceny Rezerwowej*.
10. Obiekty, których licytacja zakończyła się poniżej *Ceny Rezerwowej* nie zostają sprzedane. *Aukcjoner* wówczas poinformuje o takim fakcie, wskazując osobę, która zaferowała najwyższą cenę. Obiekt może być sprzedany po aukcji pod warunkiem uzyskania zgody właściciela.
11. Zawarcie *Umowy* kupna-sprzedaży następuje z chwilą udzielenia przybicia, czyli w momencie uderzenia młotkiem przez *Aukcjонера*. Chwila ta jest równoznaczna z zawarciem umowy sprzedaży zgodnie z art. 70² § 2 Kodeksu cywilnego.

§ 12. PŁATNOŚĆ

1. Do wylicytowanej ceny doliczona zostanie opłata organizacyjna (*Premium*) w wysokości 20%, zawierająca podatek VAT z zastrzeżeniem § 12. pkt 2.
2. W przypadku obiektów, których jest mowa w § 9 ust. 9 (oznaczonych*) do wylicytowanej ceny doliczona zostanie dodatkowo kwota VAT-u granicznego w wysokości 8%. W przypadku tych obiektów całkowita kwota *premium* (zob. § 12. pkt 1) wyniesie 28%.
3. Do *Ceny Zakupu* obiektów oznaczonych ♣ doliczana będzie dodatkowo opłata wynikająca z prawa twórcy i jego spadkobierców do otrzymania wynagrodzenia zgodnie z Ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. - o prawie autorskim i prawach pokrewnych (*droit de suite*). Opłata wyliczana będzie na podstawie *Ceny Uzyskanej*, według poniższej tabeli:

0 – 50 000 euro	5,00 %
50 000,01 – 200 000 euro	3,00 %
200 000,01 – 350 000 euro	1,00 %
350 000,01 – 500 000 euro	0,50 %
powyżej 500 000 euro	0,25%, nie więcej niż 12 500 euro

Kurs euro wg notowania NBP z daty aukcji lub z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego aukcję.

4. Prawo własności przedmiotu przechodzi na *Nabywcę* z chwilą zapłacenia całej ceny.
5. O ile nie uzgodniono inaczej, *Nabywca* obowiązany jest wpłacić należność za zakupione obiekty w terminie 10 dni od dnia zakończenia aukcji. *Dom Aukcyjny* będzie uprawniony do naliczania odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie.
6. Wpłat można dokonywać przelewem bankowym, gotówką lub kartami płatniczymi w siedzibie *Domu Aukcyjnego*. *Dom Aukcyjny* przyjmuje płatności kartami Visa, Mastercard/Eurocard, JBC.
7. Numer rachunku bankowego właściwego do dokonania płatności podany jest w katalogu, na stronie internetowej i na potwierdzeniu zakupu.
8. W przypadku dokonania płatności przelewem bankowym, wszelkie koszty transferu środków i opłaty bankowe pokrywa *Nabywca*.
9. W przypadku dokonywania przelewów z zagranicy i w walutach obcych, kwoty będą księgowane w złotychkach po kursie stosowanym przez bank prowadzący rachunek bankowy *Domu Aukcyjnego*.
10. *Nabywca* zobowiązany jest do pokrycia wszelkich kosztów związanych z wynikłymi z faktu wylicytowania przedmiotu aukcji, w tym ewentualnych roszczeń wynikających z zawartej *Umowy* kupna-sprzedaży.
11. *Dom Aukcyjny* zastrzega sobie prawo sądowego dochodzenia realizacji umowy i obciążenia *Nabywcy* wszelkimi kosztami stąd wynikłymi.

§ 13. ODSTĄPIENIE OD UMOWY

W przypadku niedotrzymania warunków *Umowy* przez *Nabywcę*, *Dom Aukcyjny* uprawniony jest do odstąpienia od *Umowy* oraz zatrzymania wpłaconej zaliczki.

§ 14. ODBIÓR PRZEDMIOTU AUKCJI

1. Wydanie obiektu *Nabywcy* następuje po zaksięgowaniu całej należnej kwoty na rachunku bankowym *Domu Aukcyjnego*.
2. *Dom Aukcyjny* wydaje potwierdzenie dokonania zakupu podpisane przez historyka sztuki, które jest jednoznaczne z potwierdzeniem autentyczności.
3. Odbiór zakupionych obiektów odbywa się w siedzibie *Domu Aukcyjnego*. Na życzenie *Nabywcy* *Dom Aukcyjny* może wysłać obiekt pod wskazany przez niego adres, jeżeli wszelkie koszty wysyłki, zapakowania i ubezpieczenia pokryje *Nabywca*.
4. Odpowiedzialność *Domu Aukcyjnego* za *Przedmiot Aukcji* ustaje w chwili odbioru obiektu w siedzibie *Domu Aukcyjnego* lub z chwilą nadania *Przedmiotu Aukcji* w urządzenie pocztowym lub firmie przewoźowej.
5. O ile nie ustalono inaczej, za zakupione obiekty nie odebrane w terminie 30 dni od daty aukcji, *Dom Aukcyjny* będzie liczył składowe w wysokości 40 zł dziennie za jeden obiekt.

§ 15. REKLAMACJE

1. *Uczestnik* ma prawo składać reklamacje dotyczące nabytych *Przedmiotów Aukcyjnych*.
2. Reklamacja może zostać złożona w terminie 6 miesięcy od dnia zawarcia *Umowy*.
3. Reklamacja powinna zostać złożona w formie pisemnej.
4. *Dom Aukcyjny* ma obowiązek rozpatrzenia każdej reklamacji.
5. Prawidłowo złożona reklamacja powinna zawierać dane *Uczestnika* (imię, nazwisko, adres zamieszkania) oraz uzasadnienie reklamacji.

§ 16. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Niniejszy *Regulamin* wchodzi w życie z dniem 1 września 2017.
2. Zgodnie z obowiązującymi przepisami wywóz dzieł sztuki z Polski jest dozwolony, o ile obiekt spełnia warunki wymienione w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz.U. nr 162 poz. 1568 ze zm.).
3. *Dom Aukcyjny* jest zobowiązany do zbierania danych osobowych klientów dokonujących transakcji powyżej równowartości 15 000 euro zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000 r. nr 116, poz. 1216 z późniejszymi zmianami).
4. Muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wylicytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną zgodnie z ustawą o muzeach z dnia 21 listopada 1996 r. (Dz. U. z 1997 r., nr 5, poz. 24, ze zm.).

1 JULIUSZ KOSSAK

(Wiśnicz 1824 – Kraków 1899)

JEŹDZIEC Z LUZAKIEM KASZTELAŃSKIM, ok. 1880

akwarela, gwasz, papier

20,5 x 26 cm (19 x 24,7 cm w świetle passe-partout)

l.d. (atramentem): *oryginał ś.p. Mojego Ojca Juliusza* | [z]

najlepszej epoki Jego twórczości Wojciech Kossak 1937

Na odwrocie nalepka warszawskiego Urzędu Konserwatorskiego przy Ministerstwie Kultury i Sztuki, poniżej pieczęć Salonu Artystów Malarzy Polskich w Krakowie potwierdzająca autentyczność dzieła Juliusza Kossaka; ponadto na tekturowym zaplecku pieczęć konserwatora dzieł sztuki.

Do obrazu dołączona ekspertyza dr. Kazimierza Olszańskiego z lipca 2002 r.

23 000 zł

estymacja: 25 000 – 40 000

Juliusz Kossak wielokrotnie powielał motyw luzaka prowadzonego przez żołnierza, kozaka czy pachołka. Mężczyzna prowadzący, zawsze białego araba, sam jechał na wierzchowcu ciemnej maści. Luzak w bogatym rzędzie podprowadzany był dla dygnitarza pod linię boju lub jako koń zapasowy po utracie poprzedniego. Są to zawsze sceny statyczne i pełne dostojęstwa pozwalające na zaprezentowanie szlachetnego rumaka w pełnej krasie.

Oferowana akwarela przedstawia luzaka kasztelańskiego prowadzonego przez jeźdźca na kasztanowym koniu. Jako tło artysta wybrał spokojny pejzaż z drzewami, stawem i murami warownymi w oddali. Piękny, biały arab w złożonym rzędzie uchwycony jest w pełnej gracji i lekkości pozie z wygiętą, łabędzią szyją. Artysta znakomicie uchwycił wszystkie modelowe dla tej rasy cechy – niewielką, nieco wydłużoną głowę, silnie umięśnione, smukłe kończyny oraz wysoko osadzony i charakterystycznie uniesiony ogon.

oryginał s.p. mego Ojca Juliusza
w najlepszej epoki Jego Francuzi Wojcicha Korzek 1837

2 PIOTR MICHAŁOWSKI

(Kraków 1800 – Krzysztoforzyce / Krzyżtoporzyce 1855)

JEŹDZIEC NA KONIU

tusz piórko, papier

15,9 x 19,7 cm (w świetle passe-partout)

na odwrocie na tekturowym „zaplecku“ w l.d. rogu
pieczęć Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej
w Przemyślu; p.d. dwie pieczęci pracowni introligator-
skiej w Krakowie.

5 000 zł

estymacja: 7 000 – 20 000

Pochodzenie: krąg Rodziny artysty.

Rysunek – wraz z innymi pracami pochodzącymi z tej samej, rodzinnej kolekcji – w okresie od maja do sierpnia 2016 roku eksponowany był na wystawie *Zarys myśli. Szkice rysunkowe i akwarele Piotra Michałowskiego z kolekcji prywatnej* w Muzeum Narodowym Ziemi Przemyskiej w Przemyślu.

3 ZYGMUNT ROZWADOWSKI

(Lwów 1870 – Zakopane 1950)

UŁAN Z KONIEM, 1919

ołówek, akwarela, gwasz, papier naklejony na tekturę
33,3 x 43,7 cm

sygn. l.d: Z. Rozwadowski | 1919

Na odwrocie nalepka (druk, tusz): ZYGFRYD REIZES |
SALON SZTUKI | Lwów, 3-go Maja 11 a. | Nr. 153 | Autor
Rozwadowski Z. | Tytuł dzieła *Jeździec R. R[...]* | Cena
sprzedaży | Rodzaj ol.; poniżej (ołówkiem): N = 89.

4 000 zł

estymacja: 6 000 – 17 000

4 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

SZWOLEŻER GWARDII POLSKIEJ POD SOMOSIERRA, 1907

olej, płótno, 97,3 x 70,5 cm

sygn. l.d.: *Wojciech Kossak | 1907*

na odwr. p.d.: *Stwierdzam | mój podpis | Wojciech Kossak*

40 000 zł

estymacja: 50 000 – 90 000

W 1899 roku Wojciech Kossak powziął decyzję o namalowaniu wielkiej panoramy dla Warszawy. Po wielkim sukcesie namalowanych wcześniej panoram *Racławice* (1894) oraz *Przejście przez Berezynę* (1896) miało to być kolejne monumentalne dzieło ku pokrzepieniu zniewolonych serc narodu polskiego. Kossak zapragnął uwiecznić słynną szarżę szwoleżerów polskich pod Somosierrą. Dowodzony przez płk. Jana Kozietułskiego 3 szwadron 1 Pułku Szwoleżerów Gwardii Cesarskiej dokonał brawurowego ataku na oddziały hiszpańskich wojsk powstańczych i otworzył Napoleonowi drogę do Madrytu. Starcie to przeszło do napoleońskich legend i zostało wielokrotnie uwiecznione w dziełach malarskich i literackich. W rocznicę owej szarży, Wojciech Kossak wraz z Michałem Gorstkinem Wywiórskim, 30 listopada 1899 r. stanęli na placu boju w celu odbycia studiów terenowych. W styczniu 1900 roku artyści rozpoczęli pracę nad czterema szkicami (150 x 288 cm). Następnie z płótnami tymi Wojciech udał się do Warszawy w celu uzyskania zgody generalnego gubernatora, księcia A. Imertyńskiego na wystawienie wielkiej panoramy. Zgody jednak nie uzyskał. Mimo zaangażowania cesarza Wilhelma, który wstawił się wówczas za Kossakiem, dzieło zostało uznane za zbyt niebezpieczne ze względu na jego patriotyczny wydźwięk. Tym samym motyw wielkiej szarży nie doczekał się upragnionego przez Wojciecha Kossaka uwiecznienia, lecz artysta wielokrotnie, w mniejszych kadrach, powracał później do tematu bitwy pod Somosierrą. Prezentowane dzieło jest jedną z najwcześniejszych wersji obrazów ze szwoleżerem gwardii polskiej na pierwszym planie oczekującym rozkazu Napoleona stojącego w oddali na mostku.

Obraz wzmiankowany w:

– K. Olszański, *Wojciech Kossak*, Wrocław 1982, s. 31
(*Szwoleżer gwardii polskiej, 1907*).

5 ANTONI KOZAKIEWICZ

(Kraków 1841 – Kraków 1929)

KWIACIARKA

akwarela, ołówek, papier

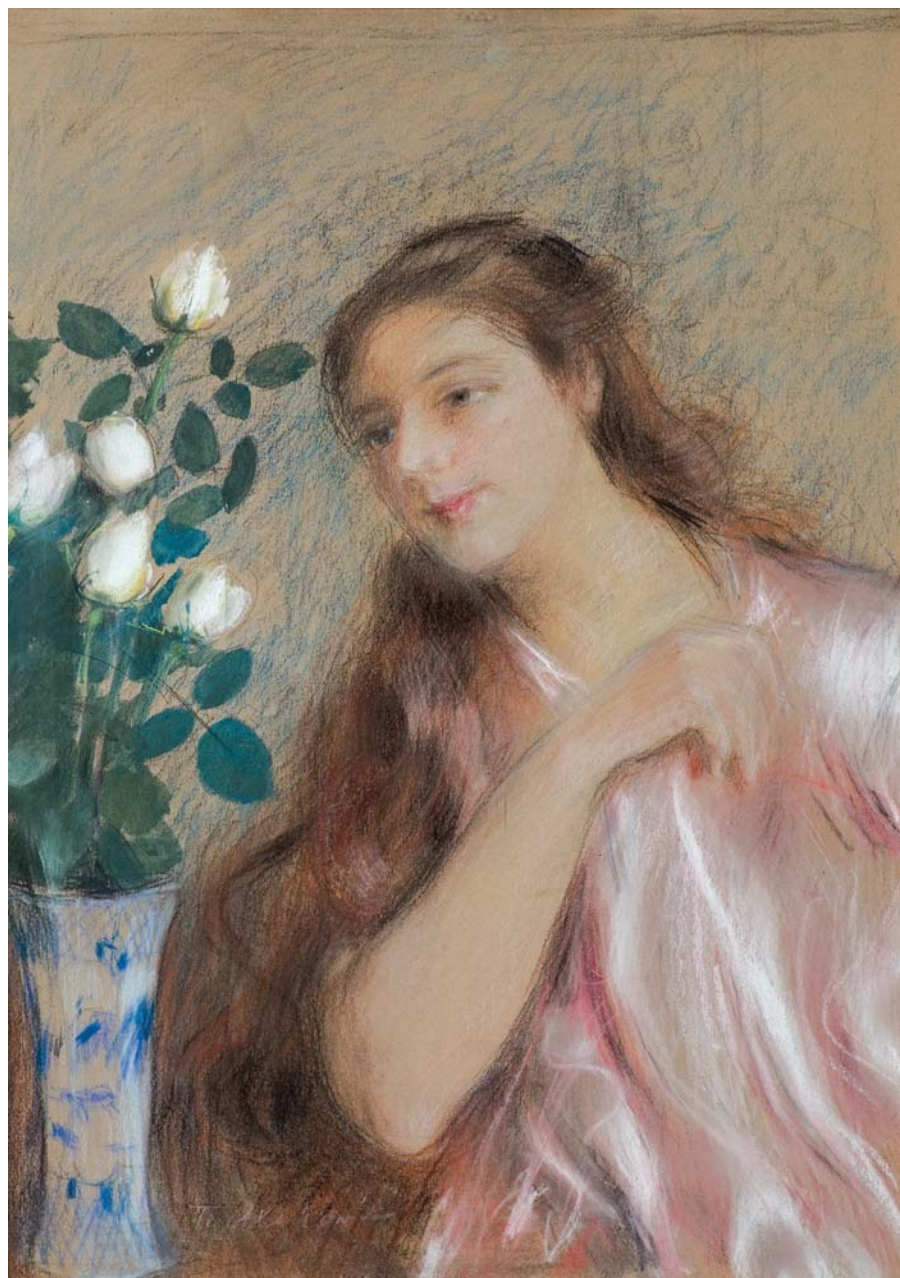
31 x 19,3 cm (w świetle passe-partout)

sygn. p.d.: AKozakiewicz | München [inicjały wiązane]

Na odwrocie, na papierze zabezpieczającym nalepka z życiorysem artysty, opisem obrazu i pochodzeniem.

3 000 zł

estymacja: 5 000 – 15 000

6 TEODOR AXENTOWICZ

(Braszków w Siedmiogrodzie 1859 – Kraków 1938)

PORTRET MŁODEJ KOBIETY Z RÓŻAMI

pastel, akwarela, karton, 67,3 x 48,3 cm

sygn. u dołu: *T. Axentowicz*

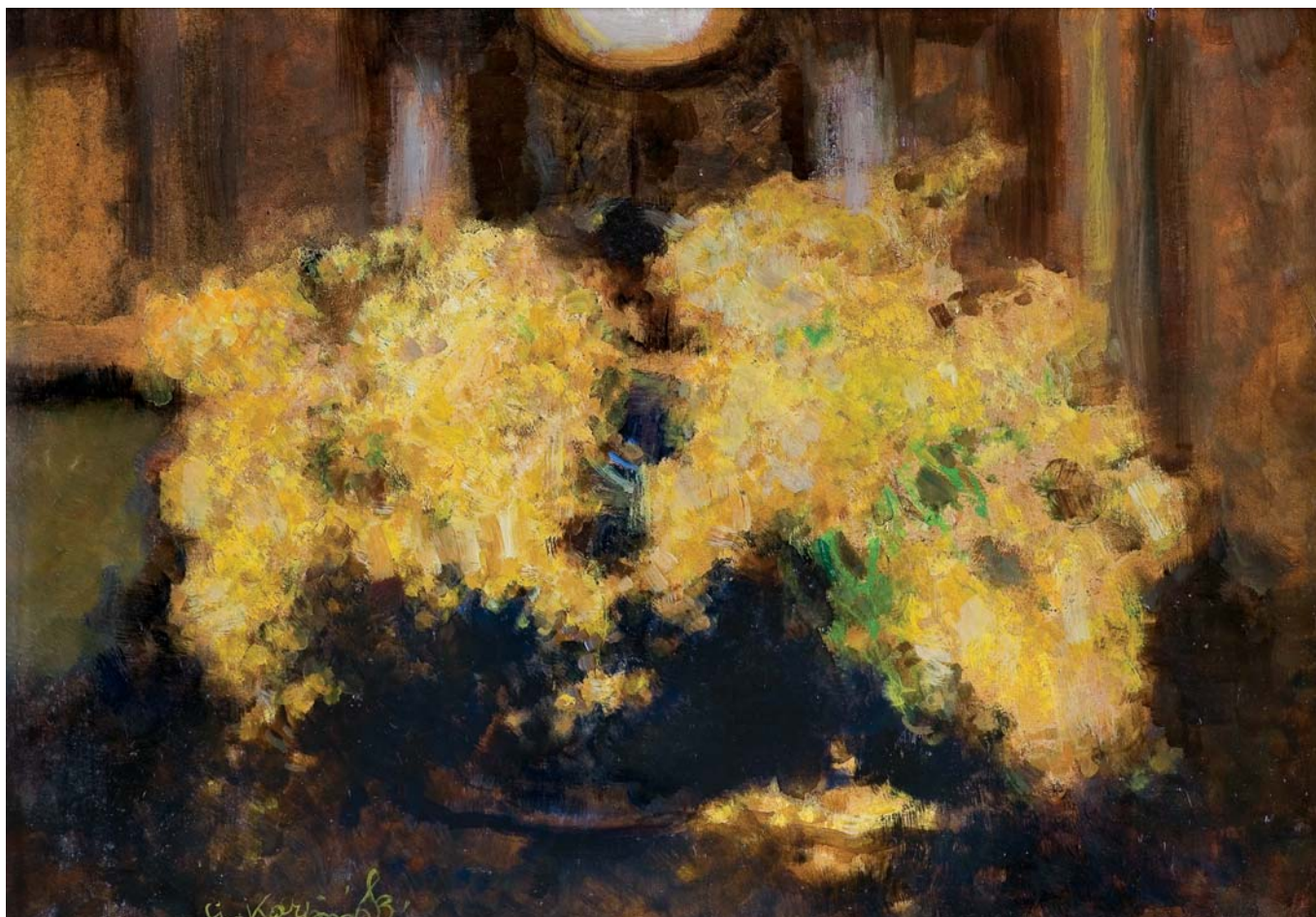
Na odwrocie l.g. nieczytelny napis ołówkiem;

p.g. owalna pieczęć składu przyborów malarskich
Reginy Aleksandrowicz w Krakowie;

ponadto p.d. nalepka krakowskiej galerii.

20 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

7 ALFONS KARPIŃSKI

(Rozwadów, dziś dzielnica Stalowej Woli 1875
– Kraków 1961)

MIMOZA

olej, tektura, 35 x 49,7 cm
sygn. l.d.: A. Karpiński.

Na odwrocie (czarną kredką): *Mimoza | mal | A. Karpiński | Kraków | „Nie myj nigdy wodą“*; ponadto po lewej, przeciwie do kompozycji, numer (ołówkiem): 790.

♣ 12 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

8 BOLESŁAW SZAŃKOWSKI

(Pogwizdów w pow. miechowskim 1873
– Fischbachau w Bawarii 1953)

RUDOWŁOSA PIĘKNOŚĆ, 1924

olej, tektura, 86,5 x 61,5 cm (owal)
sygn. z lewej: *Szańkowski | 1924*.

na odwrocie nieczytelny napis; na ramie, kilkakrotnie powtórzony, numer (niebieską i czerwoną kredką): 1555 oraz nieczytelne napisy

♣ 28 000 zł

estymacja: 32 000 – 45 000

Twórczość Bolesława Szańkowskiego od zawsze cieszyła się dużym zainteresowaniem. Artysta większą część życia spędził poza granicami kraju i to głównie tam w królewskich zamkach i magnackich pałacach jego portrety zdobiły ściany. Szańkowski jako portrecista uznanie zyskał wystawionym w „Salonie“ w 1900 roku męskim portretem w kostiumie czarnego huzara. Obraz otrzymał *mention honorable* otwierając artyście drzwi do arystokratycznych domów całej Europy.

9 LEON WYCZÓŁKOWSKI

(Huta Miastkowska k. Siedlec 1852 – Warszawa 1936)

PEONIE, 1909

pastel, akwarela, gwasz, papier naklejony na tekturę, 63,6 x 82,9 cm
sygn. u dołu (ołówkiem): *LWyczół | 909 r* [inicjały wiązane]

Na odwr. u dołu po lewej orzeczenie dr. Kazimierza Buczkowskiego z 1 VII 1963 r., potwierdzające autorstwo Leona Wyczółkowskiego; obok nalepka zawierająca informacje o pochodzeniu obrazu ze zbiorów Wł. Włodarskiego w Częstochowie z grudnia 1947 roku; ponadto z prawej fragment nalepki (tuszą): *1940. | [Leo]n Wyczółkowski | Piwonie [...] 19[09]*

70 000 zł

estymacja: 90 000 – 150 000

Kwiaty, jako samodzielny temat obrazów Wyczółkowskiego, pojawił się z końcem lat 80. XIX wieku. Artysta malował je z absolutnym zamiłowaniem i mistrzostwem, co zapewniło mu wielu klientów. Były to, zaraz obok portretów, najczęściej zamawiane dzieła. Wyczółkowski kwiaty zarówno malował, jak i uprawiał w gościeradzkim ogrodzie.

Teodor Grott, ulubiony uczeń artysty wspominał: *kwiaty Wyczół kochał, kwiatami był obdarowywany, roilo się w jego pracowni od przepięknych okazów róż, anemonów, goździków, rododendronów, azalii, a nawet storczyków. [...] dobijano się o każdy obraz, nieomal o każdy szkic; płacono tysiące koron za niewielkie studium kwiatowe.*

[Leon Wyczółkowski, *Listy i wspomnienia*, opracowała M. Twarowska, Wrocław 1960, s. 271, 272]

10 WŁADYSŁAW CZACHÓRSKI

(Lublin 1850 – Monachium 1911)

CZY CHCESZ RÓŻĘ?, 1879

olej, płótno dublowane

66,4 x 52,4 cm

sygn. p.d.: Czachórski. 1879

Na odwrocie nalepki aukcyjne oraz nalepka ramiarska.

600 000 zł

estymacja: 700 000 – 1 200 000

Władysław Czachórski – już po studiach i podróżach zagranicznych – z początkiem roku 1879 osiadł na stałe w Monachium. Tam, już we własnym, świeżo wynajętym atelier, rozpoczął pracę nad obrazem zamierzonym na II Wszechświatową Wystawę Sztuki, która miała się odbyć w Monachium latem tegoż roku. Obraz miał przedstawiać *dziewczynę z czasów van Dycka w białej atlasowej sukni z różą*. Artysta zrobił pierwsze szkice, ale praca przeciągała się, bo wciąż nie mógł znaleźć odpowiedniej modelki. W swoim *Dzienniku* wspominał: *Dostałem wreszcie bardzo dobrą modelkę, więcej dziś z nią zrobiłem jak ze wszystkimi przedtem*. Zawsze wiele od siebie wymagający, rozpoczął malować obraz dopiero po miesiącu wstępnych studiów, 17 lutego 1879 roku. *Wczorajsze studium przeniósłem na obraz, zdaje się, że będzie lepiej. Już doprawdy nie wiem co porobić, żeby raz zacząć i natrafić na cień tego przynajmniej, com sobie wyobraził*. W końcu – idąc za radą Józefa Brandta – rysunek z podmalowanego już obrazu za pomocą kratki przeniósł na większe płótno, *by nie stracić tego co dobre* i równocześnie zmienił układ z pionowego na poziomy. W *Dzienniku* zanotował: *Zabrałem się do całej figury i masa atlasu białego przedstawia się już wcale przyzwycie*.

Tę dużą wersję kompozycji ukończył w maju 1879 roku i ten właśnie obraz wysłał na wystawę, nadając mu tytuł *Czy chcesz różę?*. Równocześnie, na tej samej wystawie, pokazał wcześniejszych *Aktorów przed Hamletem*, płótno, które odznaczono złotym medalem. *Róża* także zyskała uznanie, podobała się bardzo, *zdobywając wstępnym bojem powodzenie* i wyznaczając kierunek, w którym miała zmierzać dalsza twórczość artysty. Zachęcony sukcesem Czachórski, opracował także i drugi, mniejszy wariant kompozycji – prezentowany tu właśnie obraz *Czy chcesz różę?* – ukończony w sierpniu 1879.

Artysta – *wielki pan w dziedzinie malarstwa, szanujący siebie i Sztukę w każdym szkicu, w każdej notatce, w każdym obrazie, choćby obraz był nie wiedzieć już, jak zapla-*

cony z góry lub pewny zbytu – tym razem potraktował ten sam motyw nieco odmiennie, ujmując kompozycję w – planowany wcześniej – układ pionowy, zmieniając ustawienie fotela, pozycję modelki (ujęcie bardziej *en face*), a także elementy wystroju wnętrza, jak dywan, narzuta, kwiaty i przedmioty na stole. Obraz natychmiast – za 1000 marek – zakupił Kaeser, znany „Kunsthandler“ monachijski. Późniejsze losy tego płótna nie są znane, wiadomo jednak, że w latach 20. obraz był własnością p. Schalanera we Lwowie (patrz niżej: H. Piątkowski, s. 22).

Natomiast dużą wersję *Czy chcesz różę?* zakupiono w roku 1906 do Galerii Narodowej we Lwowie i tam – obecnie w Lwowskiej Galerii Obrazów – obraz znajduje się w stałej ekspozycji w salach malarstwa polskiego (patrz: D. Szelest, *Lwowska Galeria Obrazów: malarstwo polskie*, Warszawa 1990, s. 38, il. 110). Według *Słownika artystów polskich*, w zbiorach A.A. Sidorowa w Moskwie zachował się także ołówkowy szkic tej kompozycji.

Powyższe fragmenty *Dziennika* Czachórskiego cyt. za D. Kubacką; patrz niżej: katalog wystawy w Lublinie 2001.

Obraz wymieniany, opisywany i reprodukowany w:

- H. Piątkowski, *Władysław Czachórski*, Monografie Artystyczne, t. XI, Warszawa 1927, s. 16, 22, il. nlb. 5;
- A. Melbechowska-Luty, *Czachórski Władysław*, w: *Słownik artystów polskich*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk, T. I, s. 383 (wzmiankowany ołówkowy szkic do obrazu);
- *Władysław Czachórski 1850-1911. W dziewięćdziesiątą rocznicę śmierci artysty*. Katalog wystawy (teksty L. La-meński, D. Kubacka), Muzeum Lubelskie, Lublin 2001, s. 25-26;
- W. Jaroszyński, *Władysława Czachórskiego żywot i sprawy*, Lublin 2004, s.41-45, il. 34.

11 JÓZEF BRANDT

(Szczepieszyn 1841 – Radom 1915)

PEJZAŻ, ok. 1870-1875

olej, płótno, 23,1 x 29,3 cm

sygn. p.d.: J.B. [w kółku]

Na odwrocie pieczęć z faksymile podpisu:

Józef Brandt | z Warszawy.

Tą samą pieczęcią opatrzone wiele rysunków artysty, które pozostały w pracowni po jego śmierci.

40 000 zł

estymacja: 45 000 – 55 000

Prezentowany *Pejzaż* ukazuje fragment wiejskiej zagrody; z prawej gęsto rosnące drzewa, przez których korony gdzieś przebijają błękitne niebo. W centrum przejście, które otwiera widok na skąpaną w letnim słońcu perspektywę i płynącą w oddali rzekę. Równowagę dla zacienionego pierwszego planu stanowi tło – silnie nasłonecznione zarośla i drzewa.

Znanych jest kilka olejnych studiów pejzażowych Józefa Brandta. Obrazy te prezentowane były na wystawie monograficznej artysty, która odbyła się w Muzeum Narodowym w Warszawie w 2018 roku. Cechuje je niewielki format (ok. 23 x 32 cm), co zapewne oznacza, że malowane były w plenerze.

Porównaj z:

– *Józef Brandt 1841-1915*, dział I. Malarstwo, red. naukowa E. Micke-Broniarek, oprac. E. Micke-Broniarek i K. Zno-

jewska-Prokop, Muzeum Narodowe w Warszawie 2018, t. 2, s. 61 (I.41 *Chata nad stawem*, I.42 *Pejzaż z Orońska*).

12 JÓZEF CHEŁMOŃSKI

(Boczki k. Łowicza 1849

– Kuklówka k. Grodziska Mazowieckiego 1914)

PAŁAC W STERDYNI, 1898

olej, płótno naklejone na tekturę, 28,4 x 39,4 cm
sygn. l.d.: *J CHEŁMOŃSKI*

Na odwrocie centralnie (ołówkiem): 628;
ponadto plaster z numerem (długopisem): *DT. 449.*

Do obrazu dołączona jest ekspertyza Tadeusza Matuszczaka, badacza i wybitnego znawcy życia i *oeuvre* artysty, z listopada 2020 roku.

35 000 zł

estymacja: 38 000 – 60 000

Obraz ukazuje główny korpus pałacu w Sterdyni, widoczny od strony parku, z kwietnym klombem na pierwszym planie. Pałac należał do Ludwika Górskiego i jego żony Pauliny z Krasieńskich, która odziedziczyła go wraz z dobrami w Sterdyni po matce Emilii z hr. Ossolińskich. Ludwik Górski był stryjem malarki Marii Pii Górskiej, która pobierała lekcje rysunku i malarstwa u Józefa Chełmońskiego. Rodzina Górskich z Woli Pękoszewskiej była blisko związana z mistrzem, który często pomieszkiwał u nich korzystając z ich gościnności i pomocy. Latem 1898 roku Pia Górka została zaproszona do majątku w Sterdyni wraz z Józefem Chełmońskim i Leonem Wyczółkowskim. Chełmońskiemu, który nieustannie był w kłopotach finansowych, Ludwik Górski zlecił namalowanie *Widoku Sterdyni*. Obraz olejny na płótnie o wymiarach 68 x 95 cm prezentowany był na trzech dużych wystawach w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie i Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie. Obecnie miejsce przechowywania tego obrazu jest nieznane.

Prezentowany na aukcji obraz był szkicem przygotowawczym do realizacji zamówienia dla Ludwika Górskiego. Chełmoński ujawnia w nim znakomite opanowanie akademickiego warsztatu malarskiego.

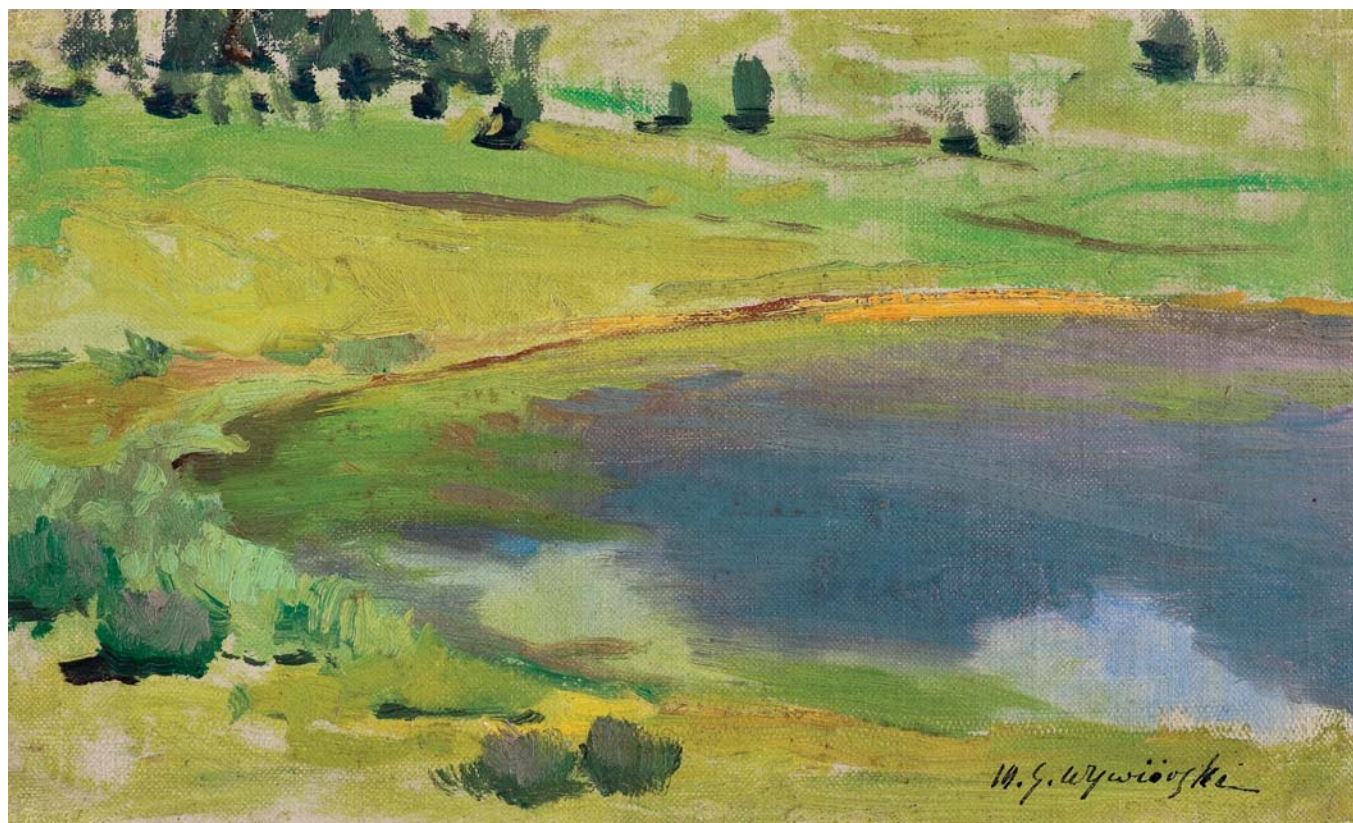

Umiejętnie buduje głębię poprzez wyborną znajomość zasad perspektywy linearnej i barwnej, gdzie kolor ulega osłabieniu wraz z odległością, oraz optycznej, zatracając – w miarę oddalania – wyrazistość konturów.

Dzieło fascynuje, typową dla szkiców Chełmońskiego, wirtuozerią malarskiego warsztatu oraz prawdą i prostotą ukazywanej sceny, przepętnionej poetyckim, pełnym nostalgii nastrojem, a jednocześnie kojącym spokojem. Godny podziwu jest realizm i przestrzenność tej kompozycji.

[za ekspertyzą Tadeusza Matuszczaka]

13 MICHAŁ GORSTKIN WYWIÓRSKI

(Warszawa 1861 – Berlin 1926)

JEZIORO WŚRÓD ŁĄK, 1900-1915

olej, płótno naklejone na tekturę, 17,2 x 28,6 cm
sygn. p.d.: M. G. Wywiórski

8 000 zł

estymacja: 10 000 – 16 000

Obraz reprodukowany w:

– M. Gołąb, *Michał Gorstkin Wywiórski – pejzaże. Między niebem a ziemią*, Centrum Kultury Zamek w Poznaniu, [Poznań 2004], s. 119, nr kat. 69, il. 69 na s. 69.

14 JULIAN FAŁAT

(Tuligłowy [okręg lwowski] 1853 – Bystra k. Bielska 1929)

PEJZAŻ Z BYSTREJ

akwarela, papier, 23,8 x 47,9 cm (w świetle passe-partout)

sygn. p.d.: *JFałat | Bystra*

Na odwrocie l.g., w „okienku“ zaplecka, nalepka warszawskiego ZAP (druk, tusz): ZWIĄZEK ARTYSTÓW POLSKICH W WA[...] | Autor *J.Fałat* | Treść *Bystra (akv)* | Cena 800 zł

18 000 zł

estymacja: 22 000 – 40 000

15 APOLONIUSZ KĘDZIERSKI

(Suchedniów 1861 – Warszawa 1939)

PEJZAŻ

akwarela, papier naklejony na tekturę, 23,2 x 25,4 cm
sygn. l.d.: A. Kędziński

2 000 zł

estymacja: 3 000 – 6 000

16 JAN RUBCZAK

(Stanisławów 1884 – obóz koncentracyjny Auschwitz 1942)

PEJZAŻ

olej, płótno naklejone na tekturę, 32,8 x 45,8 cm
sygn. p.d.: *Rubczak*

6 000 zł

estymacja: 8 000 – 20 000

17 JULIAN FAŁAT

(Tuligłowy [okręg lwowski] 1853 – Bystra k. Bielska 1929)

KOSIARZ, 1914

ołówek, akwarela, papier, 33,6 x 43,4 cm
sygn. p.d.: *jFałat* | 1914 [inicjały wiązane]

Do obrazu dołączona ekspertyza Ireny Bal
z czerwca 2020 r.

32 000 zł

estymacja: 35 000 – 40 000

18 JULIAN FAŁAT

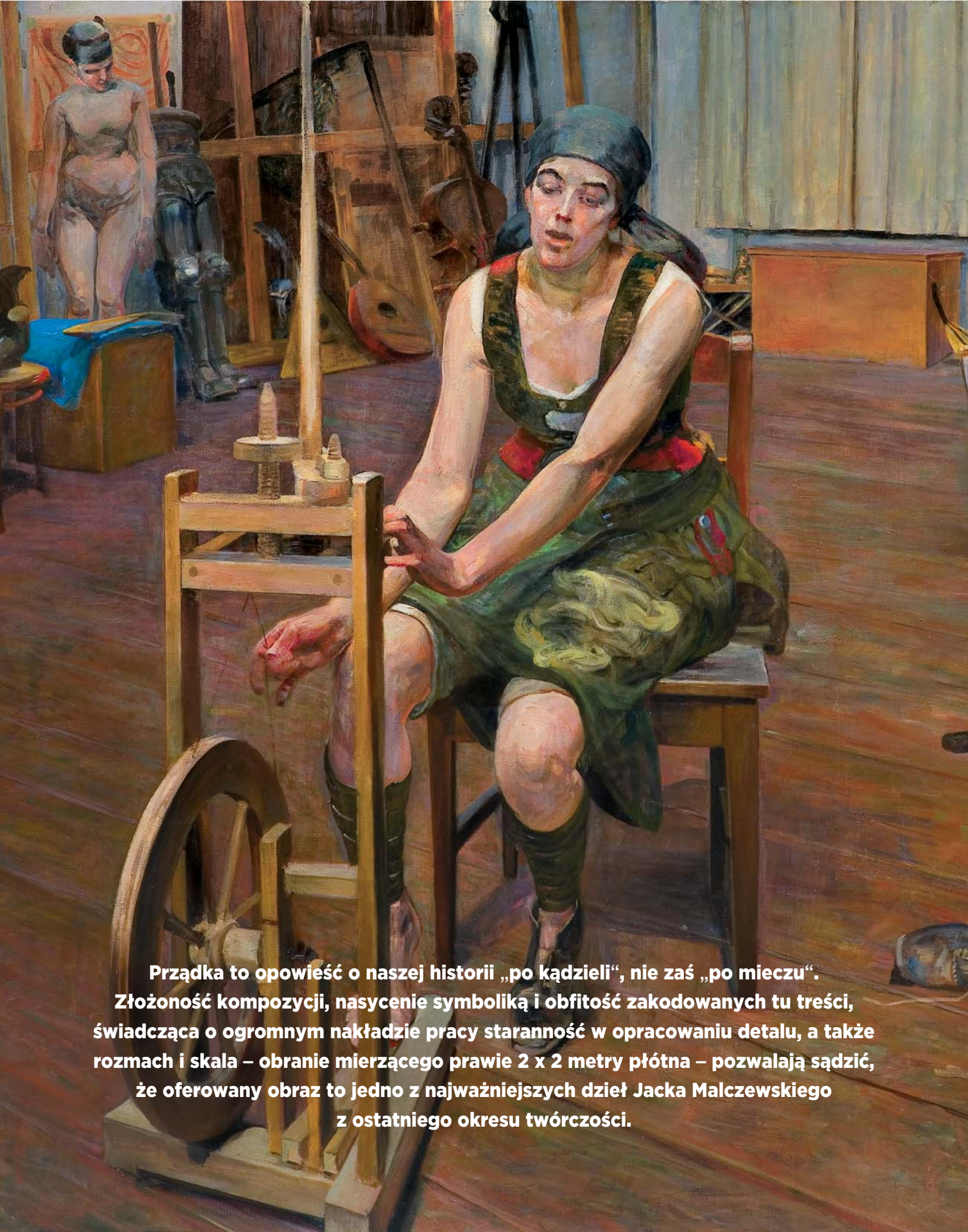
(Tuligłowy [okręg lwowski] 1853 – Bystra k. Bielska 1929)

PRZEDWIOŚNIE

akwarela, gwasz, tektura, 70 x 95,8 cm
sygn. p.d.: *JFałat* | *Bystra* [inicjały wiązane]

35 000 zł

estymacja: 40 000 – 60 000

**Przędka to opowieść o naszej historii „po kądzieli”, nie zaś „po mieczu”.
Złożoność kompozycji, nasycenie symboliką i obfitość zakodowanych tu treści,
świadcząca o ogromnym nakładzie pracy staranność w opracowaniu detalu, a także
rozmach i skala – obranie mierzącego prawie 2 x 2 metry płótna – pozwalają sądzić,
że oferowany obraz to jedno z najważniejszych dzieł Jacka Malczewskiego
z ostatniego okresu twórczości.**

19 JACEK MALCZEWSKI

(Radom 1854 – Kraków 1929)

POŻEGNANIE Z PRACOWNIĄ. PRZĄDKA, 1922

olej, płótno, 177,5 x 211 cm; sygn. p.d.: *J Malczewski. 1922.*

1 700 000 zł

estymacja: 1 800 000 – 2 500 000

Obraz wzmiankowany i reprodukowany w:

- T. Szydlowski, *Jacek Malczewski*, Warszawa 1925, s. 21, il. (*Przędka*, 1922);
- T. Szydlowski, *Drogi Sztuki Jacka Malczewskiego*, „Przegląd Warszawski“ 1925, R. 5, T. 2, nr 43, il. (wkładka między s. 112 i 113).

Proweniencja:

Obraz zakupiony z pracowni artysty przez przodków obecnych właścicieli.

Powstała w roku 1922 scena symboliczna – to dzieło, w którym Jacek Malczewski być może po raz ostatni w sposób tak donośny wypowiedział się na temat losu człowieka, sztuki i twórczości oraz ojczyzny. A zatem splótł w jednej kompozycji trzy wątki obecne od najwcześniejszego okresu jego twórczości. Jest to również obraz, w którym artysta zarazem odnosi się do swojej aktualnej kondycji. Lata dwudzieste to czas, kiedy starzejący się Malczewski dokonuje podsumowań. Żegna się z miejscami, ludźmi, ze spokojem oczekuje swojego odejścia. Jest świadomy wielkości własnych dokonań, ale też wie, że już nadeszła nowa generacja młodych artystów, tworzących swoją sztukę. Sztukę, której funkcja i cele, po odzyskaniu niepodległości, w nowej epoce, są już zupełnie inne.

Złożoność kompozycji, nasycenie symboliką i obfitość zakodowanych tu treści, świadcząca o ogromnym nakładzie pracy staranność w opracowaniu detalu, a także rozmach i skala – obranie mierzącego prawie 2 x 2 m płótna – pozwalają sądzić, że oferowany obraz to jedno z najważniejszych dzieł Jacka Malczewskiego z ostatniego okresu twórczości.

Na obrazie jako Prządka została przedstawiona malarka i pisarka Michalina Janoszanka (1889-1952). Równolatka i koleżanka Julii, córki Malczewskiego, znająca go od swych najmłodszych lat, w ostatnim okresie życia stała się osobą bardzo mu bliską – powiernicą i przyjaciółką, a przede wszystkim ulubioną modelką.

Michalina Janoszanka, ok. 1905, fot. Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu

O relacji młodej artystki i mistrza pisze Stefania Krzysztofowicz-Kozakowska: *był dla niej „(...) ideałem artysty i człowieka, (...) jednym z największych współczesnych Polaków, „pieśniarzy ojczyzny“. Ona zaś była dla niego „duszą bratnią“, „duszą miłą“, „siostrą miłą“, „dzieciusem“. Poznała go będąc jeszcze dzieckiem, w czasie zaręczyn jej wuja Kaniewskiego z siostrą Marii Malczewskiej, a następnie wzrastała w atmosferze kultu*

dla artysty – przesiadywała w kolejnych jego pracowniach, obserwując jak mistrz maluje; słuchała jego zwierzeń nawet na temat jego pierwszej miłości do Wandy Karczewskiej; niemal codziennie bywała w kolejnych mieszkaniach Malczewskich, towarzyszyła Jackowi w wyprawach do teatru. Na pewno też pod jego wpływem podjęła naukę na Wyższych Kursach dla Kobiet im. Adriana Baranieckiego, a następnie studia w akademii wiedeńskiej; korzystała też ze wskazówek malarskich mistrza. W 1931 roku opublikowała niezwykle emocjonalnie napisaną książkę Wielki Tercjarz – moje wspomnienia o Jacku Malczewskim. Po rozstaniu Malczewskiego z Marią Balową Janoszanka była jego długoletnią modelką. Jej rysy mają liczne Polonie, Pytie, Nike, głowy aniołów malowane po 1914 roku. Była też wielokrotnie portretowana przez artystę; najpierw jako dziecko w ogrodzie na Zwierzyńcu, potem już jako kobieta dojrzała.

W *Wielkim Tercjarzu* Janoszanka pisze, że Malczewski namalował ją dwukrotnie jako Prządkę. Na omawianym płótnie artysta umieścił modelkę w swojej pracowni. Jest to najpewniej pracownia Malczewskiego w gmachu krakowskiej ASP przy pl. Matejki w Krakowie. Tuż przed powstaniem *Prządki*, w roku 1921 Malczewski ustąpił z funkcji profesora akademii i odszedł na emeryturę. Pracownię jeszcze utrzymał, jednak miał świadomość, że z tym miejscem wkrótce przyjdzie mu się pożegnać.

Prócz blejtramów i nieukończonych obrazów, znajdują się tu rozmaite przedmioty malarza – manekin, flaszki z malarskimi chemikaliami, skrzynie. Na thonetowskim krześle, po lewej, leży wypchany ptak. Oko widza szybko przyciągają dobrze znane z obrazów Malczewskiego rekwizyty – instrumenty muzyczne (wiolonczela, białajka, lutnia, mandolina), kosa – atrybut Thanatosa czy zbroja maksymiliańska, w której artysta sam się niejednokrotnie portretował jako „rycerz w służbie zakonu sztuki“. Całe wyposażenie pracowni zostało jednak odsunięte, stanowi niejako tło. Pośrodku przestronnego pomieszczenia widzimy kołowrotek oraz kobietę, która właśnie przy nim zasiadła. Przybyła tu wprost z wojennej tułaczki, by zaraz wziąć się do swych obowiązków i zaprowadzić porządek. Porzuciła jednak zmiotkę i szufelkę, zasiadła do innej pracy. Zsunęła z ramion krępujący jej ruchy wojskowy szynel. Z odzianej w onuce nogi szybko zrzuciła ciężki, zniszczony przebytą drogą but. Obojętne jej są wszystkie zgromadzone tu przedmioty; jest od nich odwrócona. Skupiła się na jednym – właśnie zakłada z leżącej na jej kolanach kądzieli watek, zaś za chwilę bosą stopą, bardzo delikatnie, ostrożnie, wprawi koło w ruch i zacznie prząść tę bardzo delikatną nić.

Z chaosu leżących jeszcze na jej udzie włókien zacznie powstawać nić – ład, myśl, opowieść, dzieje. Świat zostanie wprawiony w ruch. Codzienna i odwieczna czynność, pradawny atrybut kobiecości nabiera cech sakralnych. Bo koło kołowrotka to wrowanie, ale też cykl, ruch, trans. Prządka zapewne też uległa temu urokowi. Drzemiąca w niej siła witalna za chwilę znajdzie ujście w tworzeniu, kreacji, porządkowaniu świata, nadawaniu mu przez nią zaplanowanego kształtu. To ona zdecyduje, kiedy i jaka nić powstanie.

W twórczości Malczewskiego pracownia to synonim życia, życie zaś to tworzenie.

Pracownia jest również sceną powstałą w 1894 r. *Melancholii*, sztandarowego dzieła artysty. Płótno to jest zarazem alegorią procesu twórczego, refleksją nad twórczością i istotą sztuki, metaforą dramatu narodowego oraz parabolą ludzkiej egzystencji. Jak zauważył Andrzej Pieńkos, *Melancholia* to „obraz pracowni, obraz w pracowni i obraz o pracowni“.

Melancholia, 1894, MNP, Galeria Rogalińska

Po trzech dekadach od swego głośnego manifestu, u końca drogi twórczej, artysta maluje *Prządkę*. Tłum walczących mężczyzn-powstańców zastępuje emanująca witalnością kobieta, która odrzuciła niepotrzebny jej już wojskowy mundur. Kobieta-artystka – która przedzie-tworzy, zajmuje też miejsce oraz przestrzeń malarza. Pozostał tu po nim rekwizyt, a może już eksponat – zbroja rycerska, symbol jego oddania sztuce.

Okno, które w *Melancholii* symbolizuje wieczność, a zarazem jedyną osiągalną dla walczących formę wolności, jest na obrazie z 1922 roku zasłonięte. Nie wieczność i śmierć – lecz tu i teraz, doczesność – są zaakcentowane. Z chwilą odzyskania niepodległości budowanie i tworzenie stały się pierwszym celem sztuki. Jak zauważa Wacława Milewska, Malczewski miał świadomość, że z chwilą odzyskania wolności jego historyczna rola jako spadkobiercy Matejkowego berła interrexa, rola artysty-kapłana, artysty-przewodnika uległa przedawnieniu. Zbiegło się to w czasie z naturalnym osłabieniem kondycji starzejącego się malarza, co z kolei spotęgowało jego melancholię oraz skłoniło do refleksji nad rozstaniem z życiem i twórczością.

Bardzo ciekawa interpretacja obrazu funkcjonuje w rodzinie jego właścicieli. Według niej, *Prządka* to opowieść o naszej historii „po kądzieli“, nie zaś „po mieczu“.

Wojskowy szynel w kostiumie *Prządki* jest tu widziany jako echo rodzącej się, po latach walki, polskiej państwowości. *Prządka* siada do swej codziennej, domowej pracy zaraz po powrocie z żołnierskiej tułaczki. Jednak fragmenty żołnierskiego munduru zmieniają się tu w kobiecy gorset, a wojskowy męski kamasz zostaje odrzucony jako zbyt toporny i uniemożliwiający wprawienie w ruch kreatywnej codzienności, której znakiem jest kołowrotek – odwieczny atrybut kobiecości. Kobieta wprawi go za chwilę w ruch, zacznie na nowo prząść polskie dzieje.

Omawiając *Prządkę* nie sposób nie wspomnieć o innych, powstałych w tym czasie dziełach. Ten zaś kontekst jest szczególnie interesujący, jeśli weźmiemy pod uwagę obrazy, na których sportretowany został Mieczysław Gąsecki. Zwany przez Malczewskiego „Gonim“, był serdecznym i zaufanym przyjacielem artysty. Pomagał mistrzowi przy robotach techniczno-konserwatorskich, często przygotowywał tzw. podmalówki. Artysta chętnie się z nim portretował, Gąsecki pozował też do wielu kompozycji. Jest on przedstawiony na powstałym w 1917 roku obrazie *Młoda Polska* (Muzeum Narodowe w Krakowie), który Andrzej Jakimowicz interpretuje w kontekście zajmującego Malczewskiego przez szereg lat problemu zmiany pokoleniowej. Szczególnie dla nas interesujące będzie natomiast *Przekazanie palety* (Muzeum Narodowe w Krakowie), namalowane w tym samym roku, co *Prządka*. Scena rozgrywa się w pustej pracowni w Lusławicach, gdzie młody przyjaciel przejmuje paletę mistrza. A zatem to na niego, „po mieczu“ artysta ceduje swoje miejsce w sztuce, podczas, gdy Janoszanka-*Prządka* niezależnie od tradycji, wchodzi do pracowni i tworzy samodzielnie. Obie postaci wchodzi z kolei ze sobą w dialog na płótnie powstałym również w 1922 roku p.t. *Portret Mieczysława Gąseckiego w pracowni* (Aukcja Agra-Art, 3 czerwca 2012 r., poz. kat. 45). Oparty o malarską drabinę, symbol twórczości, Gąsecki z uwagą słucha stojącej obok niego postaci (czyżby była to Janoszanka?).

Portret Gąseckiego w pracowni, 1922, kolekcja prywatna

Tło tego przedstawienia stanowi natomiast monumentalny obraz *Prządki*, obok którego widnieje zegar – częsty w twórczości Malczewskiego symbol wpływającego czasu.

Namalowany w 1922 roku obraz został zakupiony bezpośrednio z pracowni artysty. Do tej chwili znajdował się w kolekcji rodzinnej i znany był jedynie z przedwojennej, mało czytelnej reprodukcji.

Dziś, po upływie niemal wieku, po raz pierwszy został zaprezentowany szerokiej publiczności. Wróci tym samym do artystycznego obiegu i niewątpliwie stanie się jednym z najczęściej przywoływanych dzieł artysty z ostatniego okresu twórczości.

20 TEODOR AXENTOWICZ

(Braszków w Siedmiogrodzie 1859 – Kraków 1938)

PORTRET KOBIETY Z FAUNEM

olej, płótno naklejone na tekturę

45,2 x 35,5 cm

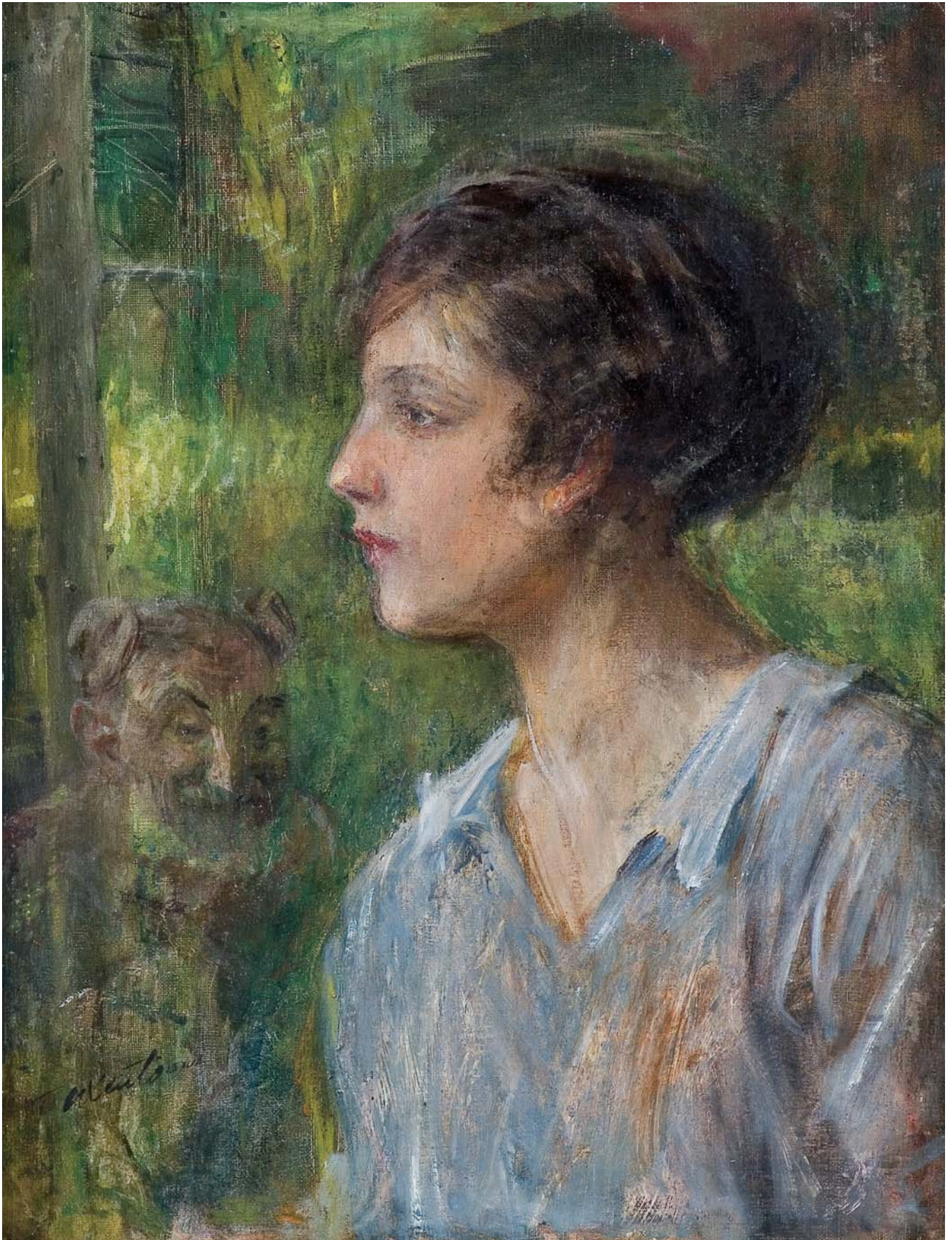
sygn. l.d.: T. Axentowicz

60 000 zł

estymacja: 80 000 – 150 000

Portret zajmuje znaczące miejsce w twórczości Teodora Axentowicza. Po studiach w monachijskiej Akademii Sztuk Pięknych artysta wyjechał do Paryża, aby dalej kształcić swoje umiejętności. Trafił tam do pracowni wziętego portrecisty Carolusa-Durana. Szybko sam też zyskał sławę znakomitego portrecisty. Znany był zwłaszcza jako autor powabnych kobiecych wizerunków: *Bystrość obserwacji i zdolność odnajdywania jakiegoś specyficznego pierwiastka u danego modelu przemawia z każdego płótna. Ta znajomość psychologii kobiecej uderza od razu u artysty (...) Przez zręczne ustawienie, przez pochylenie postaci, ruchem głowy lub ręki, wyrazem oczu, spojrzeniem lub wręcz uśmiechem umie zainteresować lub przykuć uwagę. (...) Wreszcie artystę odznacza subtelna gama kolorystyczna* – pisał o nich Franciszek Klein (cyt. za: *Teodor Axentowicz. Ormianin polski* [katalog wystawy], Państwowa Galeria Sztuki, Sopot, 19 czerwca – 21 września 2014, s. 78).

Axentowicz malował członków paryskiej, później zaś londyńskiej socjety. Na jego obrazach widzimy zamożne damy z arystokratycznych sfer, artystycznych kręgów i mieszczańskich salonów. Pozują one w eleganckich toaletach, często ze sznurem pereł, czy w innej kosztownej biżuterii. Jednak, jak zauważa Irena Kossowska, zazwyczaj te atrybuty kobiecości autor umiejętnie wykorzystuje potęgując tym nastrój erotyzmu. Na prezentowanym płótnie Axentowicz posłużył się zgoła innym zabiegiem: umieścił swoją elegancką, pozującą w powściągliwej pozie modelkę w baśniowo-symbolistycznym pejzażu; tuż za nią rozpościera się gęstwina lasu, z której wyłania się faun – rozpustny bożek leśny.

21 JACEK MALCZEWSKI

(Radom 1854 – Kraków 1929)

PEJZAŻ, maj 1920

olej, tektura

31,5 x 40,5 cm (w świetle oprawy)

sygn. l.g.: *J Malczewski | · 920 · maj*

Na odwrocie l.g. okrągła pieczęć składu papieru Róży Aleksandrowicz: [R. ALEKSAN]DROWICZ | Kraków | Basztowa 11; poniżej, przeciwie do kompozycji wymiary (ołówkiem): 41 ´ 2,5; ponadto centralnie umieszczona nalepka wystawy pośmiertnej w TPSP w Krakowie (druk, pieczęć, maszynopis): Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie | R. 1939. Nr. 136 1646 | Autor WYSTAWA | JACKA MALCZEWSKIEGO | Adres | Dzieło *Pejzaż*. | Wykonanie *ol. tekt.* cena

110 000 zł

estymacja: 120 000 – 180 000

Obraz ukazuje rozległy pejzaż z okolic Lusławic z ruinami zamku w Melsztynie, górującymi na oddalonym szczycie. Na pierwszym planie widzimy powalony pień drzewa. To zapewne efekt burzy, którą artysta uwiecznił na trzech obrazach (o wspólnym tytule *Po burzy*) namalowanych w 1919 roku. Pejzaże doliny Dunajca wielokrotnie inspirowały Malczewskiego. Ruiny zamku w Melsztynie możemy oglądać zarówno na rysunkach – jak ten, który oferowaliśmy na aukcji w kwietniu 2020 roku, czy znajdujący się w zbiorach MNW (Nr inw. Rys. Pol. 7526 mwn), jak i na obrazach olejnych (np. *Pastuszek i chimera* z 1905 roku, aukcja Agra-Art, czerwiec 2020).

W okolicach zamku mieszkała, wraz z mężem – bogatym ziemianinem Feliksem Meyznerem, właścicielem majątku Charzewice – córka artysty. W 1919 roku w okolicy zamieszkały również siostry artysty, które dzierżawiły część dworu w Lusławicach. Artysta od lata tegoż roku do Bożego Narodzenia 1926 mieszkał w dworze wraz z siostrami.

W 1939 roku *Pejzaż* prezentowany był na pośmiertnej wystawie dzieł Jacka Malczewskiego w krakowskim Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych i był wówczas własnością Antoniny Rothe-Rotowskiej. Była ona córką Jana Rothe-Rotowskiego (1885-1935), krakowskiego przemysłowca posiadającego wytwórnę pierników, miodu i świec kościelnych. Przedsiębiorca z upodobaniem obracał się w środowisku krakowskich artystów i kolekcjonował ich dzieła.

Obraz wystawiany:

– *Jacek Malczewski 1854-1929*, TPSP w Krakowie, lipiec – sierpień – wrzesień 1939, nr kat. 136, s. 16 (własność Antoniny Rothe-Rotowskiej).

22 JACEK MALCZEWSKI

(Radom 1854 – Kraków 1929)

PORTRET ŻONY, ok. 1922-1924

olej, płótno, 91 x 131,2 cm

sygn. p.d.: *J Malczewski*

Na odwrocie l.d. okrągła pieczęć zbiorów

Marii Malczewskiej, a poniżej pieczęć z numerem: 194.

Do obrazu dołączona opinia dr Agnieszki Ławniczakowej z 1998 roku.

200 000 zł

estymacja: 250 000 – 500 000

Obraz przedstawia żonę artysty stojącą u drzwi jego pracowni, znajdującej się na terenie parku przylegającego do dworu w Lusławicach. Było to ważne i często pojawiające się w twórczości artysty miejsce. W dworze mieszkały siostry Malczewskiego, a w parku znajdowała się jego letnia pracownia. *Portret żony* powstał zapewne na początku lat dwudziestych, a dokładniej – według wybitnej znawczyni twórczości Jacka Malczewskiego, dr Agnieszki Ławniczakowej – między rokiem 1922 a 1924.

Maria i Jacek Malczewscy pobrali się z miłości. Niestety niezgodność charakterów doprowadziła do rozłamu w ich małżeństwie pod koniec XIX wieku i mówiło się nawet o rozwodzie. Maria Malczewska była osobą twardo stąpającą po ziemi i pragnącą wygodnego życia. Chciała, by mąż otaczał ją opieką, był jej podporą w sprawach codziennych. Jacek Malczewski natomiast był człowiekiem nie posiadającym praktycznego podejścia do życia, który oczekiwał wsparcia od żony. Pragnął być podziwianym i uwielbianym, a Maria nie wykazywała zainteresowania jego pracą twórczą. Na przestrzeni kolejnych lat małżonkowie oddalali się od siebie coraz bardziej. W ich życie wkroczyła Maria Balowa, rudowłosa piękność, która otoczyła Malczewskiego troskliwą opieką, zapewniając mu spokój niezbędny do pracy. Swoją urodą, inteligencją i umiłowaniem dla jego sztuki zdobyła serce i duszę artysty. Romans pary trwał około trzynastu lat i zakończył się ok. 1913 roku. Po rozstaniu z kochanką artysta starał się naprawić relację z małżonką, prosząc ją w listach o wybaczenie błędów przeszłości. Maria Malczewska nie potrafiła jednak tego zrobić. Doskonałym przykładem ich chłodnych stosunków jest *Portret żony artysty* z 1920 roku. Z kolei prezentowany na aukcji *Portret żony*, datowany przez dr Agnieszkę Ławniczakową na 1922-1924 rok, daje nadzieję na poprawę sytuacji. Obraz, utrzymany w ciepłej, optymistycznej tonacji, ukazuje Marię Malczewską stojącą w progu pracowni. Zamyślona, zastanawia się, czy przekroczyć otwarte przez artystę drzwi. W przeciwieństwie do wspomnianego wcześniej portretu z 1920 roku, Maria ma otwarte, choć wciąż nieobecne, oczy. Może to oznaczać, że malujący ją artysta nie jest jej już obojętny. Obraz daje nadzieję na pojednanie zwaśnionych małżonków i na ocieplenie ich relacji.

Obraz reprodukowany w:

– Dorota Kudelska, *Malczewski. Obrazy i słowa*, Warszawa 2012, il. 15 (datowany 1920).

23 HENRYK SIEMIRADZKI

(Pieczeniegi (Biełgorod), koło Charkowa 1843
– Strzałkowo k. Częstochowy 1902)

PORTRET MĘSKI, lata 70. XIX w.

ołówek, papier

31,4 x 21 cm

p.d. oznaczony stemplem z faksymile podpisu artysty:

HSiemiradzki [inicjały wiązane]

Na odwrocie p.d. notatka ramiarska (ołówkiem):

brąz | 30 VI 158 [w kółku].

3 000 zł

estymacja: 5 000 – 12 000

Rysunek pochodzi z wczesnego okresu twórczości Henryka Siemiradzkiego. Został oznaczony stemplem z faksymile podpisu artysty, spotykanym także na innych jego rysunkach i szkicach olejnych, m.in. na *Alegorii muzyki*, olejnym studium do projektu kurtyny krakowskiego teatru (MNW, nr inw. MP 2049). Dwie takie pieczętki, z których odbijano autograf artysty, znajdują się w zbiorach pamiątek po Siemiradzkim w Muzeum Narodowym w Krakowie.

Patrz:

– *Henryk Siemiradzki jakiego nie znamy. Wystawa daru otrzymanego od Rodziny Artysty* [wstęp Z. Gołubiew], Muzeum Narodowe w Krakowie, czerwiec-sierpień 1980, s. nlb. Dział „Przedmioty osobiste“, nr kat. 15 (nr inw. MNK 316 689/1-2).

24 JÓZEF BRODOWSKI

(Warszawa 1772 – Kraków 1853)

PORTRET MAKSYMILIANA WANIEWICZA, 1828

olej, płótno, 65,5 x 53,3 cm

opisany na odwrocie: *Maksymilian Waniełowicz Były
Profesor | w Gimnazjum a teraz | Kassyierem w Uniwer-
sytecie Krakowskiem | Jos. Brodowski | pinx _ 1828*

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

Obraz reprodukowany w:

– Czesław Czaplinski, *Kolekcje sztuki polskiej w Ameryce. Polish Art Collections in America*, Wyd. Fundacja Dobrej Książki, Warszawa – Nowy Jork, s. 321.

25 LEOPOLD LÖFFLER (LOEFFLER)

(Rzeszów 1827 – Kraków 1898)

RODZINA MYŚLIWEGO, po 1867

olej, płótno, 52,7 x 42,3 cm

sygn. p.d.: *L. Löffler Radymno*

Na odwrocie na górnej listwie krosna stemple z numerami: 16, 75 i 20 oraz fragment starej nalepki i pieczęci lakowych; na dolnej listwie krosna (czerwoną kredką): *Löffler. R.*; powyżej słabo widoczna pieczęć z imieniem i nazwiskiem: *FRANZ JEZEK* oraz fragmenty pieczęci lakowych; ponadto na dolnej listwie ramy (granatową kredką): *Löffler – Radymno*; nalepka aukcyjna Agra-Art z 2016 roku.

60 000 zł

estymacja: 70 000 – 85 000

Dla podkreślenia swojej narodowości, od roku 1867 artysta często dodawał przy sygnaturze słowo *Radymno*, nazwę miejscowości, w której spędził dzieciństwo. Informacja ta pozwala na przybliżone datowanie obrazu.

26 TADEUSZ RYBKOWSKI

(Kielce 1848 – Lwów 1926)

POWRÓT Z POLOWANIA, 1888

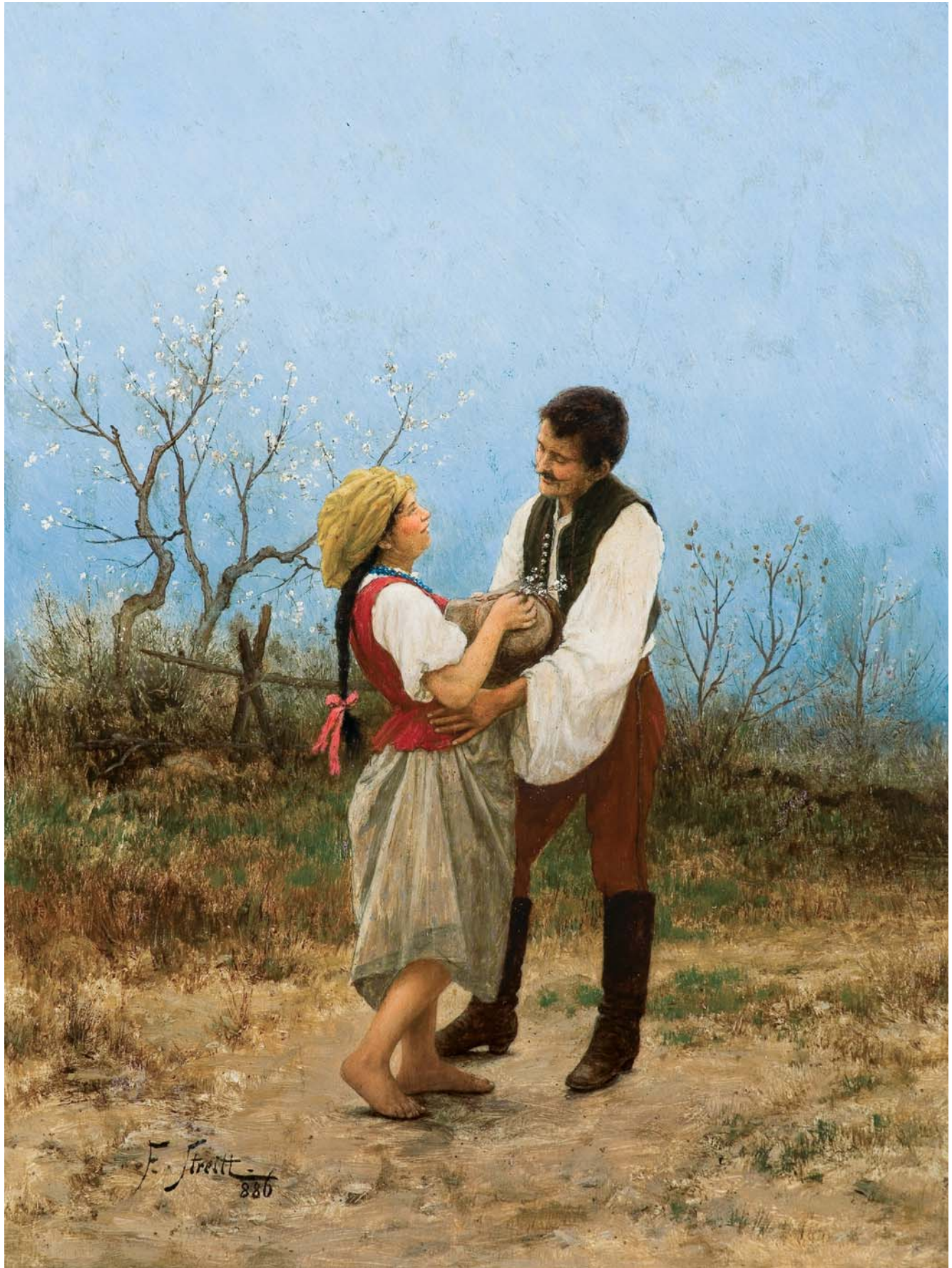
olej, deska, 25,4 x 39,7 cm

sygn. l.d.: *Tadeusz Rybkowski | 1888_*

Na odwrocie pieczęci odnoszące się do wymiarów podobrazia: 26, 90, 40; ponadto centralnie, przeciwie do kompozycji mało czytelny napis ołówkiem: *3070Z2 | M Sa[...] | N. Bohnn | Sch[...]ke. 955*; obok czarną kredką: *II*; powyżej ołówkiem: *20/4*

36 000 zł

estymacja: 40 000 – 55 000

27 FRANCISZEK STREITT

(Brody 1839 – Monachium 1890)

ZALOTY, 1886

olej, deska mahoniowa, 25,7 x 19,5 cm

sygn. l.d.: *F. Streitt*. | 886

Na odwrocie centralnie umieszczony owalny znak firmy produkującej podobrazia: Adrian Brugger | MÜNCHEN | Theatinerstrasse No. 1

15 000 zł

estymacja: 18 000 – 30 000

28 LUDWIK GĘDŁEK

(Kraków 1847 – Wiedeń 1904)

SPRZEDAWCA DYWANÓW

olej, płótno, 36,8 x 58 cm

sygn. p.d.: *L. Gędłek* | *Wien*

na odwrocie, na krośnie i ramie, notatki i nalepki aukcyjne

30 000 zł

estymacja: 35 000 – 50 000

29 ARTUR WACŁAW WIELOGŁOWSKI

(Odonów 1860 – Warszawa 1933)

ZESŁAŃCY

olej, sklejką, 30 x 47 cm

sygn. l.d.: *Ar. StarykońWielogłowski*

Na odwr dwukrotnie numer (czerwonym markerem): 118;
poniżej (czarnym markerem): 3328001; obok (niebieskim
markerem): 11,5 x 18 | 20 x 26,5; w p.g. rogu okrągła
pieczęć w języku niemieckim; centralnie pozostałość
nalepki; poniżej z lewej (tuszem): [...] 19500,-

20 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

30 ROMAN KOCHANOWSKI

(Kraków 1857 – Freising k. Monachium 1945)

PORTRET SZLACHCICA, ok. 1905

olej, deska mahoniowa, 13 x 11,5 cm

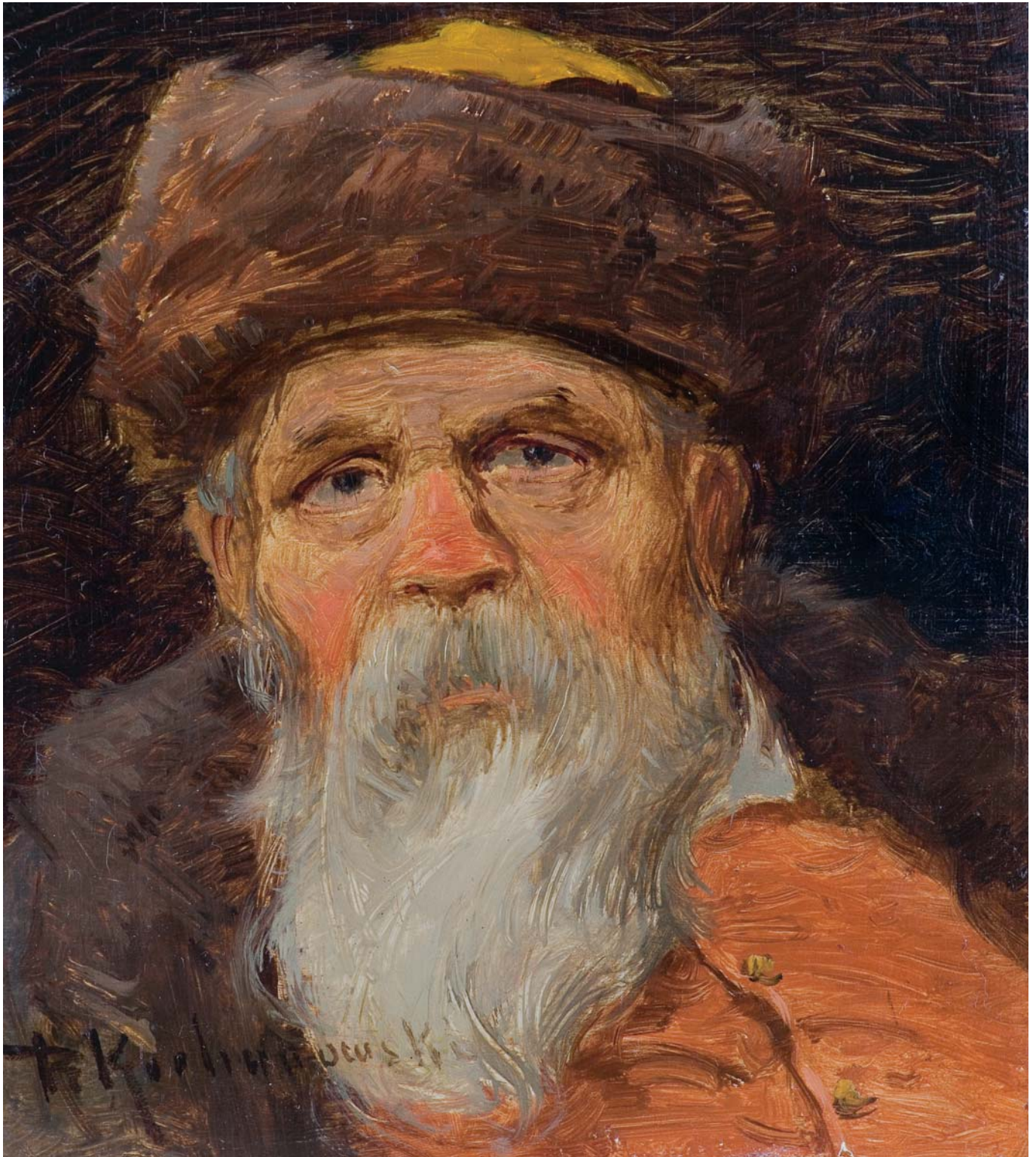
sygn. l.d.: *R Kochanowski*

13 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

Porównaj z:

– Z. K. Posiadała, *Roman Kochanowski (1857-1945)*
w 150. rocznicę urodzin, katalog wystawy Muzeum
im. Jacka Malczewskiego w Radomiu, Radom 2007,
s. 149 (*Portret Żyda*, ok. 1905).

31 JAN STYKA

(Lwów 1858 – Rzym 1925)

PORTRET HRABIEGO POTOCKIEGO, 1881

olej, płótno, 101,4 x 74 cm

sygn. wzdłuż górnej krawędzi po prawej: *Jan Styka 81*
sygn. p.d.: *Jan Styka*.

Na odwrocie na płótnie l.g. litera (niebieską kredką): Z.;
p.d. (częściowo ukryta pod krosnem) pieczęć producenta przyborów malarskich: *Malerleinwand & | Farben – Fabrik | A. Ebeseder | Wien | L, Opernring 9*; ponadto na górnej listwie krosna nalepka z opisem portretowanego (długopis): *Comte Potocki | Parrain de Sophie | Styk[a]*; obok napis wyciśnięty w krośnie długopisem: *Cont par rain fille de J. Styka | Sophie Styka*

20 000 zł

estymacja: 30 000 – 60 000

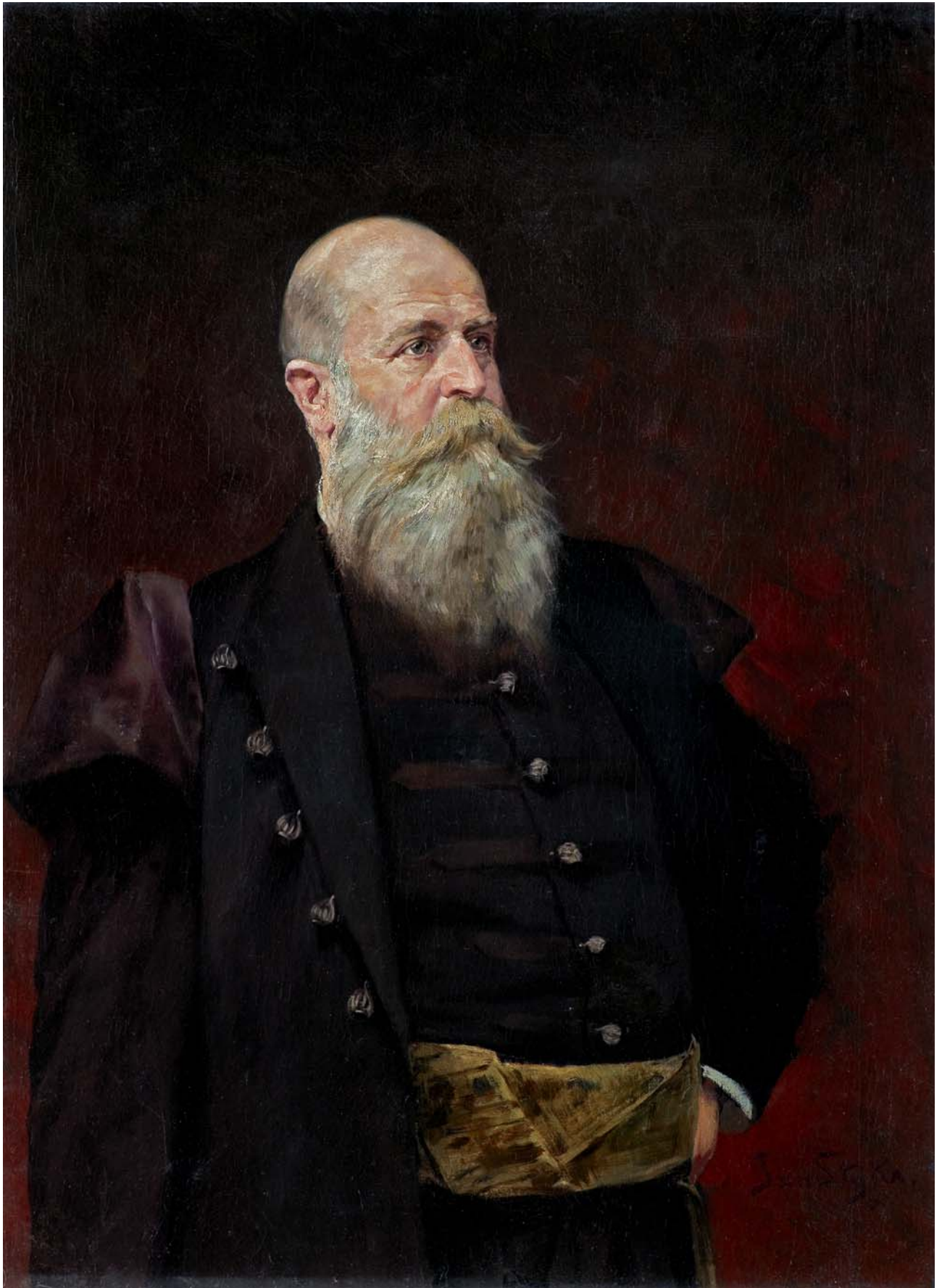
Proweniencja:

Inicjał Z. znajdujący się na odwrocie płótna odnosi się do imienia córki Jana Styki – Zofii, która była właścicielką obrazu.

Zofia (fot. obok), urodzona we Lwowie, była jedną z dwóch córek Jana Styki i jego drugiej żony Lucyny Olgiati.

Później obraz znalazł się w rękach jej spadkobierców, u których pozostawał do dziś.

Portret przedstawia hrabiego Potockiego, ojca chrzestnego Zofii Styki, w tradycyjnym polskim stroju. Postać hrabiego została ujęta do pasa, a stonowana kolorystyka sprawia, że całą uwagę widza przykuwa twarz i przenikliwe oczy sportretowanego.

32 CARL WILHELM RÄUBER

(Kwidzyn 1849 – Monachium 1926)

UCIECZKA PRZED BURZĄ, 1879

olej, deska

34 x 49 cm

sygn. l.d.: *W. Räuber 1879. M*

Na odwrocie ślady po dwóch szpongach; wzdłuż górnej krawędzi czarna pieczęć ze słabo czytelnym numerem: 23ILB; na dole, przeciwnie do kompozycji, czarna pieczęć z numerem 2.

10 000 zł

estymacja: 12 000 – 18 000

Wilhelm Carl Räuber – niemiecki malarz historyczny i rodzajowy. Studia artystyczne rozpoczął w latach 1869-1870 w Akademii Sztuk Pięknych w Królewcu. W 1872 wyjechał do Monachium i kształcił się w tamtejszej Akademii pod kierunkiem Wilhelma Dieza. W Monachium pozostał na stałe. Od 1879 brał udział w licznych wystawach; w 1880 otrzymał złoty na wystawie w Düsseldorfie, a w 1883 na wystawie w Monachium nagrodzono go medalem II klasy. Malował portrety, targi koni, sceny z wojny trzydziestoletniej, bitwy, rycerzy, jeźdźców, a także kostiumowe sceny z polowań, tzw. „zopfy”.

33 JAN ROSEN

(Warszawa 1854 – Warszawa 1936)

ŻANDARM KONNY Z OKRESU KSIĘSTWA WARSZAWSKIEGO, 1925

akwarela, gwasz, papier

46,5 x 33,5 cm (w świetle passe-partout)

sygn. p.d.: J. ROSEN | 1925

23 000 zł

estymacja: 25 000 – 30 000

Według opinii Mieczysława Sicińskiego:

Akwarela przedstawia żandarma konnego z końcowego okresu Księstwa Warszawskiego i początków wojny z Rosją 1812 r., zapewne w oparciu o informacje i rycinę zawarte w pracy B. Gembarzewskiego z 1905 r., uzupełnione ilustracjami z publikacji francuskich.

Rozkazem cesarza Napoleona I, wydanym z Wilna 1 lipca 1812 roku, na Litwie została utworzona formacja żandarmerii. Miała ona odbywać służbę policyjną, dodawać pomoc wojskową władzom cywilnym, aresztować zbiegów (zapewne dezertów), włóczęgów i maruderów należących do jakiegokolwiek bądź armii.

W listopadzie 1812 roku zaczęto również formować żandarmerię w departamentach Księstwa Warszawskiego. Świeżo formowane oddziały zostały po odwróceniu spod Moskwy przyłączone do dywizji gen. Dąbrowskiego i wraz z nią opuściły granice Księstwa, udając się do Niemiec.

Mundur żandarma miał być kroju polskiego. Jednak z zachowanych nielicznych źródeł wynika, iż bardziej był on wzorowany na umundurowaniu żandarmów francuskich. Broń stanowiła para pistoletów, pałasz i lanca dodana być może w miejsce brakujących już karabinków, które w późniejszym okresie zostały uzupełnione. Osiodłanie i rząd koński były typu ciężkiej jazdy, kirasjerów.

Nie jest jednak pewne na ile te ogólne przepisy były respektowane. W albumie Bronisława Gembarzewskiego pt. *Wojsko Polskie. Księstwo Warszawskie 1807-1814*, wydanym w 1904 r., żandarm przedstawiony na rysunku jego autorstwa (str. 327) ma spodnie białe, granatowy frak jest bez wyłogów, jednorzędowy typu szaserskiego. Podobnie w jego albumie *Żołnierz Polski* (tom 3), poświęconym Legionom i Księstwu Warszawskiemu, żandarm konny wg. przepisu litewskiego (tabl. 267) ma spodnie białe, granatowy frak mundurowy bez wyłogów.

Wprawdzie albumy przedstawiające ubiór żołnierza polskiego na przestrzeni wieków zostały wydane przez Muzeum Wojska Polskiego dopiero w latach 60-tych, z czarno-białych mikrofilmów, jednak plansze do nich Gembarzewski tworzył w okresie międzywojennym i Jan Rosen mógł konsultować z nim malowane akwarele.

Bardzo dziękujemy Panu Mieczysławowi Sicińskiemu za zwrócenie uwagi na wcześniejszą niepoprawną atrybucję formacji i uzupełnienie opisu.

34 ALFRED WIERUSZ KOWALSKI

(Suwałki 1849 – Monachium 1915)

BEDUINI, po 1903

olej, płótno, 73,7 x 108,5 cm

sygn. l.d.: *AWK*

230 000 zł

estymacja: 250 000 – 400 000

W 1903 roku Alfred Wierusz Kowalski, na fali mody na orientalizm, odbył podróż do północnej Afryki. Coraz więcej artystów jeździło na Bliski i Daleki Wschód. Na wystawach pojawiały się obrazy z wizerunkami egzotycznych piękności i wojowników na koniach. Wierusz Kowalski spędził kilka tygodni w Maroku, skąd przywiózł szkice i studia olejne. Po tej wyprawie artysta chętnie malował napotkanych tam ludzi, a zwłaszcza Beduinów na rozpędzonych koniach. Prezentowany obraz cechuje typowa dla tego okresu twórczości, brawurowa technika malarska. Malowany szerokimi pociągnięciami pędzla, odznacza się wyrazistą fakturą i zachowuje swobodę impresyjnego szkicu. W obrazie czuje się dynamizm, głębię i przestrzenność pustynnego pejzażu. Uwagę zwraca też żywa, choć oszczędna kolorystyka z mocnymi akcentami ostrego słońca.

35 FELIKS MICHAŁ WYGRZYWAŁSKI

(Przemyśl 1875 – okolice Rzeszowa 1944)

MODLITWA, 1906-1908

olej, płótno

50,4 x 70,7 cm

sygn. p.d.: *Egipt* | *F. M. Wygrzywalski*

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

36 FELIKS MICHAŁ WYGRZYWAŁSKI

(Przemyśl 1875 – okolice Rzeszowa 1944)

HAMSIN, 1907

olej, sklejka

50 x 70,3 cm

sygn. l.d.: z Egiptu 1907 | F.M. Wygrzywalski | „Hamsin“

35 000 zł

estymacja: 38 000 – 45 000

W 1906 roku Feliks Michał Wygrzywalski wyruszył w podróż do Egiptu. Czas tam spędzony zaowocował licznymi obrazami o tematyce orientalnej (*Modlitwy Arabów*, *Sprzedawcy dywanów* czy sceny z haremów). Prezentowany obraz uchwycił moment nadejścia hamsinu, gwałtownego południowego wiatru. Znany też jako samum, jest wiatrem występującym na pustyniach Afryki Północnej i Półwyspu Arabskiego. Na obrazie widzimy karawanę, w której stronę sunie drobny pył zwiastujący nadejście burzy piaskowej. Mężczyźni osłaniają rękoma twarze i na przekór trudnościom podążają dalej. Artysta znakomicie uchwycił siłę wiatru, który napiera na sportretowanych.

37 CZESŁAW BORYS JANKOWSKI

(Warszawa 1862 – Sceaux 1941)

SERBSKIE KOBIETY, 1915

tusz, akwarela, gwasz, kredka, szary karton

33,5 x 25,5 cm

sygn. l.d: *Ce de Jankowski* | 15

Na odwrocie wzdłuż górnej krawędzi (ołówkiem):

Dessin de M. Ch. B. de Jank[owski];

centralnie okrągła pieczęć biura prasowego przy

Ministerstwie Wojny; obok (ołówkiem): *Femmes |*

serbes;

poniżej numer 21 odnoszący się zapewne do szerokości
reprodukcji w piśmie.

3 000 zł

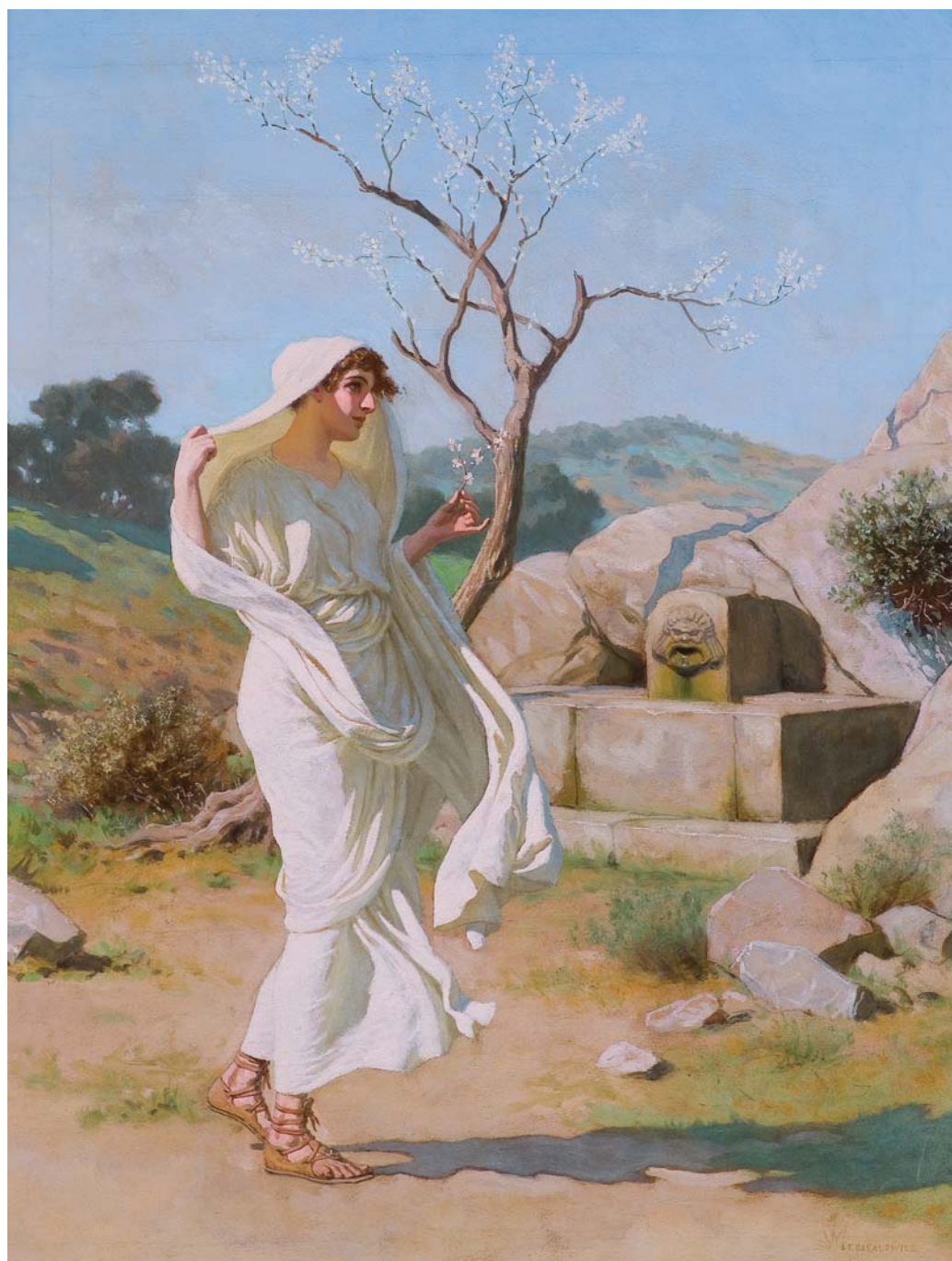
estymacja: 5 000 – 10 000

Czesław Jankowski współpracował z pismami, do których sporządzał ilustracje reporterskie. Relacjonował, m.in. konflikt rosyjsko-turecki na Kaukazie (por. *Epizod z walk...*, aukcja Agra-Art 20 III 2011, poz. kat. 74).

W czasie I wojny światowej Królestwo Serbii poniosło ogromne straty. Liczba ofiar – cywilnych i wojskowych – wyniosła ponad milion, czyli ponad jedną czwartą populacji całego kraju i około 60% mężczyzn.

Prezentowany obraz to zapis wydarzeń na froncie, kiedy to – wobec ogromnych strat wśród żołnierzy – do walki ruszyły kobiety. Do historii przeszła zadziwiająca odwaga i męstwo *Serbskich kobiet*, m.in.: Milunki Savić, Sofiji Jovanović, Antoniji Javornik czy Slavki Tomić.

38 STEFAN BAKAŁOWICZ

(Warszawa 1857 – Rzym 1947)

U ŹRÓDŁA

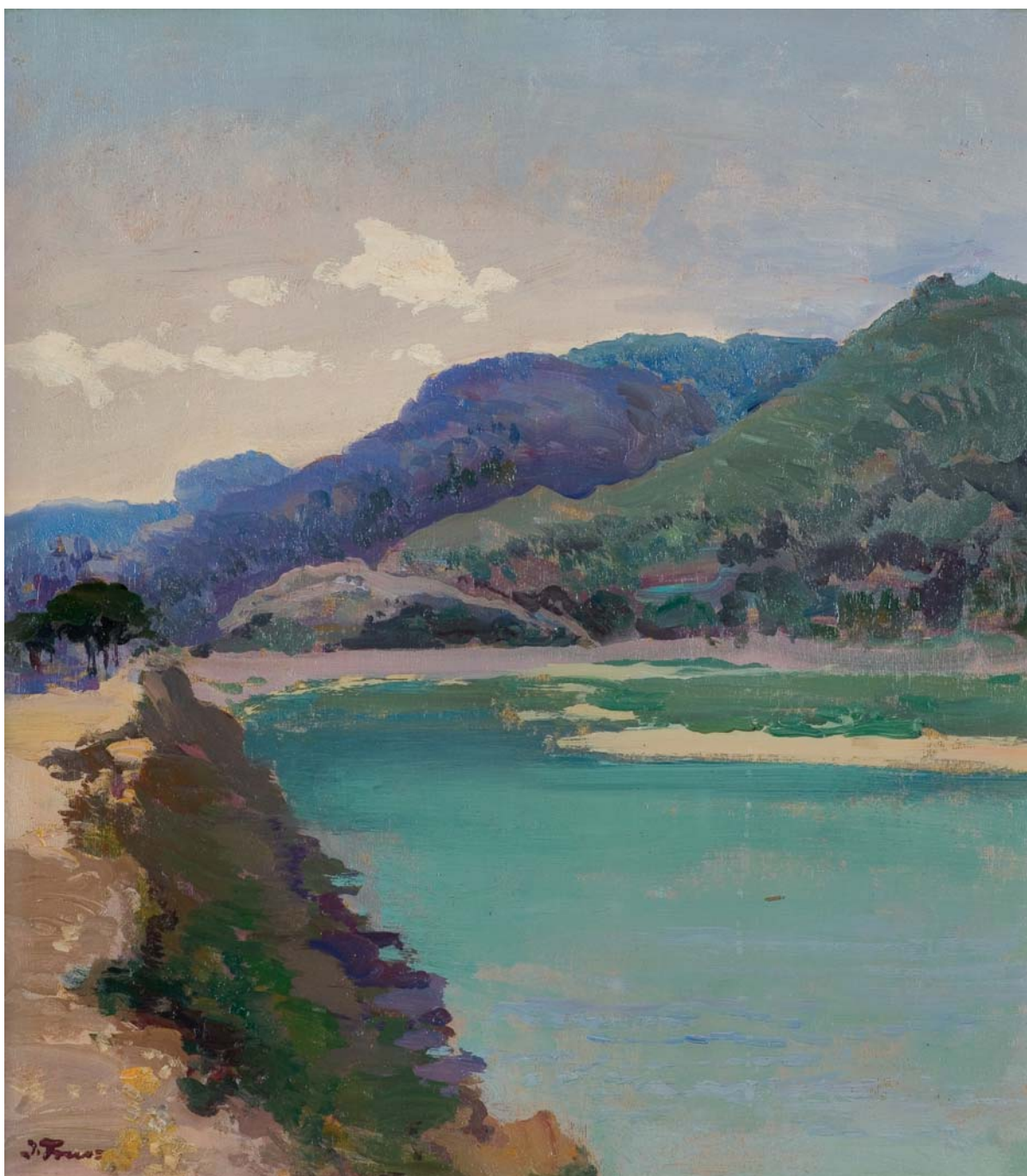
olej, ołówek, płótno

65 x 50,2 cm

sygn. p.d.: *ST. BAKALOWICZ*

35 000 zł

estymacja: 40 000 – 50 000

39 IWAN TRUSZ

(Wysocko 1869 – Lwów 1941)

PEJZAŻ ZNAD STRYJA

olej, sklejka, 41,6 x 38,1 cm

sygn. l.d.: *I. Trusz*

na odwrocie l.g. ołówkiem: *Z nad Stryja | Unikat | Iv. Trusz*

23 000 zł

estymacja: 28 000 – 45 000

40 ALEKSANDER ŚWIESZEWSKI

(Warszawa 1839 – Monachium 1895)

JEZIORO RESCHEN Z WIDOKIEM NA MASYW ORTLERU, przed 1895

olej, płótno
44 x 74,5 cm

sygn. l.d.: A. von Swieszewski | München

Na krosnach u góry papierowa nalepka z nr.: W425;
na dolnej listwie nalepka wystawowa: *Der Reschensee
mit dem Ortler. Von A. von Swieszewski, München VI
Internationale Kunstausstellung München. W 480* [obraz
niewymieniony w kat. wystawy]

52 000 zł

estymacja: 55 000 – 65 000

Odbywszy studia na monachijskiej Akademii, Aleksander Świeszewski wyjechał na dłuższy czas do Rzymu. Pobyt we Włoszech zaowocował *słonecznymi, świetlistymi pejzażami o jasnym niebie, głębokim błękitcie jezior i wspaniale barwnych ogrodach* (cyt. za: H. Stępień, M. Liczbińska, *Artyści polscy w środowisku monachijskim w latach 1828-1914*, Warszawa 1994, s. 96). Wrażenia z pobytu w Italii niewątpliwie są obecne w jego późniejszej twórczości. Jego wysoko cenione przez publiczność i krytykę pejzaże odznaczają się wyczuciem światła, ciekawą kolorystyką oraz malarską poetyką.

Artysta, który w 1873 roku na stałe osiadł w Monachium, wiele podróżował, zaś chętnie obieranym kierunkiem jego wypraw były górskie okolice bawarskiej wyżyny od strony Tyrolu i Szwajcarii. Oferowany obraz powstał zapewne po powrocie z jednej z bardziej odległych podróży.

41 HENRYK CIESZKOWSKI

(Płock 1832 – Rzym 1895)

WIDOK NA CAPRI

olej, płótno naklejone na tekturę

48,8 x 119 cm

sygn. l.d.: H Cieszkowski | [...]

20 000 zł

estymacja: 25 000 – 35 000

W szeregu licznych prac Cieszkowskiego znajdujemy rzeczy wysokiej artystycznej wartości. W tych to dziełach widzimy, jak wielkie poczucie natury posiadał (...) artysta, zarówno w szczegółach, jak i w całości. Jego obrazy (...) słoneczne, o dalszych planach, nad wyraz miłe robiły wrażenie swym spokojem, jakby marzycielskim nastrojem, stanowiąc zawsze harmonijną całość. Odnaczały się również ogromem powietrza, ciepłem i szlachetnością w traktowaniu.

„Tygodnik Ilustrowany“ 1895, II półrocze, nr 49, s. 411

42 CELESTYN CZYNCIEL

(Kraków 1858 – Kraków 1924)

BUKIET KWIATÓW, 1902

olej, płótno, 45,5 x 74,5 cm

sygn. l.g.: *Celestyn Czynciel. | Kraków 1902*

5 000 zł

estymacja: 6 000 – 8 000

43 MIECZYŚLAW REYZNER

(Lwów 1861 – Lwów 1941)

PORTRET LWOWIANKI, PANNY MARIII C., 1899

pastel, papier, 66 x 50,5 cm

sygn. p.d.: *Mieczysław Reyzner | 1899*

8 000 zł

estymacja: 9 000 – 15 000

Obraz był własnością portretowanej, Marii z Cicimirskich Bednarskiej. Maria pochodziła z rodziny lwowskiej – była córką Oresta Cicimirskiego, c.k. radcy sądu krajowego we Lwowie, siostrą Bohdana i Natalii, autorki książek dotyczących wychowania przedszkolnego. Jej mąż, dr Adam Bednarski był wybitnym lekarzem okulistą, profesorem UJK i kierownikiem Kliniki Okulistycznej we Lwowie. Zmarł w kwietniu 1941 roku, jeszcze przed wejściem do Lwowa Niemców. Jego nazwisko figurowało na niemieckiej liście przeznaczonych do rozstrzelania profesorów. Po wojnie Maria Bednarska mieszkała we Wrocławiu.

44 ÉMILE EISMAN-SEMENOWSKY

(Polska 1859 – Francja 1911)

DZIEWCZYNA Z KWIATAMI

olej, deska mahoniowa o szazowanych krawędziach

46,1 x 17,9 cm

sygn. p.d.: *EISMAN – SEMENOWSKY*.

Na odwrocie na dolnej listwie ramy nalepka zakładu ramiarskiego Edlunds Konst w Landskronie.

9 000 zł

estymacja: 10 000 – 15 000

45 PAWEŁ (PAUL) MERWART

(Marianówka, d. gub. Chersońska, Ukraina 1855

– Saint-Pierre, Martynika 1902)

KARMIĄCA ŁABĘDZIE

olej, deska mahoniowa o szazowanych krawędziach

31,7 x 41,1 cm

sygn. p.d.: *PAUL MERWART*.

Na odwr. nalepka: (druk, *tusz*): A. Guinchard Fournirer, | Embol[...] | 76. Rue Blanche & 11 R[ue][...]epie_ Paris. | Exposition de Ch[...] | N°

16 000 zł

estymacja: 18 000 – 25 000

46 BRONISŁAWA RYCHTER-JANOWSKA

(Kraków 1868 – Kraków 1953)

DWOREK Z PORTYKIEM

olej, tektura, 17 x 24 cm

sygn. p.d.: *B. RYCHTER-JANOWSKA*

♣ 5 000 zł

estymacja: 6 000 – 12 000

47 MAURZYCY MINKOWSKI

(Warszawa 1881 – Buenos Aires 1930)

PORTRET DZIEWCZYNY, 1922

akwarela, papier naklejony na tekturę, 38 x 28,8 cm

sygn. p.d.: *M MINKOWSKI*, datowany l.d.: 1922

Na odwrocie z lewej okrągła pieczęć lakowa z centralnie umieszczonym orłem w koronie otoczoną tekstem: [KOMISARJA]T RZĄDU | [NA M.] ST. WARSZAWĘ; poniżej okrągła pieczęć celna: DOUANE | CENTRALE | PARIS; p.d. (ołówkiem) *Maurice Minkowski 1922*

9 000 zł

estymacja: 10 000 – 15 000

48 BRONISŁAWA RYCHTER-JANOWSKA

(Kraków 1868 – Kraków 1953)

DWOREK

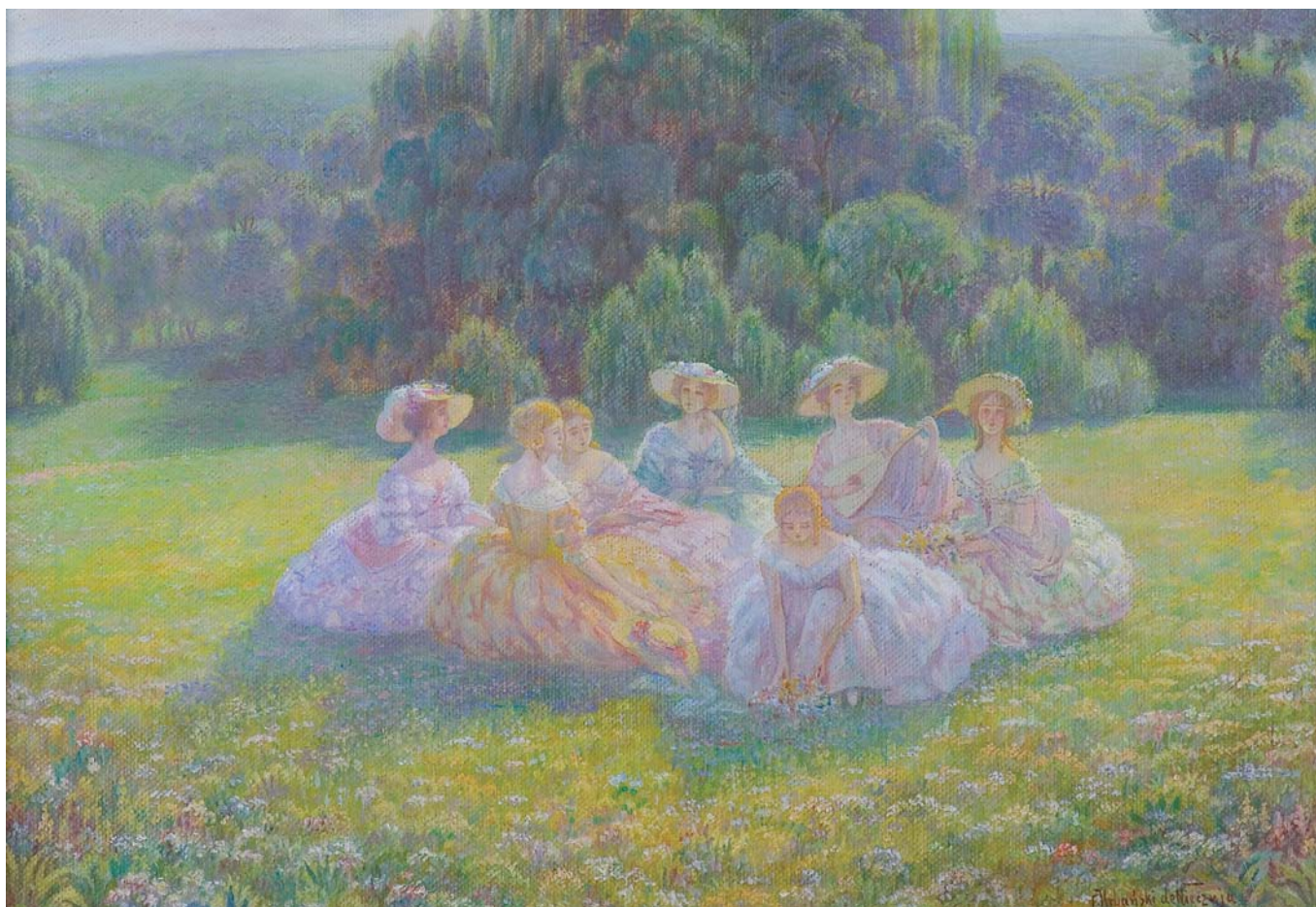
olej, płótno naklejone na tekturę, 20,5 x 30 cm

sygn. p.d.: *B. RYCHTER-JANOWSKA*

Na odwrocie zaświadczenie autentyczności
wydane przez dr. Stanisława Dąbrowskiego w 1964 r.

♣ 6 000 zł

estymacja: 8 000 – 15 000

49 EUGENIUSZ URBAŃSKI herbu NIECZUJA
(1877 – 1957)

ZBIERANIE KWIATÓW

olej, płótno, 35,3 x 49,7 cm

sygn. p.d.: *E. Urbański de Nieczuja*

♣ 9 000 zł

estymacja: 10 000 – 15 000

50 CZESŁAW WASILEWSKI

(ok. 1875 – Warszawa/Łódź 1946/47)

SANNA

olej, płótno dublowane, 49,5 cm x 79,2 cm

sygn. p.d.: Cz Wasilewski

na odwrocie nalepka aukcyjna Agra-Art z 1997 r.

15 000 zł

estymacja: 17 000 – 30 000

51 CZESŁAW WASILEWSKI

(ok. 1875 – Warszawa/Łódź 1946/47)

NA DROGĘ, 1935

olej, płótno, 50,2 x 80,5 cm

sygn. p.d.: Cz. Wasilewski 1935.

13 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

52 LEONARD WINTOROWSKI

(Czerniowce [Lwów?] 1875 – Warszawa 1927)

PATROL UŁANÓW W ZIMOWYM KRAJOBRAZIE, 1921

olej, płótno, 77 x 110,5 cm

sygn. p.d.: *Leonard Wintorowski* | Warszawa 1921

13 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

53 JERZY KOSSAK

(Kraków 1886 – Kraków 1955)

WIZJA NAPOLEONA W ODWROCIE SPOD MOSKWY

olej, płótno, 60 x 80 cm
sygn. l.d.: Jerzy Kossak

♣ 15 000 zł

estymacja: 18 000 – 35 000

O klęsce Napoleona w wyprawie na Rosję w 1812 roku zadecydowała w dużej mierze pogoda. Niesprzyjający klimat i mroźna zima spowodowały szybki rozpad, nieprzystosowanej do takich warunków, armii. Nękani głodem francuscy żołnierze nie byli w stanie odeprzeć napierających Rosjan. W tych trudnych warunkach najlepiej radzili sobie Polacy. Nadwiślańska kawaleria dzielnie walczyła z kozakami, a Szwoleżerowie Gwardii utworzyli osobistą eskortę Napoleona i jego marszałków.

Wojny napoleońskie należały do często podejmowanej przez Jerzego Kossaka tematyki. Prezentowany obraz przedstawia jeden z najstynniejszych motywów w jego twórczości. Ta autorska kompozycja łączy w sobie gorzkie wspomnienie wielkiej porażki Cesarza Francuzów i wspomnienie zwycięstwa w bitwie pod piramidami w 1798: *Wizja Napoleona w odwrocie spod Moskwy z głową Sfinksa przypominającego egipskie zwycięstwo 'boga wojny', który teraz ze sztabem i na tle niekończącej się colonne mourante swych wojsk ciągnie na zachód wśród zamieci, złamany zimą i mrozem* – pisze o dziele znawca malarstwa Kossaków, Kazimierz Olszański (*Jerzy Kossak*, Wrocław 1992, s. 18).

Pierwsza wersja kompozycji powstała w 1913 roku, później artysta wracał do niej wielokrotnie. Jedną z replik znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, inna eksponowana była nawet w Muzeum panoramy *Borodino* w Moskwie (por.: K. Olszański, *Jerzy Kossak*, Wrocław 1992, s. 18, il. 55, 56).

54 TEODOR ZIOMEK

(Skierniewice 1874 – Warszawa 1937)

ZAGRODA, 1910

olej, płótno dublowane, 59,8 x 79,5 cm

sygn. p.d.: *T. Ziomek 1910*

Do obrazu dołączona ekspertyza Adama Konopackiego
ze stycznia 2004 r.

7 000 zł

estymacja: 10 000 – 15 000

55 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

UŁAN Z KONIEM, 1932

olej, tektura, 51 x 59,5 cm

sygn. p.d.: *Wojciech Kossak | 1932*

Na odwrocie u góry napis: *Stwierdzam autentyczność pracy | mojego ś.p. dziadka Wojciecha Kossaka | Kraków 25 kwietnia 1983 r.*

p.d. napis: *Odcisk niniejszej pieczęci herbowej | jest obecnie w moim posiadaniu | Gloria Kossak; poniżej odcisk pieczęci lakowej.*

25 000 zł

estymacja: 30 000 – 50 000

56 WIKTOR KORECKI

(Kamieniec Podolski 1890 – Komorów k. Warszawy 1980)

BOCIANY NAD ROZLEWISKIEM

olej, płyta, 54,5 x 83,5 cm

sygn. l.d.: *WIKTOR KORECKI*

♣ 7 000 zł

estymacja: 8 000 – 12 000

57 WIKTOR KORECKI

(Kamieniec Podolski 1890 – Komorów k. Warszawy 1980)

NA DRODZE

olej, tektura, 30 x 40 cm

sygn. l.d.: *WIKTOR KORECKI*

♣ 10 000 zł

estymacja: 12 000 – 16 000

58 JERZY KOSSAK

(Kraków 1886 – Kraków 1955)

ŚWIĘTY HUBERT, 1941

olej, karton, 35,1 x 50 cm

sygn. p.d.: *Jerzy Kossak | 1941*

na odwrocie – często stosowane przez artystę stemple potwierdzające autorstwo:

- okrągły: w polu środkowym herb „Kos” | Nr. ...;
w otoku napis: *JERZY KOSSAK* Kraków pl. Kossaka 4*;
- faksymile tekstu pisanego ręcznie: „Stwierdzam autentyczność = | ność tego obrazu” | Jerzy Kossak.

♣ 12 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

59 WOJCIECH KOSSAK

(Paryż 1856 – Kraków 1942)

WESELE GÓRALSKIE, 1938-1940

olej, tektura naklejona na tekturę, 49 x 66 cm

sygn. l.d.: *Wojciech Kossak | 1938*

obok słabiej czytelna sygnatura pierwotna ołówkiem:
Kossak 194[.]

Na odwrocie, w „okienku“ zabezpieczającej tektury,
widoczna lakowa pieczęć, na której znajdował się odcisk
herbu „Kos“; ponadto na górnej listwie ramy nalepka
aukcyjna Agra-Art z 2009 r.

30 000 zł

estymacja: 35 000 – 50 000

60 RAFAŁ MALCZEWSKI

(Kraków 1892 – Montreal 1965)

PEJZAŻ ZIMOWY, 1943

akwarela, papier, 50,7 x 68,4 cm

sygn. l.d.: *Rafał Malczewski. | Canada Feb. 1943*

obok ołówkiem: *B[...] 15.V. 43 | Rafał. Ottave.*

Na odwrocie p.g. numer (czarnym markerem): 53;
l.d. numer (ołówkiem): 3.; p.d. (ołówkiem): 4613 –
TIMBER-WILLOW 331; na papierze zabezpieczającym
nalepka zakładu ramiarskiego w Montrealu.

*♣ 5 000 zł

estymacja: 8 000 – 16 000

Proweniencja: kolekcja rodziny artysty w Kanadzie.

61 WIKTOR KORECKI

(Kamieniec Podolski 1890 – Komorów k. Warszawy 1980)

PRZEZ BRZOZOWY LAS

olej, płótno, 99,5 x 70 cm

sygn. l.d.: *WIKTOR KORECKI*

♣ 6 000 zł

estymacja: 10 000 – 20 000

62 WŁADYSŁAW CHMIELIŃSKI

(Warszawa 1911 – Warszawa 1979)

RYNEK STAREGO MIASTA W WARSZAWIE,
1936-1939

akwarela, gwasz, papier naklejony na tekturę

34,9 x 49,8 cm

sygn. p.d.: *Wł. Stachowicz.*

♣ 13 000 zł

estymacja: 15 000 – 18 000

63 ERNO ERB

(Lwów 1878 lub 1890 – Lwów 1943)

NA TARGU

olej, tektura, 50 x 34,3 cm

sygn. p.d.: *EErb*

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 20 000

64 WŁADYSŁAW CHMIELIŃSKI

(Warszawa 1911 – Warszawa 1979)

WIDOK NA KOŚCIÓŁ ŚW. ANNY, przed 1939

ołówek, akwarela, papier naklejony na tekturę, 34,8 x 25 cm
sygn. p.d.: *Wł. Chmieleński*.

Na odwrocie notatki ramiarskie; na zaplecku wzdłuż g.
krawędzi (długopisem): *St Anna kyrkan, WARSZAWA*;
ponadto na dole nieczytelna pieczęć.

♣ 5 000 zł

estymacja: 8 000 – 18 000

65 WŁADYSŁAW CHMIELIŃSKI

(Warszawa 1911 – Warszawa 1979)

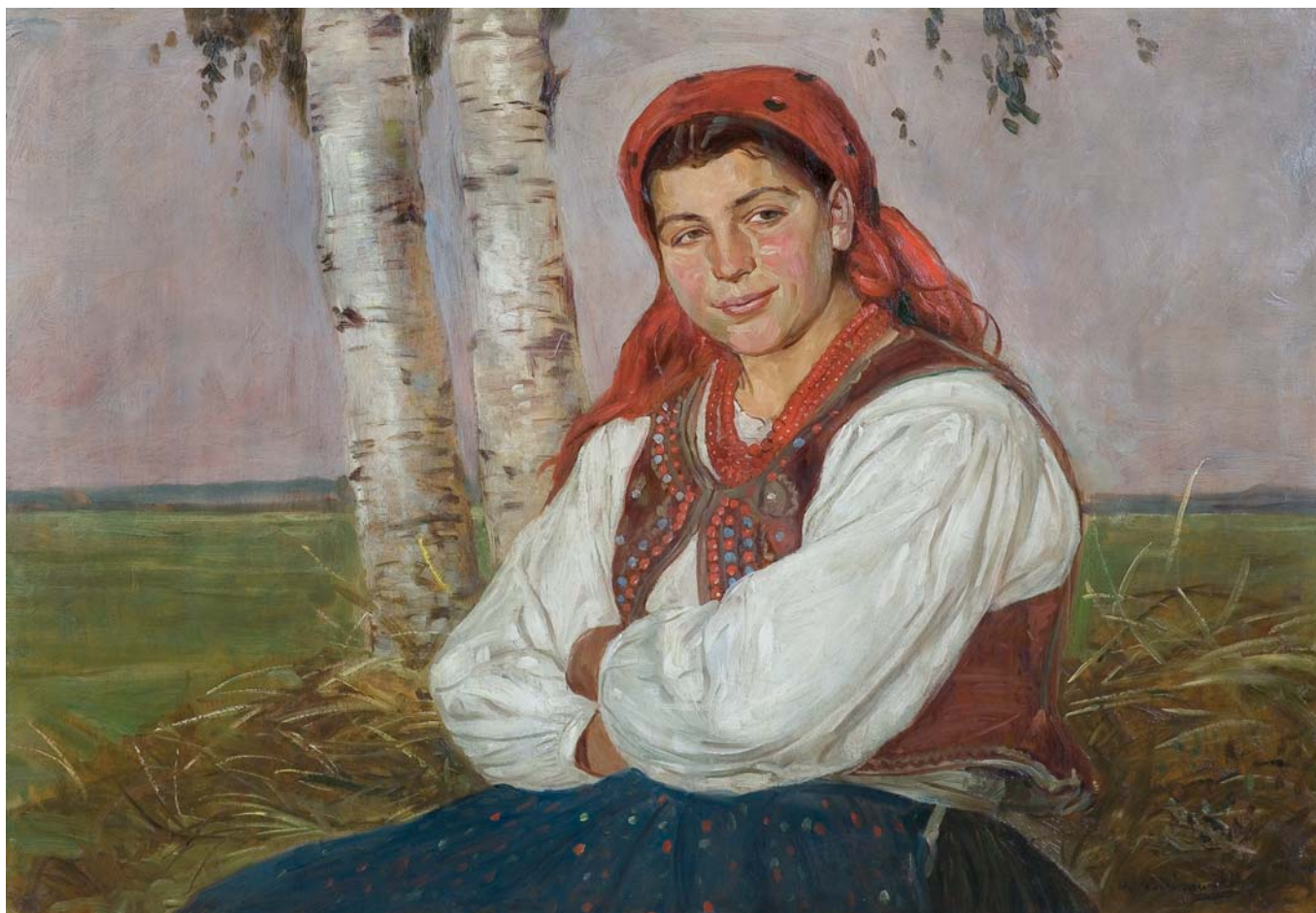
WIDOK NA RYNEK STAREGO MIASTA
W WARSZAWIE

olej, płótno, 50,5 x 70 cm
sygn. p.d.: *Wł. Chmieleński*

na odwrocie na dolnej i lewej listwie krosna pieczęć
z numerami odnoszącymi się do wielkości podobrazia
(odpowiednio): 50 i 70.

♣ 9 000 zł

estymacja: 12 000 – 20 000

66 WINCENTY WODZINOWSKI

(Igołomia koło Miechowa 1866 – Kraków 1940)

W CIENIU BRZÓZ

olej, tektura, 69 x 98 cm

sygn. p.d.: *W Wodzinowski*

Na odwrocie dwie nalepki warszawskich galerii.

Obraz po konserwacji.

8 000 zł

estymacja: 10 000 – 20 000

67 ERNO ERB

(Lwów 1878 lub 1890 – Lwów 1943)

GRAJEK

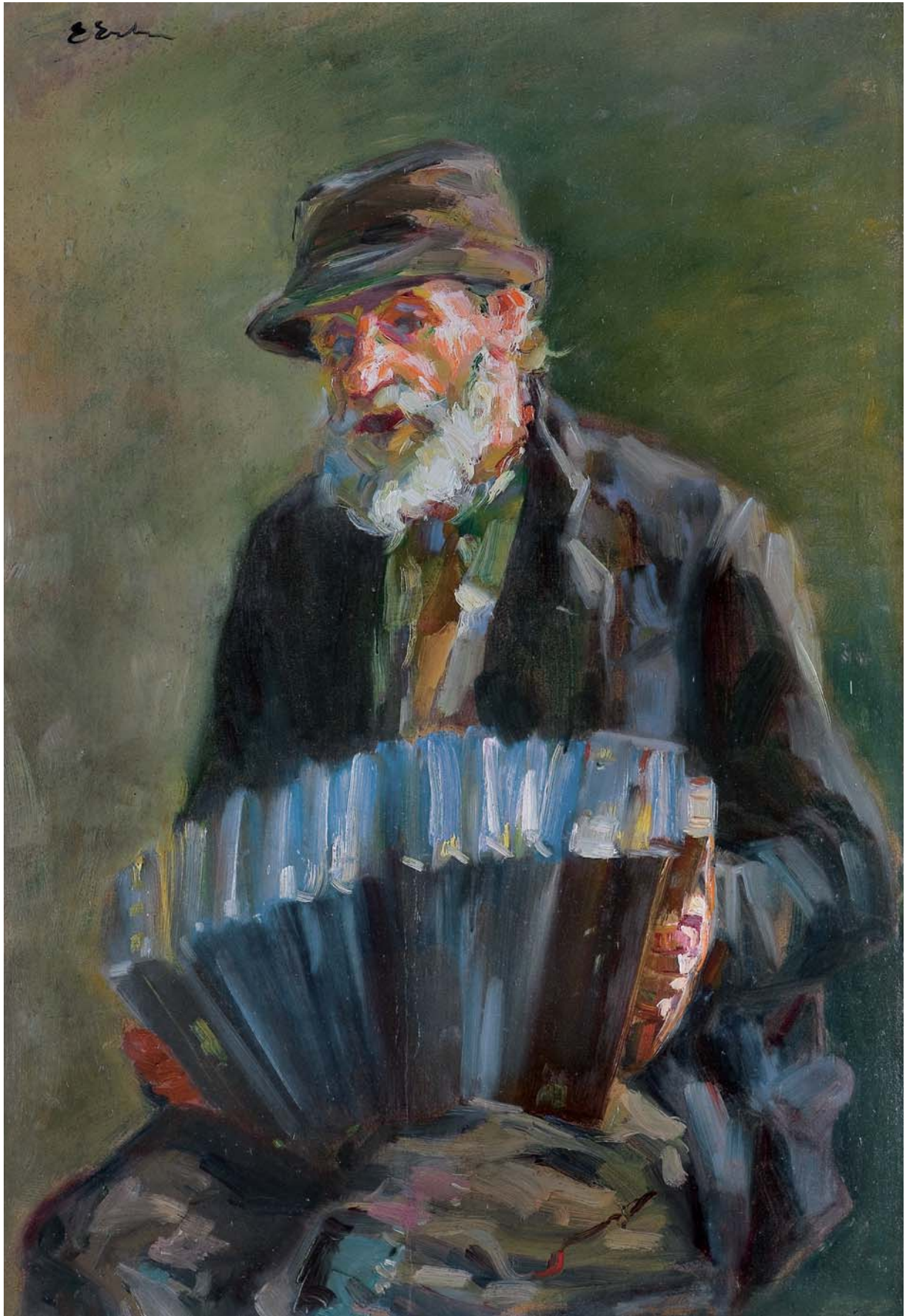
olej, tektura, 72 x 49,5 cm

sygn. l.g.: *E Erb*

na odwrocie p.g. dwie nieczytelne pieczęcie

15 000 zł

estymacja: 18 000 – 25 000

68 TADEUSZ STYKA

(Kielce 1889 – Nowy Jork 1954)

AUTOPORTRET, ok. 1925

ołówek, kredka, papier, 18,5 x 14 cm

sygn. p.d.: T. S.

Na odwrocie wzdłuż górnej krawędzi (ołówkiem):

Autoritratto di Tade Styka; wzdłuż dolnej krawędzi

(ołówkiem): 0109205B

Proweniencja:

Obraz pochodzi z kolekcji rodziny artysty

Rysunek powstał zapewne jako szkic koncepcyjny do olejnego autoportretu, który obecnie znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie (olej, tektura, 100 x 100 cm, nr inw. MP 1121 MNW).

♣ 12 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

69 WOJCIECH WEISS

(Leorda na Bukowinie w Rumunii 1875 – Kraków 1950)

SCENA EROTYCZNA, ok. 1930

monotypia, papier, 12 x 15,9 cm

sygn. p.d. ołówkiem: WW [monogram wiązany]

8 000 zł

estymacja: 10 000 – 15 000

Prezentowana monotypia stanowi doskonały przykład eksperymentów jakie Wojciech Weiss prowadził wykorzystując różne techniki graficzne.

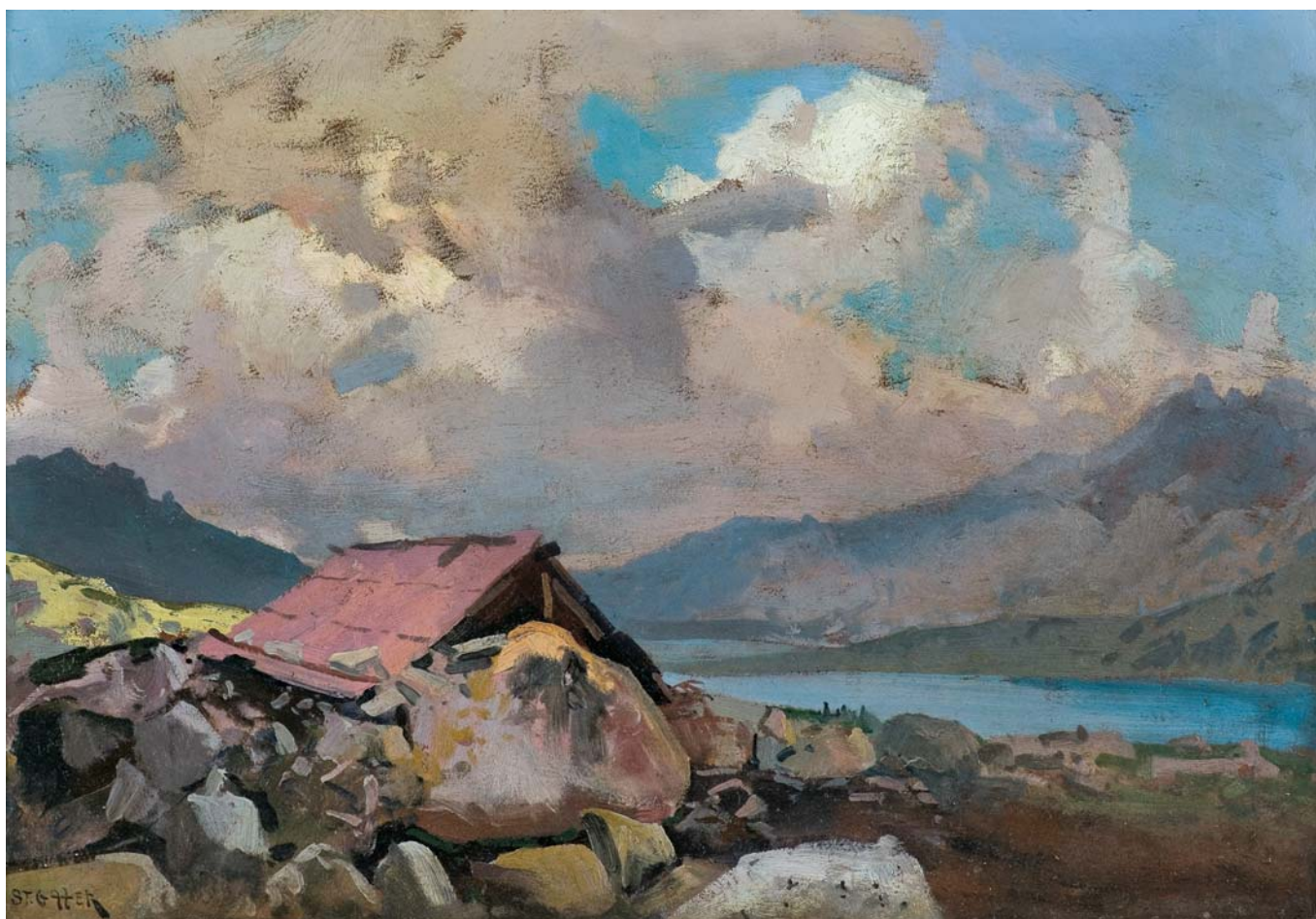
Monotypia to niezwykle trudna technika, która od twórcy wymaga wprawnej ręki i dużej wiedzy. Efekt końcowy zależy od świadomego położenia i odpowiedniego zróżnicowania grubości warstwy farby, następnie odpowiedniego poprowadzenia wałka i wilgotności papieru. Tylko

artysta posiadający duże doświadczenie i talent jest w stanie stworzyć dzieło sztuki wykorzystując tę niezwykle trudną technikę.

Monotypie Weissa cechują się ogromną różnorodnością tematyczną i stylistyczną.

Artysta ukazywał kobietę jako nierządnicę, której celem było doprowadzenie mężczyzny do upadku moralnego. Erotyczne rytuały, zmysłowe i sataniczne kobiety, katastrofizm w twórczości Weissa to efekt dekadencjonalnej poezji Stanisława Przybyszewskiego, który miał duży wpływ na artystę.

Oprócz stopnia trudności dodatkową wartością tego dzieła stanowi fakt, że technika ta pozwala na stworzenie tylko jednego egzemplarza. Czyniąc z prezentowanej grafiki unikatowe dzieło sztuki, które stanowi niewątpliwą gratkę dla kolekcjonerów.

70 STANISŁAW GAŁEK

(Mokrzyska 1876 – 1961 Zakopane)

SZAŁAS W DOLINIE PIĘCIU STAWÓW, przed 1922

olej, tektura, 34,7 x 50 cm

sygn. l.d.: ST. GAŁEK

na odwrocie dwa nieczytelne stemple sklepu z artykułami piśmiennymi i malarskimi Czesława Garlińskiego

♣ 8 000 zł

estymacja: 10 000 – 18 000

Na obrazie została przedstawiona słynna koliba kamienna w Dolinie Pięciu Stawów Polskich. Po raz pierwszy szałas ten został namalowany przez Aleksandra Kotsisa w 1873 roku na obrazie p.t.: *Wycieczka w Tatry* (Muzeum Narodowe w Krakowie). Budowla zachowała się do dziś niemal w pierwotnym kształcie i obecnie wpisana jest do rejestru zabytków.

Obraz wystawiany:

– „*Jak potopu świata fale...*“. *Pejzaże tatrzańskie z kolekcji Leszka Radwana i Piotra Radwana-Röhrenscheffa oraz Witolda Huculaka*, Muzeum Ziemi w Warszawie, 16 IX – 17 XI 2019, Warszawa 2019, poz. kat. 41.

71 SZKOŁA ZAKOPIAŃSKA

GÓRAL TRZYMAJĄCY MAŁE LISKI
– nagroda za bieg zjazdowy o puchar P.K.L.,
przed 1946

brzost górski, snycerka, 49 x 15 x 14,5 cm
na cokole dedykacja: *POLSKIE KOLEJE LINOWE |
ZAKOPANE MARZEC 1946 | – | NAGRODA ZA BIEG
ZJAZDOWY | O PUCHAR P.K.L.*, na bocznej ścianie
napis: Zakopane III 1946 oraz podpisy fundatorów
na spodzie numery: *Dep. S. | 1167 | MT oraz 117 | 33*

35 000 zł

estymacja: 38 000 – 45 000

Puchar Polskich Kolei Linowych należy do najstarszych polskich zawodów narciarskich. Są organizowane od 1945 r., corocznie, na zakończenie sezonu narciarskiego. Rywalizacja rozgrywa się na stokach Kasprowego Wierchu, gdzie znajdują się unikalne na skalę Polski trasy narciarskie o charakterze alpejskim.

Figura *Górala trzymającego małe liski* jest utrzymana w konwencji szkoły zakopiańskiej. Brak sygnatury utrudnia powiązanie jej z autorem, niewątpliwie jednak szukać go należy pośród wychowanków Państwowej Szkoły Przemysłu Drzewnego w Zakopanem.

Trudno jest powiedzieć, czy rzeźba została wykonana na zamówienie PKL, czy też została ofiarowana organizatorom zawodów przez fundatora. Taka praktyka była dość powszechna na ziemiach polskich w poprzednich dziesięcioleciach: z uwagi na szczupłość środków finansowych, jako trofea bywały wręczane zawodnikom przedmioty dekoracyjne pochodzące ze zbiorów prywatnych.

72 LEON CHWISTEK

(Kraków 1884 – Barwiske koło Moskwy 1944)

SZERMIERKA, 1924

akwarela, papier naklejony na tekturę, 18,9 x 27,9 cm

sygn. l.d.: *L. Chwistek 1924*

na odwrocie notatka ramiarska

32 000 zł

estymacja: 35 000 – 60 000

Proweniencja:

Obraz należał do prof. Mieczysława Brahmera, który był uczniem Leona Chwistka w gimnazjum J. Sobieskiego w Krakowie. Chwistek prowadził tam lekcje matematyki i plastyki. Drogi obu panów skrzyżowały się ponownie w latach dwudziestych na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie Leon Chwistek prowadził wykłady z matematyki

i robił habilitację z logiki matematycznej, a Mieczysław Brahmer studiował filologię romańską i polską.

Według przekazów rodzinnych, prof. Brahmer właśnie w latach dwudziestych wszedł w posiadanie prezentowanej akwareli. Obraz pozostawał w rodzinnych zbiorach do dziś.

Leon Chwistek, który zajmował się pracą naukową, pedagogiczną i literacką, malował niewiele i powoli, każdy rysunek poprzedzała długotrwała analiza. W związku z tym jego dzieła pojawiają się na rynku antykwarycznym niezwykle rzadko, stanowiąc nadzwyczajną gratkę dla kolekcjonerów.

Leon Chwistek od czasów młodości uprawiał szermierkę. Traktował ją jako formę samoobrony. W ówczesnej Europie pojedynki były już zakazane. Jedynie Francja dawała wolność pojedynkowania się, a prasa była nimi żywo zainteresowana publikując ich przebiegi. Wiosną 1914 roku doszło do skrzyżowania szabli między Leonem Chwistkiem a Władysławem Dunin-Borkowskim (fot.). Konflikt między mężczyznami narastał przez dłuższy czas, aż do momentu, w którym Borkowski obraził Olgę Steinhaus – narzeczoną Chwistka. Mimo powszechności pojedynków w Paryżu, użycie szabli należało do rzadkości, wzbudzając ogromne zainteresowanie gawiedzi. Na zapleczu La Grande Roue zebrali się reporterzy, którzy nie tylko dokładnie opisali ten pojedynek, ale i wykonali fotografie. Pojedynek wygrał Leon Chwistek, który ugodził przeciwnika w skroń, nieomal odcinając mu ucho. Mimo pełnego temperamentu starcia obaj artyści na koniec podali sobie ręce.

Chwistek pojedynkował się nie raz i był to temat, który fascynował go również malarsko. Nic więc dziwnego, że szermierka była jednym z jego ulubionych motywów. Około 1919 roku, wzorując się na francuskich kubistach i włoskich futurystach, Leon Chwistek stworzył oryginalne i przełomowe dla całego ruchu formistów dzieło, które zatytułował *Szermierka*. Dzieło to, po śmierci artysty zostało подарowane przez jego żonę Muzeum Narodowemu w Krakowie. Do dziś *Szermierka* uznawana jest za jego najlepszy obraz. Oprócz tego olejnego dzieła motyw ten powrócił jeszcze kilkakrotnie w twórczości Chwistka, zarówno w szkicach, jak i akwarelach.

W powyższej akwarelowej wersji, w stosunku do obrazu olejnego, artysta zatracił głębię i uprościł tło. Pozwoliło

mu to podkreślić starannie wyciągnięte, przenikające się linie. Chwistek odrzucił naturalizm przedstawienia na rzecz stylizacji ruchu i analizy jego poszczególnych faz. Kompozycja ukazuje dwóch mężczyzn ujętych z profilu, zaciekle ze sobą walczących. Szermierz z prawej strony odpięra właśnie silny atak. Osobę za nim artysta tłumaczył jako *anioła stróża*, natomiast *przeciwnika on nie chroni, tam widać jedynie diabelskie skrzydła*. Kompozycja podzielona jest kolorystycznie w zależności od postaci. Mimo natłoku linii całość jest bardzo czytelna i pozwala odczuć szybkość i żywość ruchu.

Obraz wzmiankowany w:

– K. Estreicher, *Leon Chwistek. Biografia artysty (1884-1944)*, Kraków 1971, s. 164.

73 STANISŁAW IGNACY WITKIEWICZ

(Warszawa 1885 – Jeziory na Wołyniu 1939)

PORTRET JADWIGI SOBOLEWSKIEJ, XI 1933

pastel na papierze beżowym naklejonym na tekturę
63,2 x 48,8 cm (w świetle passe-partout)
sygn. l.d: *Witkacy | 1933 XI | NP NTI*; po prawej: *T.B* [w kółku]

Do obrazu dołączona ekspertyza Anny Żakiewicz z lutego 2021 r.

130 000 zł

estymacja: 150 000 – 200 000

Portret Jadwigi Sobolewskiej z domu Błażejewicz (1900-1976) powstał w ramach działalności jednoosobowej Firmy Portretowej „S. I. Witkiewicz”. Artysta starannie opracował twarz kobiety o dużych niebieskich oczach, w zamyśleniu patrzącej lekko w bok. Gładko uczesane, lecz niepozdebawione puszystości ciemne włosy z przedziałkiem po lewej są lekko podwinięte poniżej uszu. Ubiór modelki – sukienka w ukośną ciemną kratę z ogromnym białym kołnierzem – został potraktowany bardziej szkicowo. Za to nietypowe jest tło. Portret był najwyraźniej wykonywany przy sztucznym świetle, stąd wielki czarny cień za plecami kobiety zrównoważony przez jasnoblękitną aureolę wokół jej głowy, co nie tylko nadaje całości lekkości, ale też umiejętnie podkreśla delikatną, jakby „nieziemską” urodę modelki. W czasie portretowania Witkacy nie palił papierosów, ani nie pił alkoholu, o czym informują adnotacje poniżej sygnatury i daty (NP NTI).

Portret został wykonany w Warszawie, bo tam Witkacy przebywał w listopadzie 1933 roku.

Nazwisko Sobolewskiej pojawia się kilkakrotnie w listach artysty do żony, m.in. 2 lutego 1934 roku: *Gdybyś Ty zechciała się porozumieć z Sobolewską i pobierać od niej flotę, to byłoby cudownie – napisz, a przeszłę odp[owiednie] dokumenty.* (zob. S. I. Witkiewicz, *Listy do żony (1932-1935)*, oprac. J. Degler, Warszawa 2010, s. 189). Wygląda na to, że Sobolewska pracowała w redakcji jednego z czasopism, w których Witkacy w tym czasie publikował swoje artykuły filozoficzne i była odpowiedzialna za kwestie finansowe. Niewykluczone, że portret powstał w ramach rewanżu za sumienne załatwianie spraw artysty.

Pozostałe wzmianki – w dwóch listach z 20 czerwca 1934 – dotyczą konfitur, którymi Sobolewska obdarowała artystę za pośrednictwem jego żony i ten upomina ją, by nikomu innemu ich nie dawała (dz. cyt., s. 240 i 243).

Niespełna trzy lata później, w lipcu 1936 roku, Witkacy wykonał kolejny portret tej samej kobiety. Ale to właśnie ten pierwszy, wykonany w listopadzie 1933 roku portret Jadwigi Sobolewskiej jest jednym z ciekawszych dzieł Stanisława Ignacego Witkiewicza. W ramach typowego dla jego Firmy Portretowej przedstawienia, świetnie oddaje kobiecą urodę, a nietypowe oświetlenie nadaje mu lekko metafizyczny wyraz. Zestawiony zaś z informacjami biograficznymi i wzmiankami w listach wizerunek dokumentuje interesujący wycinek życia artysty. [za ekspertyzą Anny Żakiewicz]

Bibliografia:

– *Stanisław Ignacy Witkiewicz 1885-1939. Katalog dzieł malarskich*, oprac. I. Jakimowicz (współpraca A. Żakiewicz, Muzeum Narodowe, Warszawa 1990, poz. I 1810, s. 131;

– *Klassische Moderne*, katalog aukcyjny, Villa Grisebach, Berlin, 25 nov 2011, poz. 344.

74 TADEUSZ MAKOWSKI

(Oświęcim 1882 – Paryż 1932)

POCHÓD KARNAWAŁOWY, ok. 1920

tusz pióro, papier żeberkowy ze znakiem wodnym (kartusz herbowy z koroną i napis: Duc de Lorraine | 1498),
22,4 x 35,3 cm
na odwrocie napis ołówkiem p.d.: 25 poltrt.

24 000 zł

estymacja: 30 000 – 40 000

Proweniencja:

- Obraz zakupiony od spadkobierców artysty;
- W 2002 zakupiony na aukcji Agra-Art do prywatnej kolekcji w Warszawie.

Dla Makowskiego, ucznia klasy rysunkowej Józefa Mehoffera, rysunek stanowił niezwykle ważną formę wypowiedzi. Rysował codziennie, przy każdej okazji i niejednokrotnie wspominał o swoich rysunkach w *Pamiętniku*. Na ich podstawie można prześledzić różnorodność poszukiwań i wędrówkę myśli artysty. Szkice były również nieodłączną formą komunikowania się z ludźmi. Swoje listy do przyjaciół dopełniał rysunkami odwiedzanych miejsc, czy też podpatrzonych scen.

Rysunek był również sposobem rozmyślenia o sztuce. W przeciwieństwie do malarstwa był szybki i pozwalał natychmiast zapisać różne rozwiązania koncepcyjne danej sceny. Za jego pomocą artysta wybierał najlepsze rozwiązanie, które następnie uwieczniał na płótnie. Rysunki u Makowskiego były zarazem autonomicznymi dziełami sztuki. Poświęcał im wiele uwagi i, na co wskazują jego zapiski, planował rozprawę na ich temat.

Rysunek powinien być duszą artysty, a nie naśladownictwem natury.

(...)

Rysować jak dziecko, które jeszcze za zły rysunek nie było karane.

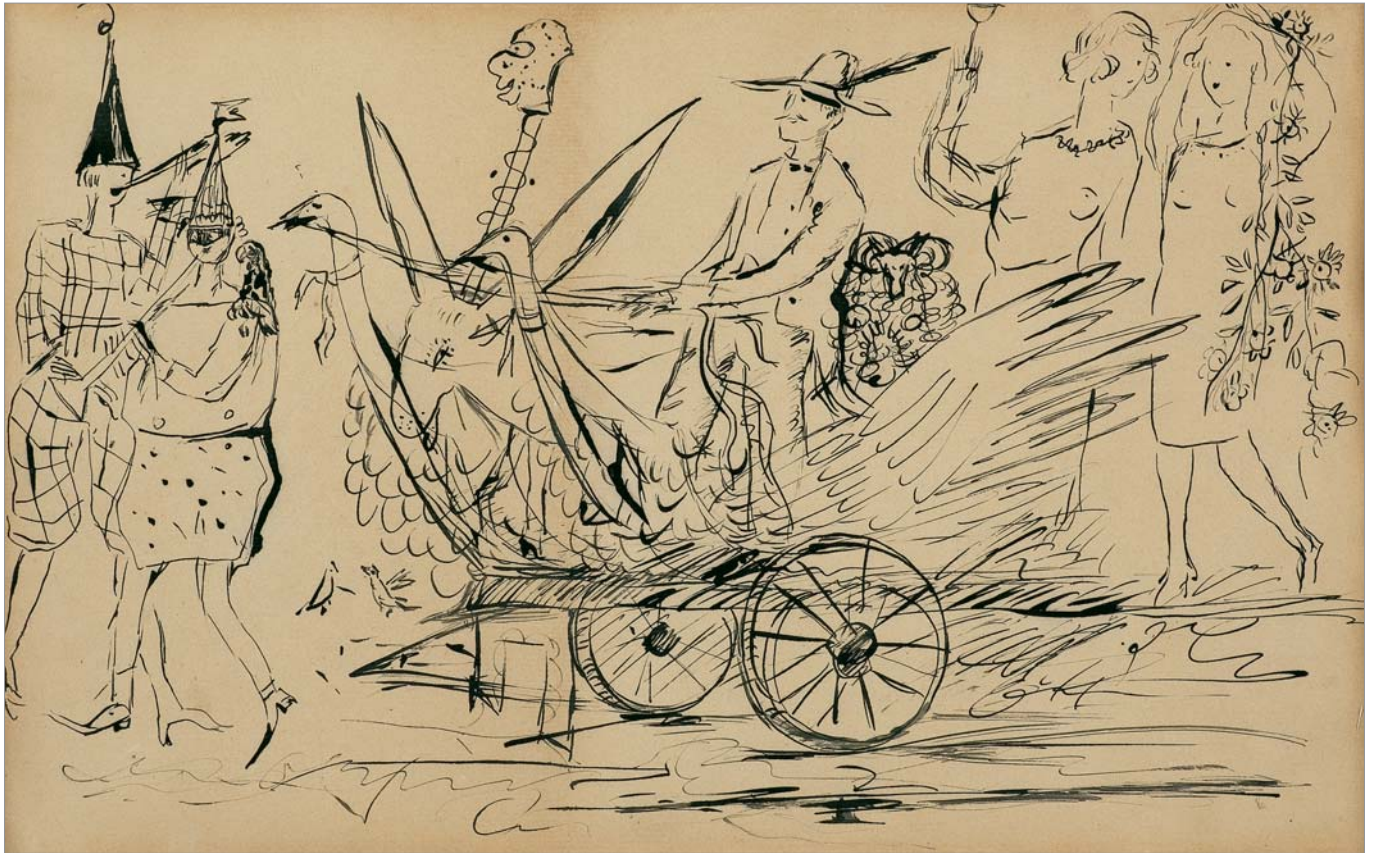
Patrzeć naiwnie, a szerokością spojrzenia obejmować.

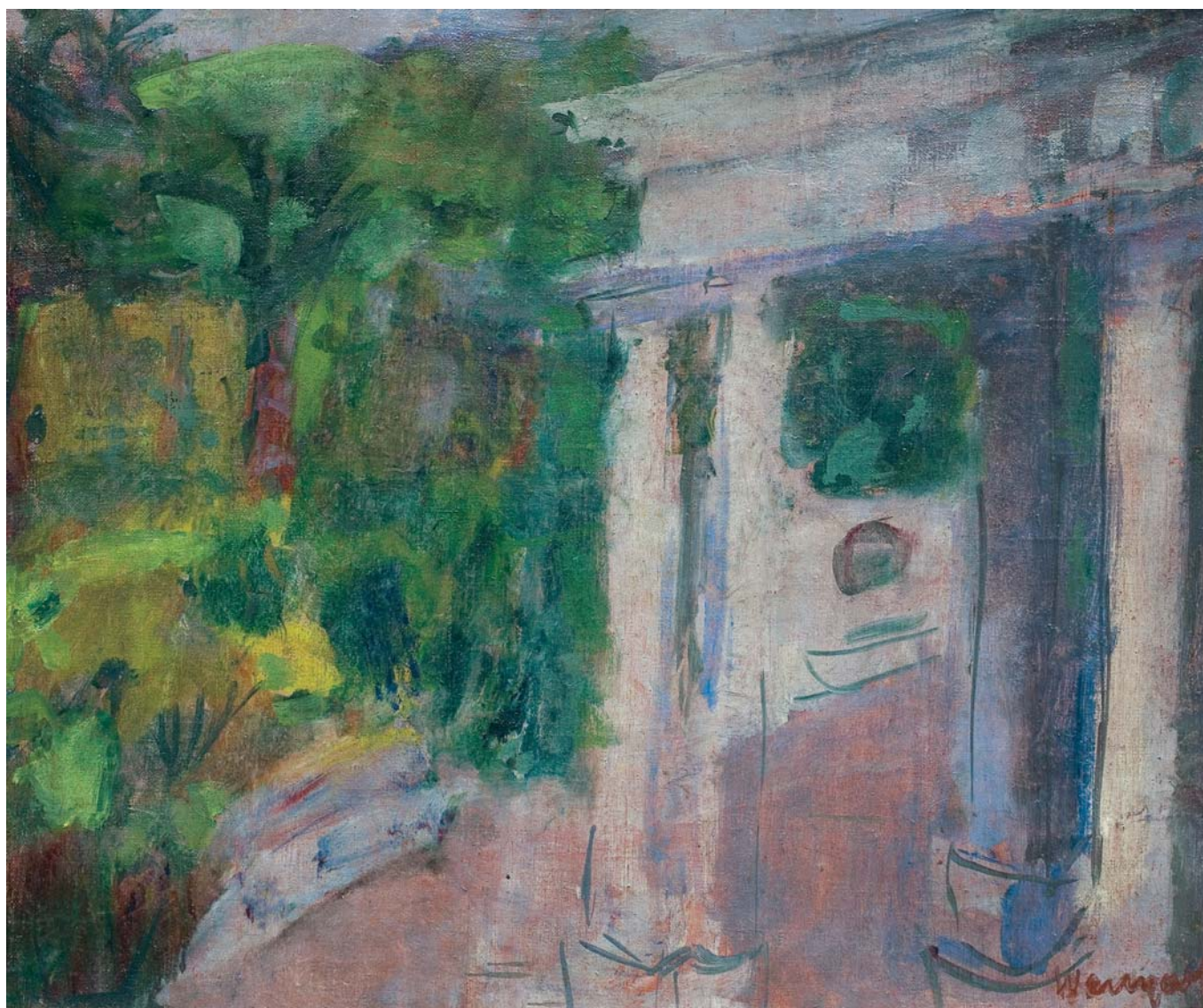
Robić to co się chce, a nie to, co się widzi.

Chcieć trzeba inaczej od drugich, a to znaczy odnaleźć siebie.

Miłować kształty, ale i kreskę, która jest ich określeniem.

z zapisków T. Makowskiego [w:] W. Jaworska, *Tadeusz Makowski polski malarz w Paryżu*,
Wyd. Ossolińskich, 1976

75 JOACHIM WEINGART

(Drohobycz 1895

– obóz koncentracyjny [Auschwitz?] 1942)

PEJZAŻ PARKOWY

– BIAŁY PORTYK I ZIELEŃ OGRODU

olej, płótno, 45,7 x 55 cm

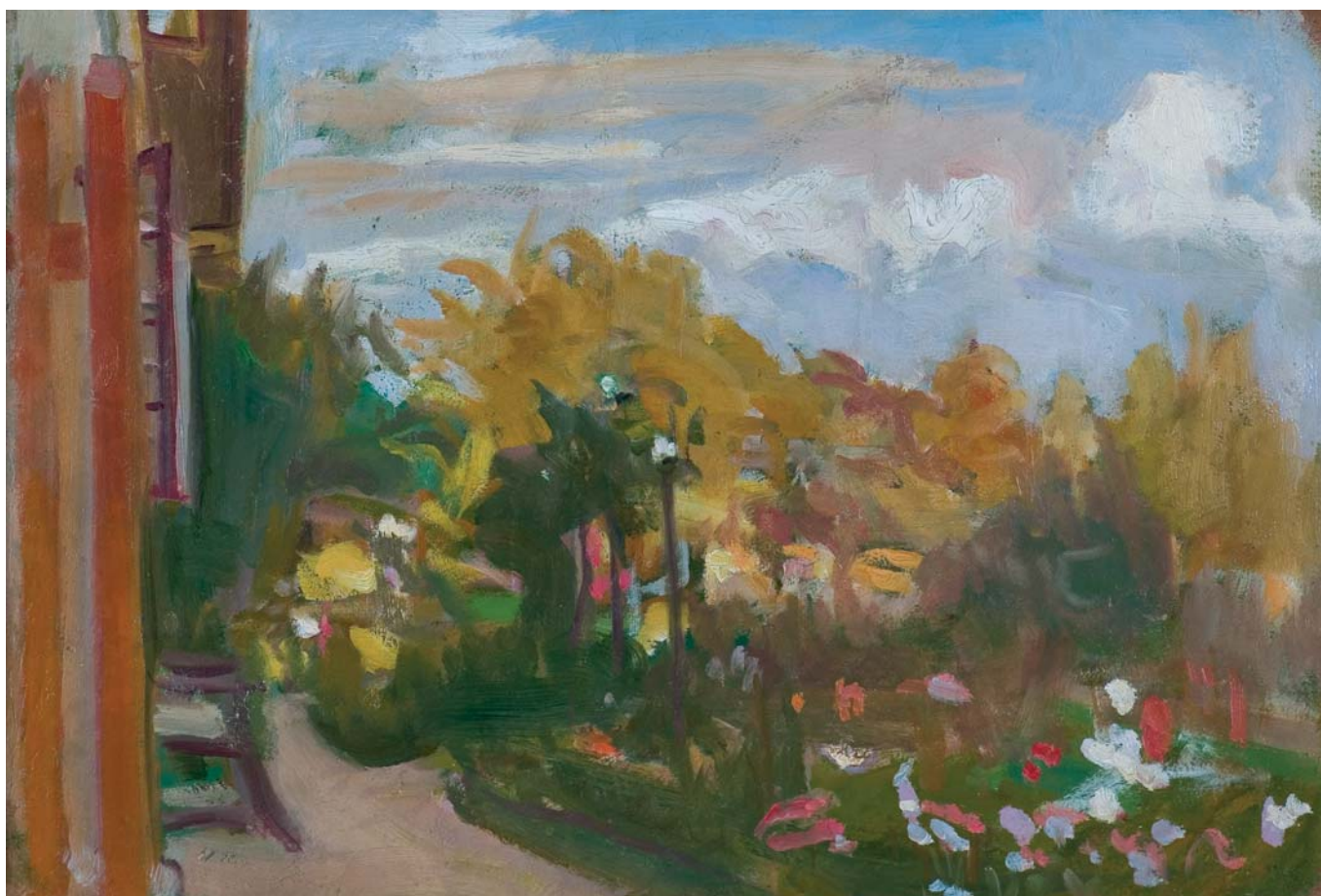
sygn. p.d. czerwoną farbą: *Weingart*

Na odwrocie, na krośnie nalepki, w tym na liście
poprzecznej nalepka wystawowa (druk, atrament):

Sujet: *Paysage 10* [...] | Auteur: *Weingart* | N° 174

12 000 zł

estymacja: 15 000 – 25 000

76 WOJCIECH WEISS

(Leorda na Bukowinie w Rumunii 1875 – Kraków 1950)

OGRÓD W KALWARII, 1906-1912

olej, tektura, 33,2 x 49,8 cm

na odwr. szkic olejny postaci, p.g. kartka z faksimile podpisu W. Weissa i nr.: 0567 | 6 oraz dopisaną cyfrą „3” na ramie nalepki wystawowe:

- Muzeum w Brodnicy;
- Muzeum Okręgowe w Toruniu;
- 176. Wojciech Weiss | Ogród, ol. tekt., 35,0 x 51,0;
- Muzeum Mazowieckie w Płocku;
- Muzeum Pałac w Wilanowie

26 000 zł

estymacja: 30 000 – 40 000

Obraz wystawiany:

- *Piękno do mnie przyszło...*, Wojciech Weiss. *Malarstwo białego okresu 1905-1912*, Muzeum Pałac w Wilanowie, 19 IV – 10 VI 2007, Warszawa 2007, kat. 176 (wystawa prezentowana następnie w Toruniu, Brodnicy i Płocku).

Około roku 1905 kończy się okres symboliczny w twórczości Wojciecha Weissa, zaś na lata 1906-1912 datuje się okres biały. W tym czasie zachodzą znaczące zmiany w jego życiu osobistym. Artysta poznaje Irenę Silberberg, z którą stworzy bardzo szczęśliwy związek. Po ślubie w 1908 roku zamieszkują w domu w Kalwarii Zebrzydowskiej, który stanie się ich rodzinną Arkadią. Tu powstają liczne pejzaże, widoki ogrodu, a także obrazy przedstawiające Renię i dzieci. Młodopolski niepokój zastępuje intymność rodzinnego szczęścia, idylla i wewnętrzna harmonia. *W okresie tym, biel właśnie staje się kolorem w pałacie Weissa najważniejszym, zaś fragmentarycznie ujęte kompozycje traktować można jak lapidarne haiku pisane przez artystę na cześć natury* – piszą Irena i Łukasz Kossowscy (culture.pl). Porzucenie młodopolskiego symbolizmu na rzecz zdawałoby się trywialnej tematyki nie oznacza zatem artystycznego regresu – wręcz przeciwnie. Dojrzały twórca wyznacza sobie kolejne artystyczne cele. Fascynuje go natura, jej harmonia i zmienność, oraz światło. Pracuje nad przekształcaniem własnych wrażeń w harmonijną strukturę malarską, zaś środkiem, po który sięga, jest kolor.

77 TADEUSZ MAKOWSKI

(Oświęcim 1882 – Paryż 1932)

PORTRET MŁODEJ DZIEWCZYNY, ok. 1920

olej, płótno, 55,2 x 33,3 cm

sygn. l.d.: *T. Makowski*

na odwrocie na płótnie (farbą): *Tadé Makowski |*

Jeune Fille | Paris

ponadto trzykrotnie powtórzony na płótnie i krośnie

numer (kredą): *106*

na dolnej listwie krosna mała nalepka z nieczytelnym

napisem tuszem: *83 mak | [...]*

280 000 zł

estymacja: 300 000 – 400 000

Proweniencja:

Obraz pochodzi ze zbiorów rodziny malarza i wchodził w skład spuścizny pośmiertnej Makowskiego przejętej z jego paryskiej pracowni. Kolekcja trafiła do siostry

artysty, Karoliny Niedzielowej z domu Makowskiej, od której obraz, za pośrednictwem malarza Jerzego Panka, został zakupiony przez obecnego właściciela.

Od 1918 roku dzieci, dotychczas w sztuce Makowskiego marginalizowane, zaczęły być postaciami pierwszoplanowymi. Początkowo ich portrety utrzymane były w dość ciemnej kolorystyce. Z czasem uległy znacznemu rozjaśnieniu, wpadając w delikatne szarości, róże i błękity.

Makowski zazwyczaj malował dzieci mieszkające na wsi, skromnie ubrane, zawsze nad wiek poważne. *Portret młodej dziewczyny* ujęty jest w wąskim kadrze z pustym tłem, co potęguje atmosferę intymności i sprawia, że uwagę widza przykuwa modelowana światłocieniem twarz modelki, a zwłaszcza jej zamysłone oczy.

Artysta do małego modela podchodził z szacunkiem należnym osobom dorosłym. Patrzył na dzieci nie oczami dojrzałego człowieka, lecz ich własnymi. Ukazywał je tak, jak one same się widziały, z zachowaniem dziecięcej naiwności. Zauważył to polski krytyk, który tak pisał o Makowskim: *Patrząc na dziecko, stara się on i na świat patrzeć oczami dziecka, oczami rozszerzonymi ciekawością świata, bogactwem dziecięcej wyobraźni* (A. Wieczorkiewicz, *Obrazy Tadeusza Makowskiego w Warszawie*, „Polska Zbrojna“, 28 X 1936).

78 MELA MUTER

(Warszawa 1876 – Paryż 1967)

MĘŻCZYZNA Z FAJKĄ, 1917-1919

olej, płótno, 73,4 x 60,6 cm

sygn. p.g.: *Muter*

Na odwrocie wzdłuż górnej krawędzi słabo czytelny

napis: *MUTER Mela Le Senegalais N° [...]*.

Ponadto centralnie (czerwoną kredką): dwukrotnie

przekreślone *N*; obok *30*.

♣ 230 000 zł

estymacja: 250 000 – 400 000

Portret przedstawia Senegalczyka z fajką w charakterystycznym czerwonym nakryciu głowy, białej koszuli i niebieskiej kurtce. Obraz ukazuje – wyraźną w latach 1915-1919 – fascynację Meli Muter malarstwem Vincenta van Gogha. Zarówno kolorystyka, jak i długie, wijące się pociągnięcia pędzla przywodzą na myśl liczne autoportrety holenderskiego malarza.

W czasie I wojny światowej Francja zmobilizowała licznych żołnierzy kolonialnych, z których większość pochodziła z Senegalu. To właśnie żołnierze tej narodowości stanowili najliczniejszą grupę rekrutów z terenów afrykańskich walczącą na terytorium Francji metropolitalnej. Okrucieństwo wojny, użycie broni chemicznej oraz pojawienie się wielkiej grupy inwalidów – wszystko to wywarło ogromny wpływ na wrażliwą na ludzkie cierpienie malarkę. Współodczuwająca z ofiarami, nienawidząca wojny, artystka angażowała się w pomoc weteranom. Pod koniec wojny związała się z kręgiem lewicujących intelektualistów francuskich. W maju 1917 roku poznała Raymonda Lefebvre'a, w którym się zakochała. Lefebvre, który był ranny pod Verdun, stał się jednym z najbardziej znanych, radykalnych działaczy socjalistycznych ówczesnej Francji. Muter angażowała się w jego działania propagandowe. Raymond, jako współzałożyciel organizacji zrzeszającej kombatantów, podróżował po kraju odbywając liczne spotkania z weteranami. Możliwe jest zatem, że to w czasie jednego z takich spotkań artystka poznała sportretowanego Senegalczyka. Stąd można przyjąć, że obraz powstał w latach 1917-1919.

79 RAJMUND KANELBA

(Warszawa 1897 – Londyn 1960)

BOGACTWO MORZA

olej, płótno, 63,5 x 76,3 cm
sygn. l.d.: *Kanelba*

♣ 25 000 zł

estymacja: 28 000 – 40 000

80 SZYMON (SIMON) MONDZAIN

(Chełm 1888 – Paryż 1979)

PEJZAŻ, 1926

olej, płótno, 65,3 x 54,5 cm
sygn. p.d.: *Mondzain | 1926*

na odwrocie na dolnej listwie krosna, przeciwnie do kompozycji, pieczęć z numerem odnoszącym się do wielkości podobrazia: 15F

♣ 42 000 zł

estymacja: 45 000 – 55 000

81 MAURYCY MĘDRZYCKI (MENDJIZKY)

(Łódź 1890 – Saint-Paul-de-Vence 1951)

DZIEWCZYŃKA SIEDZĄCA NA KRZEŚLE

olej, płótno, 81 x 54,2 cm

sygn. l.g.: *Mendjizky*

na krosnach napis: *25 M.*

♣ 40 000 zł

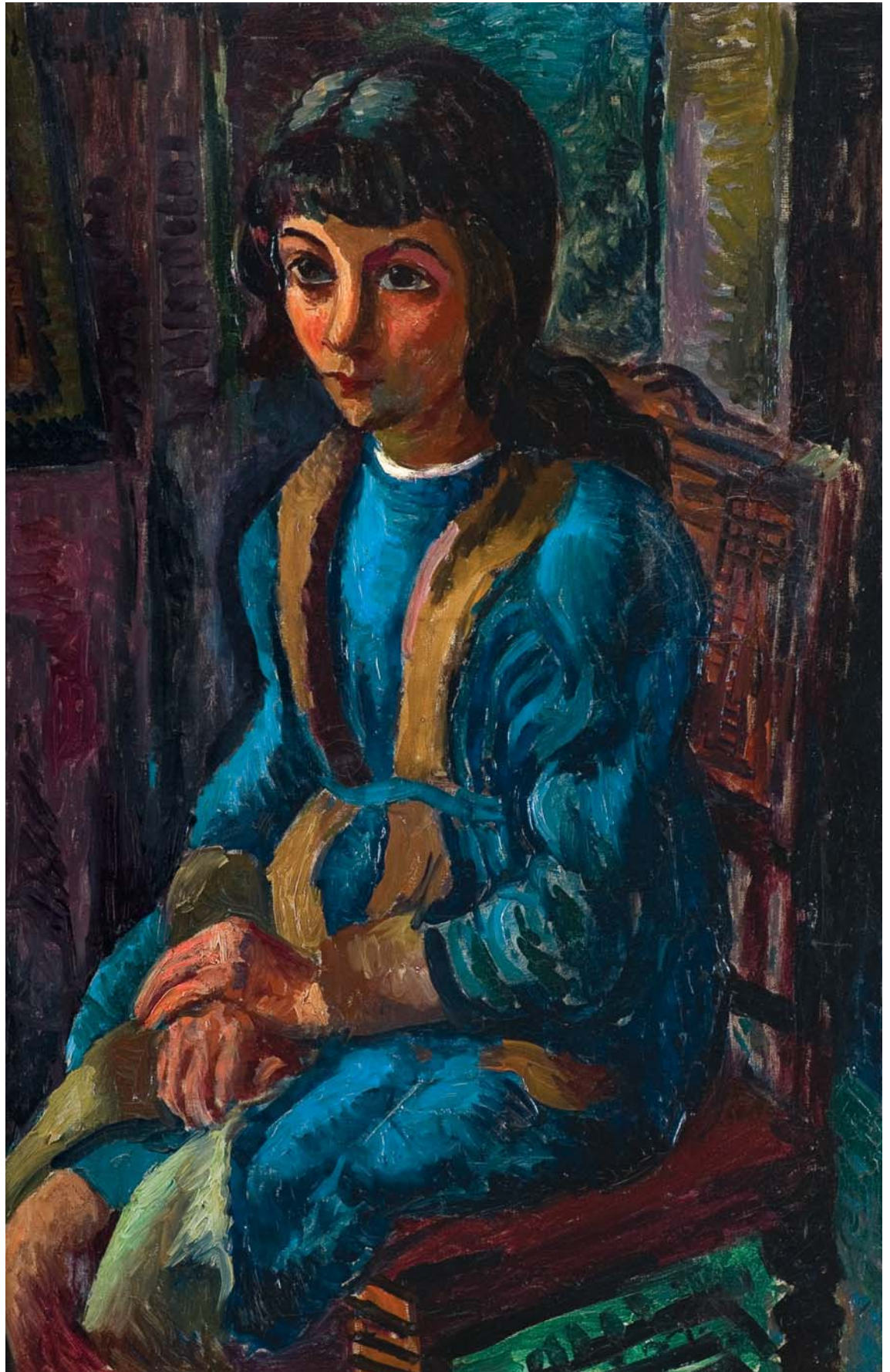
estymacja: 45 000 – 65 000

Malarstwo Maurycego Mędrzyckiego w Polsce zostało odkryte niedawno. Bardzo szybko jednak pochodzący z Łodzi malarz dołączył do grona najbardziej cenionych przedstawicieli École de Paris. Artysta w sposób niezwykle twórczy korzystał z dorobku ekspresjonizmu, postimpresjonizmu, a także fowizmu. Nie dając się jednak ponieść głośnym hasłom awangardy, podążał ku własnym artystycznym celom; jego pełne witalności i wewnętrznej energii portrety, akty, martwe natury i pejzaże, pogrążone są jednocześnie w lirycznym nastroju. Były one wysoko cenione przez współczesnych, o czym świadczą słowa Maximiliena Gauthiera z 1931 roku:

Dawno temu – w heroicznym czasie – jego nazwisko odbijało się echem po całym Montparnassie. Pokładano w nim nadzieję, że zapoczątkuje nową szkołę w malarstwie. Mędrzycki miał prawdziwy talent do tworzenia sztuki, która ani trochę nie próbowała schlebiać mieszczańskiemu gustowi, toteż zaskarbił sobie entuzjazm wielu przyjaciół, często plasujących się z dala od głównego nurtu.

Dojrzały styl Maurycego Mędrzyckiego wykształcił się w latach 1918-1921. Jak zauważa Artur Winiarski, jest najbardziej widoczny w portretach, które stały się specjalnością artysty. Obrazy z tego okresu są budowane *kontrastowymi zestawieniami nasączonych plam barwnych, w których dominowały czyste kolory. Szeroki dukt pędzla prowadzony kierunkowo i krótkimi pociągnięciami budował światłocień, rozjaśniając lub przyciemniając kolor w obrębie tej samej tonacji barwnej.*

Przełomowy w życiu artysty był rok 1921. Rozstawszy się ze swoją muzą i partnerką, słynną Kiki de Montparnasse, która porzuciła go dla Man Raya, Mędrzycki opuścił Paryż i wyjechał na południe Francji. Zmiana w jego życiu wiąże się ze zmianą w malarstwie. Jak czytamy dalej w katalogu jego wystawy: *Początkowo widać chęć uporządkowania formy. Jest to pewnego rodzaju ‘realizm zabarwiony poetycko’. Dopiero pod koniec lat dwudziestych daje się zauważyć nawrót tendencji ekspresjonistycznych, które staną się domeną artysty w kolejnej dekadzie.* (por. *Mistrzowie École de Paris* [kat. wystawy], kurator Artur Winiarski, Villa La Fleur, Konstancin-Jeziorna, 19 IX – 31 XII 2014)

82 MELA MUTER

(Warszawa 1876 – Paryż 1967)

MACIERZYŃSTWO, ok. 1914

olej, karton naklejony na płytę oklejoną płótnem
74 x 74 cm

na odwrocie: l.g. dwie nalepki galerii w Kolonii:

- l.g. nalepka Galerie Bagera w Kolonii (druk, *długopis*) o treści: Galerie Bagera | No 11 | Mauritiusstenweg 74-76 | 5 Köln 1 · Germany | Tel. 218788 + 211496 | Name des Künstlers: *Mela Muter* | Titel: *Mütterlichkeit* | Größe: 74 x 74 cm | Erstellungsjahr: 1918 | Ausstellung: | Katalog-Nr.;
- l.g. nalepka Galerie Gmurzynska w Kolonii (uszkodzona);
- dwie małe nalepki z numerami 3 i 18;
- nalepka z ceną 14.000 DM, obok numer (czarnym długopisem): HH533140906;

- na tekturowym „zaplecku“ przekreślona nalepka depozytowa Muzeum Narodowego w Poznaniu (druk, *czarny marker*): MUZEUM NARODOWE | W POZNANIU | Inw. Dep nr 2269, podstemplowana przez głównego inwentaryzatora muzeum;
- na dolnej listwie ramy przekreślony numer depozytowy Muzeum Narodowego w Poznaniu (czarnym markerem): MNP Dep 2269, podstemplowany przez głównego inwentaryzatora muzeum;
- l.g. nalepki aukcyjne

♣ 220 000 zł

estymacja: 240 000 – 300 000

Proweniencja:

Galerie Gmurzynska – Bagera, Kolonia.
Kolekcja Hansa Königa, Kolonia.
Kolekcja prywatna, Poznań.
Kolekcja prywatna, Warszawa.

Obraz wystawiany:

- *Mela Muter 1876-1967. Retrospektiv-Ausstellung*, Galerie Gmurzynska, Köln 1967, nr kat. 24 (z wymiarami 74 x 75 cm, datowany 1914).

83 SZYMON (SIMON) MONDZAIN

(Chełm 1888 – Paryż 1979)

DALIE W GLINIANYM WAZONIE, 1927

olej, płótno

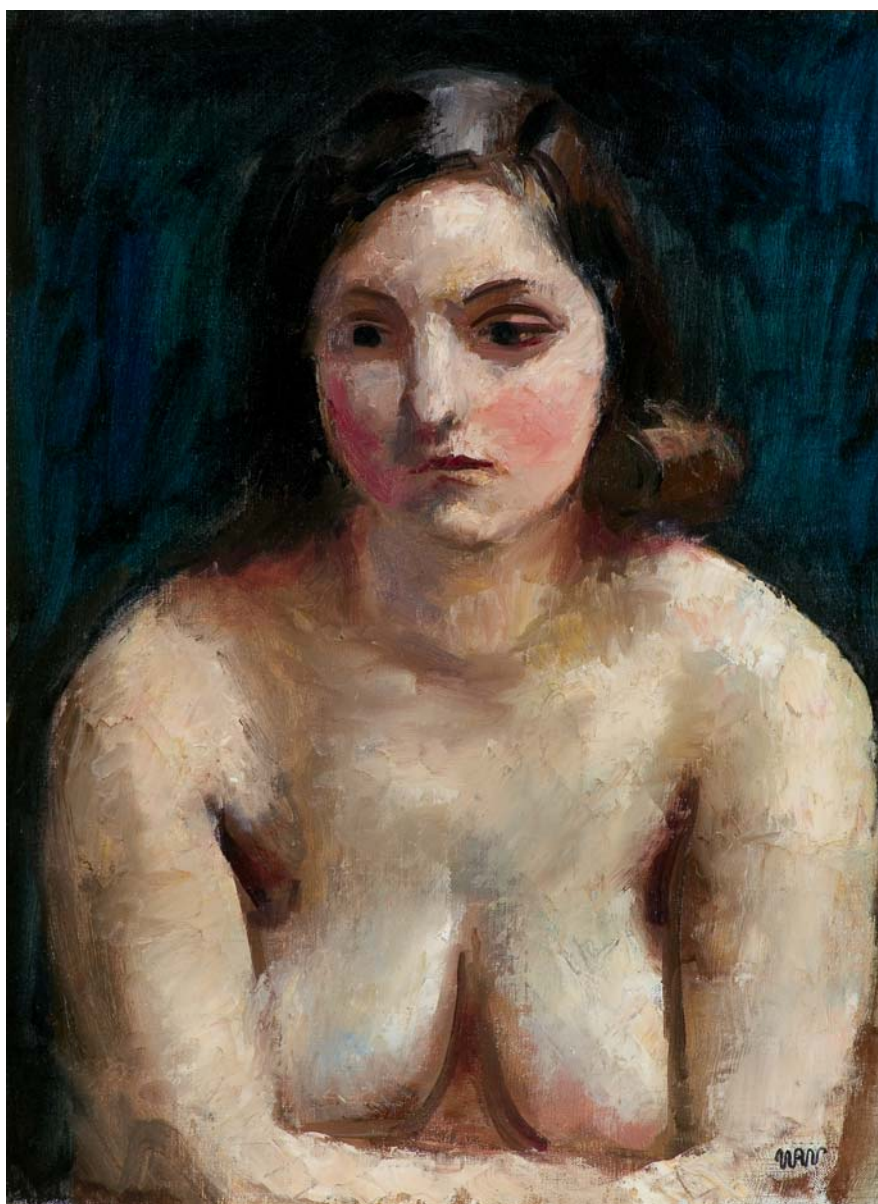
55 x 45,9 cm

sygn. l.d.: *Mondzain.* | 1927.

na odwr. słabo widoczne: *Mondzain* | 5 rue Campagne 1° |
Dahlias | 1927

♣ 30 000 zł

estymacja: 35 000 – 40 000

84 WOJCIECH WEISS

(Leorda na Bukowinie w Rumunii 1875 – Kraków 1950)

PÓŁAKT KOBIECY, lata 20. – 30. XX w.

olej, płótno, 64,7 x 48,8 cm

sygn. p.d.: WW [monogram wiązany]

na odwrocie p.g. pieczęć: 8925, poniżej numer: 4

39 000 zł

estymacja: 45 000 – 55 000

Malarstwo Wojciecha Weissa w okresie dwudziestolecia międzywojennego powstaje niejako w dwóch światach. Pierwszy stanowi szczęśliwy dom i rodzina artysty, drugi zaś – jego pracownia: *Z jednej strony ścisły kontakt z na-*

turą doprowadza w latach 30. do jawnie panteistycznej postawy, z drugiej zaś artysta izoluje się w swej pracowni, gdzie powstają akty i martwe natury. Malarz wyłączony z oddziaływania rodzinnego kręgu, pozbawiony słoneczności natury żywej, zamknięty w płytkiej przestrzeni pracowni wśród piętrzących się płócien i blejtramów analizuje media swej sztuki. Cykl kompozycji o tej tematyce maluje w latach 1920-1934. Wieńczy go obraz zatytułowany Kryzys (1934), przedstawiający porzuconego na blejtramach manekina – symbol nikomu nie potrzebnej sztuki – piszą I. i Ł. Kossowscy (culture.pl). Jak zauważają autorzy, temat aktu artysta traktuje tak samo, jak martwą naturę. Jego modelki to „istoty odpsychologizowane“, często pozbawione twarzy, zaś uwaga artysty skupia się tu przede wszystkim na plastycznej wrażeniowości.

1992
W. A. ...

85 WŁODZIMIERZ TERLIKOWSKI

(Poraj koło Łodzi 1873 – Paryż 1951)

ANEMONY, 1932

olej, płótno

46,2 x 33,2 cm

sygn. l.d.: 1932 | *W d Terlikowski*

Na odwrocie na płótnie numer (czarną kredką): 22;
ponadto na dolnej listwie krosna stempel z numerem
odnoszącym się do wielkości podobrazia: 8 P

♣ 8 000 zł

estymacja: 10 000 – 18 000

86 HENRYK HAYDEN

(Warszawa 1883 – Paryż 1970)

WIDOK PORTU W HONFLEUR, 1933

olej, płótno, 33,2 x 46 cm

sygn. p.d.: *Hayden*

Na odwrocie na górnej listwie krosna fragment nalepki:
MM A. SCHOELLER et A. PACITTI | EXPERTS | 33,
Avenue du Général-Sarrail.

Ponadto na lewej listwie krosna stempel z numerem
odnoszącym się do wielkości podobrazia: 8 P

♣ 18 000 zł

estymacja: 22 000 – 30 000

87 MAJA (MARIA) BEREZOWSKA

(Baranowicze 1897 – Warszawa 1978)

KWIATY W SZKLANYM WAZONIE, 1955

ołówek, akwarela, karton, 72,7 x 62,7 cm

sygn. l.d.: majaberezowska | 55

dedykowany p.d.: 14. I st. Warszawa 1966 | Najmilszemu drogiemu

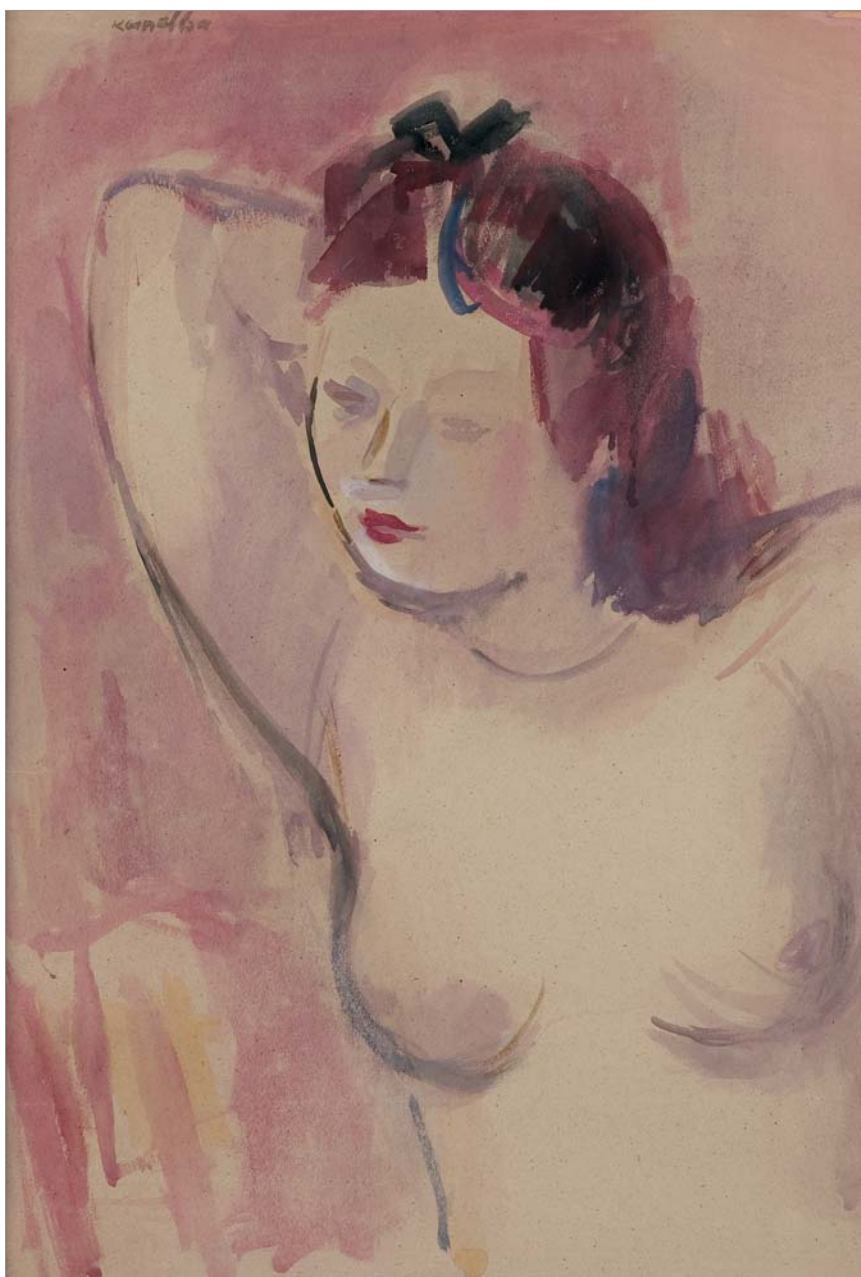
przyjacielowi – | – Panu Bogusławowi Płaza – wdzięczna Majaberezowska

Na odwr. przeciwnie do kompozycji (ołówkiem): Ziental;

ponadto na tekturowym „zaplecku“ u dołu pieczęć warszawskiej galerii.

♣ 6 000 zł

estymacja: 8 000 – 15 000

88 RAJMUND KANELBA

(Warszawa 1897 – Londyn 1960)

AKT

akwarela, gwasz, karton, 73,5 x 51,5 cm (w świetle oprawy)

sygn. l.g.: *Kanelba*

Na odwrocie na tekturowym „zaplecku“ l.g. prostokątna nalepka: [czarnym markerem] 230 | [niebieskim cienkopisem] *GOUACHE PAINTING | BY | RAYMOND KANELBA*; u dołu na środku nalepka firmy Michaels; obok ośmio-boczna nalepka z powtórzonym numerem (czerwonym cienkopisem): 230.

♣ 8 000 zł

estymacja: 10 000 – 16 000

89 STEFAN ŻECHOWSKI

(Książ Wielki 1912 – Książ Wielki 1984)

ZNACHORKA, 1946

węgiel, papier

35,9 x 27,5 cm (w narożnikach ślady po pinezkach)

opisany p.d.: *Znachorka*

Na odwrocie (długopisem): *Muz*; poniżej wzdłuż lewej krawędzi pieczęć: MUZEUM w ZABRZU | Pl. Krakowski 9 – Telefon 23-92; poniżej (długopisem): *Kl. III- z- 16/1 /110/ 65* | nieczytelny podpis; ponadto wzdłuż dolnej krawędzi (długopisem): *42 – Znachorka*.

♣ 9 000 zł

estymacja: 12 000 – 18 000

Obraz powstał w 1946 roku jako jedna z kilkunastu ilustracji do książki Leona Kruczkowskiego *Pawie pióra*. W 1965 roku artysta miał indywidualną wystawę w Brukseli. W Galerii H. Merciera Librairie la Proue, w dniach 13 – 25 marca pokazano ponad siedemdziesiąt rysunków z różnych okresów twórczości. Były to zarówno prace z cyklu *Wojna* (1946), *Wspomnienie dzieciństwa* (1941-42), jak i ilustracje do dzieł Mickiewicza, czy portrety, m.in. Michała Anioła, Sokratesa, Mickiewicza. Belgijskiej publiczności najbardziej spodobały się prace surrealistyczne. Domagano się od artysty, aby przeznaczył do sprzedaży wszystkie prezentowane dzieła. Żechowski zgodził się na sprzedaż jedynie dwunastu obrazów. Prezentowana *Znachorka* została wówczas zakupiona przez Galerię Mokum z Amsterdamu. Z tej Galerii trafiła do kolekcji w Stanach Zjednoczonych, a następnie do prywatnej kolekcji w Polsce, w której pozostawała do dziś. Inną pracę z tej wystawy zakupił belgijski pisarz i krytyk sztuki Jean Dyrpéau, który – będąc pod wrażeniem twórczości Żechowskiego, zorganizował mu spotkania w pracowniach najwybitniejszych belgijskich surrealistów – Rene Magritte’a i Paula Delvaux. Wizyty te uwiecznione zostały na nagrany przez Dyrpéau filmie dokumentalnym dla belgijskiej telewizji.

90 ADOLF ABRAM MILICH

(Tyszowice k. Zamościa 1884 – Paryż 1964)

MARTWA NATURA, 1931

olej, płótno

54 x 65 cm

sygn. l.d.: *Milich*

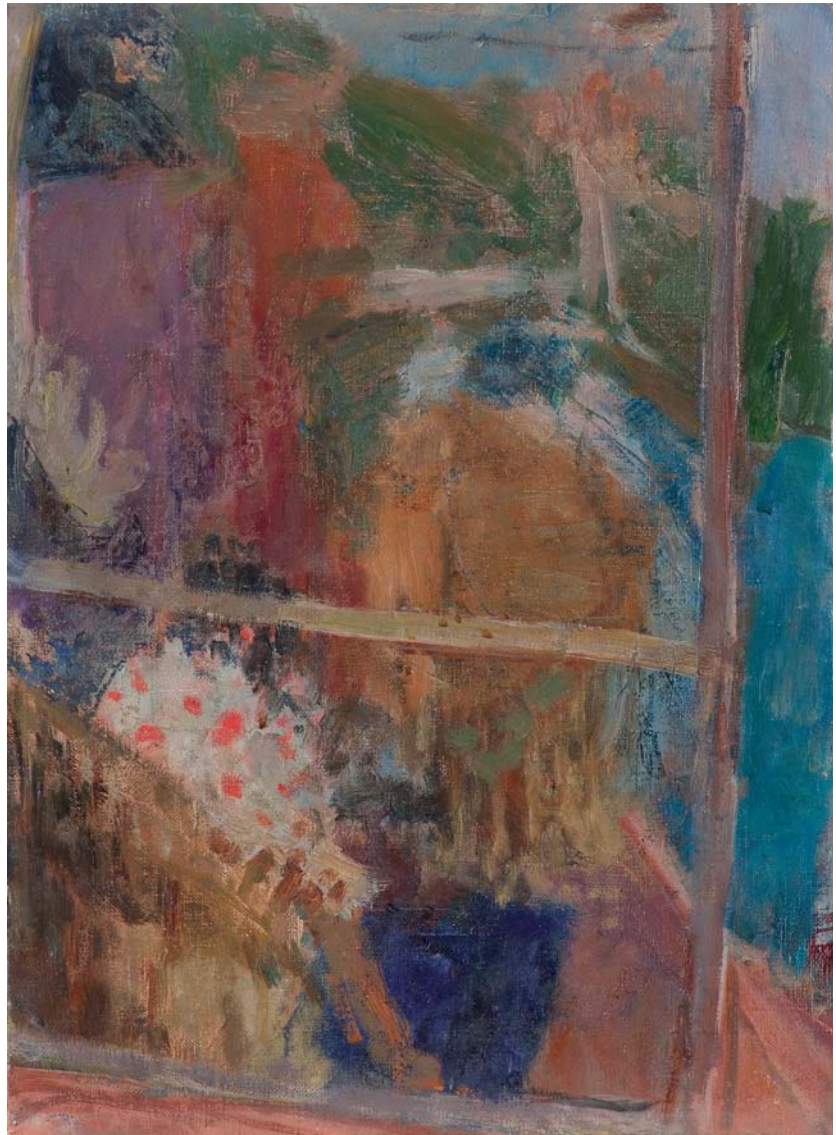
Na odwrocie, na krośnie nalepka z odręcznym napisem:

Nature morte | 1931.

Na ramie nalepka z napisem: *Londres.*

♣ 9 000 zł

estymacja: 10 000 – 18 000

91 EUGENIUSZ EIBISCH

(Lublin 1896 – Warszawa 1987)

BALKON III, 1966

olej, płótno, 46,6 x 34,3 cm

Na odwrocie na górnej listwie krosna numer (długopisem): 36; ponadto na ramie dwukrotnie powtórzona pieczęć Centralnego Biura Wystaw Artystycznych; na dolnej listwie ramy pieczęć z wymiarami podobrazia (przeciwnie do kompozycji): 35 x 46.

Do obrazu dołączona jest ekspertyza doc. dr. Jerzego Zanozińskiego z grudnia 1991 roku.

♣ 15 000 zł

estymacja: 18 000 – 25 000

Balkon należy do serii obrazów malowanych przez Eugeniusza Eibischa pod koniec lat 60. na południu Europy. Powstał wówczas cały cykl tak tytułowanych płócien. Obraz przedstawia, widziany z góry, krajobraz przesłonięty prawdopodobnie skrzydłem okiennym. Zaraz za nim, w rattanowym fotelu siedzi kobieta w białej bluzce w czerwone grochy i granatowej spódnicy. Całość utrzymana jest w ciepłych tonacjach barwnych i charakterystycznym dla tego okresu twórczości Eibischa szkicowym traktowaniu.

Obraz wystawiany i opisany w:

– [Jerzy Zanoziński] *Eugeniusz Eibisch. Obrazy olejne, rysunki*, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa, maj-czerwiec 1967, nr kat. 91, il. 56 (repr. czarno-biała, odwrócona).

92 JEAN LAMBERT-RUCKI

(Kraków 1888 – Paryż 1967)

MASKA NR 2 (PODWÓJNE MASKI), 1937 (odlew współczesny)

brąz polichromowany (replika z oryginału gipsowego)

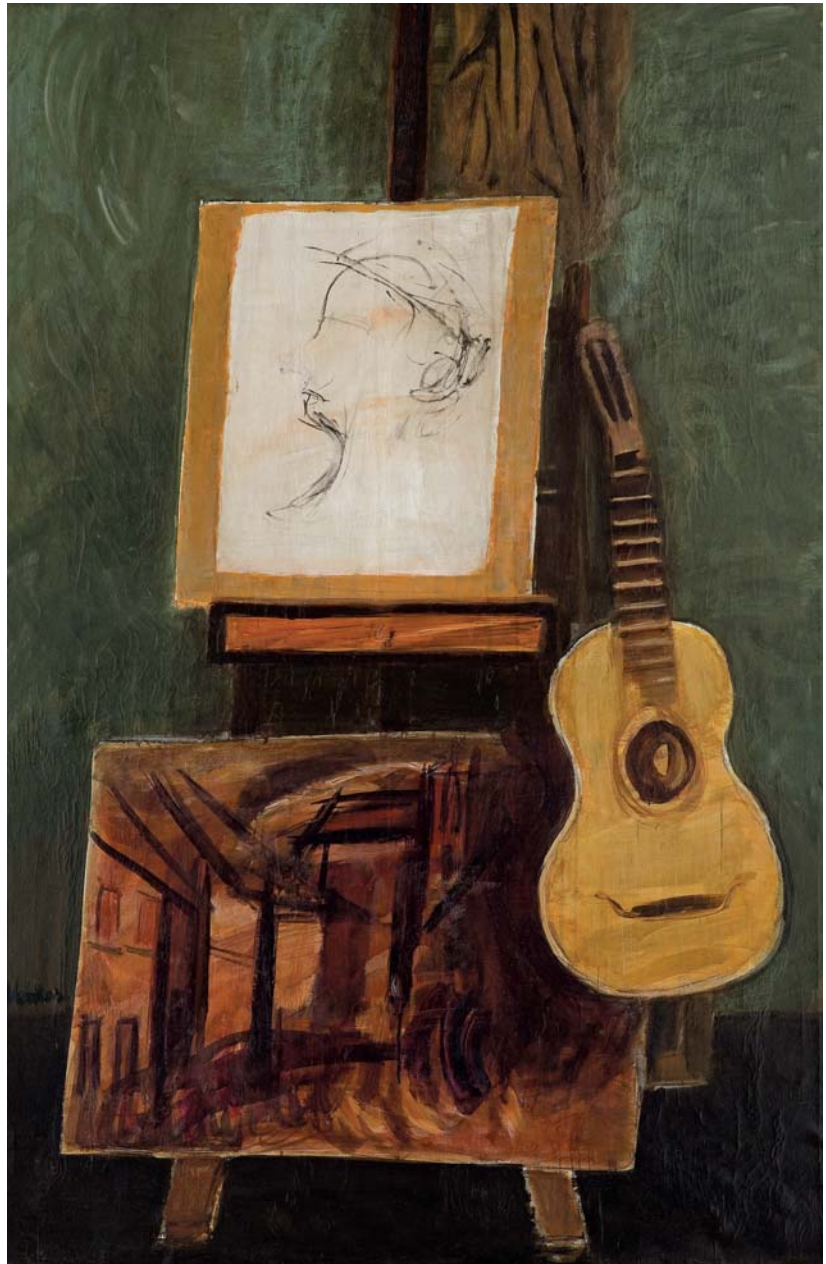
23 x 17 cm, wys. z podstawą 43 cm

sygn. z tyłu po p. wzdłuż tylnej krawędzi: *Lambert. Rucki*
niżej nazwa odlewni i nakład: *BLANCHET FOUNDEUR 2/8*,
obok monogram wiązany: *JDV*

♣ 35 000 zł

estymacja: 40 000 – 50 000

Na Międzynarodowej Wystawie „Sztuka i Technika“ w Paryżu w 1937, w pawilonie Union des Artistes Modernes, Lambert-Rucki pokazał, m.in. serię 23 polichromowanych masek ceramicznych. Wprawdzie wśród eksponowanych masek nie było *Maski nr 2*, lecz niewątpliwie należy ona do tej serii i powstała współcześnie z nią. Oferowana rzeźba jest repliką w brązie oryginalnej *Maski nr 2* wykonanej w gipsie polichromowanym, repr. w: A. Winiarski, *Jean Lambert-Rucki 1888-1967*, Konstancin 2017, s. 123. Odlew w brązie powstał na zamówienie Galerie Jacques De Vos w Paryżu (o czym świadczy monogram wiązany *JDV* przy sygnaturze), która od lat 80. zajmuje się spuścizną po artyście i reprezentuje go na rynku dzieł sztuki.

93 ZYGMUNT MENKES

(Lwów 1896 – Riverdale, Nowy Jork 1986)

MARTWA NATURA ZE SZTALUGAMI, lata 20. XX w.

olej, płótno, 130,7 x 86 cm; sygn. po lewej: *Menkes*

na odwrocie:

– na pionowej poprzeczce krosna uszkodzona nalepka paryskiej Galerie d'Art Le Portigue, z 1928 roku (druk, *tusz*): [...]E PORTI QUE 99, Bd Raspail a Pa[...] | *Menkes* | *Nature morte au chevalet* | *Peinture* | N° 31;

– poniżej fragment nalepki z napisem: 60 p.
– na górnej listwie krosna napis: PH 60P MENKES
– w p.d. rogu płótna nieczytelna okrągła pieczęć

♣ 70 000 zł

estymacja: 80 000 – 100 000

94 JAKUB ZUCKER

(Radom 1900 – Paryż [?] 1981)

WIDOK PIAZZA DUOMO W TAORMINIE

olej, płótno dublowane, 59,2 x 73,5 cm

sygn. p.d.: J. ZUCKER.

Na odwr. na górnej listwie krosna (czarnym markerem):
Jaques Zucker | "Piazza in Taormina Sicily" | *Collection of Nathan Cummings – Sara Lee Corporation*; obok
 nalepka (maszynopis): Sara Lee #: 238 | CFC#: 12 |
 Artist: Jacques Zucker | Title: Piazza in Taormina | Size:
 22 1/2" x 28" | Medium: Oil on canvas

♣ 10 000 zł

estymacja: 12 000 – 16 000

95 JAKUB ZUCKER

(Radom 1900 – Paryż [?] 1981)

PORTRET MŁODEJ KOBIETY

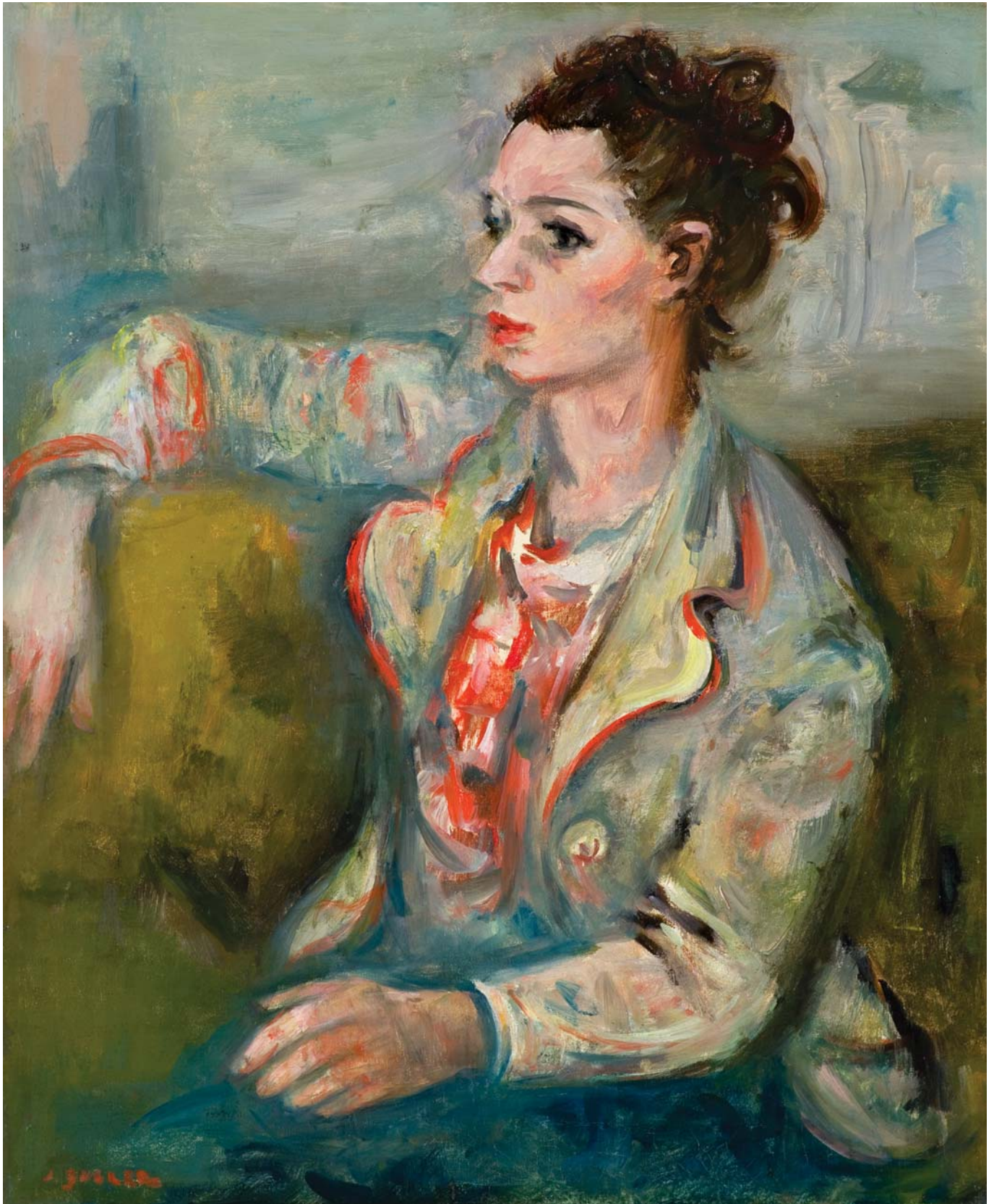
olej, płótno, 56 x 45,8 cm

sygn. l.d.: J. ZUCKER

na odwr. na krośnie l.d. pieczęć: *RETAILED BY | MACY'S*

♣ 8 000 zł

estymacja: 10 000 – 18 000

96 WŁODZIMIERZ ZAKRZEWSKI

(Petersburg 1916 – Warszawa 1992)

JABŁONNA, 1969

olej, płótno, 46,6 x 59,6 cm

sygn. wzdłuż dolnej krawędzi: 1969 W ZAKRZEWSKI
na odwrocie (czarną farbą): W. ZAKRZEWSKI | 1969 12 |
JABŁONNA | 40,5 X 46,5

♣ 6 000 zł

estymacja: 8 000 – 15 000

97 WŁADYSŁAW CHMIELIŃSKI

(Warszawa 1911 – Warszawa 1979)

WARSZAWA, ULICA WĄSKI DUNAJ

olej, płótno, 50,3 x 70,4 cm

sygn. p.d.: *Wł. Chmieleński.*

na odwrocie nalepki aukcyjne

♣ 7 000 zł

estymacja: 10 000 – 18 000

98 MARIAN MOKWA

(Malary 1889 – Sopot 1987)

KUTRY NA MORZU

olej, płótno, 68,6 x 68,6 cm; sygn. p.d.: *Mokwa*

Na odwrocie na górnej listwie krosna (ołówkiem):

M. Mokwa „Kutry rybackie“.

♣ 8 000 zł

estymacja: 10 000 – 15 000

99 MILOSLAVA VRBOVA-ŠTEFKOVÁ

(Zinkau/Žinkovy w Czechach 1909 – Freudenstadt 1991)

WALC Z JEZIORA ŁABĘDZIEGO

olej, płótno, 80,5 x 70,3 cm

sygn. l.d.: *M Vrbová*

♣ 4 000 zł

estymacja: 5 000 – 8 000

Na odwrocie na płótnie centralnie umieszczona pieczęć producenta podobrazii Viktoria Malleinen;

p.d. nalepka z krótką notą biograficzną artystki w języku niemieckim;

ponadto, na górnej listwie krosna nalepka galerii Kunsthaus Huggele (druk): Kunsthaus Huggele seit 1880 | Eßling[...] a. N., Küferstr. 13, Telefon 358585 | Künstler:

Prof. M. Vrbová | Motiv: „Walzer der Schwände“ | Technik:

Original [...];

obok pieczęć producenta podobrazii Viktoria Malleinen.

DOM AUKCYJNY **AGRA-ART** SPÓŁKA AKCYJNA

00-679 Warszawa, ul. Wilcza 55/63

tel. 22 625-08-08, 22 745-10-20, e-mail: agra@agraart.pl

ZARZĄD

Zofia Krajewska-Szukalska
prezes zarządu

Konrad Szukalski
wiceprezes

Rafał Krajewski
wiceprezes

Anna Józwik
dyrektor Domu Aukcyjnego

Piotr Borkowski
dyrektor zarządzający

Jolanta Krasuska
kierownik działu
(sztuka współczesna)

Grażyna Zielińska
malarstwo
rzemiosło artystyczne

Joanna Dziewulska
historyk sztuki
(sztuka tradycyjna)

Ewelina Cwetkow
historyk sztuki
(sztuka współczesna)

Marcin Zieliński
projekty
graficzne

Katarzyna Jedynak
promocja wydarzeń
aukcyjnych

Monika Bryl
historyk sztuki
(sztuka tradycyjna)

Agnieszka Warska
księgowość

KOMISJA EKSPERTÓW

Anna Tyczyńska
historyk sztuki
malarstwo

Renata Lisowska
konsultacje
konserwatorskie

Anna Prugar-Myślik
historyk sztuki
malarstwo

Maryla Sitkowska
historyk sztuki
grafika, rysunek

Joanna Dziewulska
historyk sztuki
malarstwo

Anna Józwik
historyk sztuki
malarstwo

Jolanta Krasuska
historyk sztuki
malarstwo

Monika Bryl
historyk sztuki
malarstwo

Roczna prenumerata katalogów (Sztuka Współczesna i Tradycyjna)
wysyłanych przed każdą aukcją w pierwszej kolejności oraz wszelkie inne okazjonalne katalogi Agra-Art – 120 zł
numer konta: PeKaO SA 69 1240 6218 1111 0010 7726 1501

Zdjęcia do katalogów
Marcin Zieliński, Łukasz Macheta

WYDAWCA: **Agra-Art SA**
Wszelkie prawa zastrzeżone.

OFERTA SPECJALNA

Henryk Siemiradzki

UCZTA DIONIZJOSA I, TYRANA Z SYRAKUZ, 1882 - 1886

olej, płótno, 99,7 x 175,7 cm

więcej informacji:

Joanna Dziewulska, tel.: 539 925 097

privatesales@agraart.pl

Informacje dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych przez Agra-Art S.A.

Używany poniżej skrót „RODO“ oznacza Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.

1. Administrator danych osobowych:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Agra-Art S.A., z siedzibą w Warszawie przy ul. Wilczej 55/63, 00-679 Warszawa. KRS: 0000101181, REGON: 012478229, NIP: 5261879258.

Z Administratorem można się skontaktować telefonicznie pod numerem tel: (22) 625-08-08 oraz za pośrednictwem adresu mailowego: agra@agraart.pl

2. Podstawy prawne i cele przetwarzania danych osobowych:

Pani/Pana dane osobowe są przetwarzane w celu:

- przesłania zamówionej informacji handlowej (art. 6 ust. 1 lit. a RODO);
- wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą (art. 6 ust. 1. lit. b i c RODO);
- ewentualnego dochodzenia lub obroną przed roszczeniami (art 6 ust. 1 lit. f RODO).

3. Odbiorcy danych osobowych:

Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być podmioty:

- upoważnione do ich otrzymywania z mocy obowiązujących przepisów prawa (np. sądy i organy państwowe);
- z zakresu doręczania korespondencji i przesyłek;
- biuro rachunkowe obsługujące Agra-Art S.A.;
- doradcze, audytorskie i kontrolne;
- prawne i windykacyjne.

4. Okres przetwarzania danych osobowych:

Dane będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizowania umowy oraz do upływu czasu niezbędnego do ochrony roszczeń, o którym mowa w art. 118 ustawy Kodeks Cywilny.

Jeśli podstawą przetwarzania jest zgoda, dane będą przetwarzane do momentu złożenia sprzeciwu.

5. Przysługujące prawa:

- Ma Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych osobowych, ich sprostowania, ograniczenia ich przetwarzania, usunięcia, przenoszenia i ograniczenia przetwarzania.
- Ma Pani/Pan prawo do wniesienia w dowolnym momencie sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych w celach informacyjnych i marketingowych bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem.
- Ma Pani/Pan prawo do złożenia skargi do Urzędu Ochrony Danych Osobowych, jeśli stwierdzą Państwo, że Państwa dane są przetwarzane niezgodnie z prawem.
- W celu skorzystania z powyższych praw, należy skontaktować się z Agra-Art S.A. sposobem wskazanym powyżej.

6. Obowiązek podania danych:

Podanie danych osobowych jest dobrowolne, ale konieczne do umożliwienia skorzystania z usług Administratora.

7. Automatyczne podejmowanie decyzji:

Decyzje dotyczące Pani/Pana danych nie są oparte na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, w tym o profilowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 4 RODO.

FORMULARZ REJESTRACJI / ZLECENIA NA AUKCJĘ W DNIU 21 MARCA 2021

IMIĘ:

NAZWISKO:

ADRES:

NR DOWODU OSOBISTEGO:

TELEFON:

EMAIL:

BĘDĘ UCZESTNICZYĆ OSOBIŚCIE W AUKCJI

ilość miejsc do zarezerwowania:

CHCĘ LICYTOWAĆ PRZEZ TELEFON

pozycje wg numerów katalogowych:

nr telefonu, pod którym będę dostępny/a w czasie aukcji:

CHCĘ ZŁOŻYĆ ZLECENIE

nr kat., opis obiektu, maksymalna cena (bez premium)

**ZAPOZNAŁAM/EM SIĘ I AKCEPTUJĘ REGULAMIN UMIESZCZONY W KATALOGU AUKCYJNYM
(LUB NA WWW.AGRAART.PL)**

Stosownie do wymogów ustawy z dn. 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych przez Agra-Art SA dla celów marketingowych. Dane podaję dobrowolnie i mam prawo wglądu do nich oraz do ich poprawiania.

DATA

PODPIS

AGRAART
dom aukcyjny

SZTUKA WSPÓŁCZESNA

21 MARCA 2021